

พฤติกรรมของนักกอล์ฟที่ใช้บริการสนามกอล์ฟ
ศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
เมษายน 2554

พฤติกรรมของนักกอล์ฟที่ใช้บริการสนามกอล์ฟ
ศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ

เมษายน 2554

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พฤติกรรมของนักกอล์ฟที่ใช้บริการสนามกอล์ฟ
ศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
เมษายน 2554

ดล วรทอง. (2554). พฤติกรรมของนักกอล์ฟที่ใช้บริการสนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก

กรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท วท.ม.(การจัดการนันทนาการ).กรุงเทพฯ :

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม :

รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์, รองศาสตราจารย์สุภารัตน์ วรทอง.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษา เปรียบเทียบ และหาความสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟของนักกอล์ฟที่ใช้บริการสนาม กอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบกกรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปร อายุ อาชีพ รายได้ และ ประสบการณ์ในการเล่นกอล์ฟ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักกอล์ฟที่ใช้บริการสนาม กอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร จำนวน 385 คน ได้มาจากการเลือกแบบบังเอิญ (Accidental sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบสถิติเอฟ ทดสอบรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffé's method) และหาค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's correlation coefficient)

ผลการวิจัยพบว่า

1. พฤติกรรมของนักกอล์ฟที่ใช้บริการสนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร ด้านความรู้และการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านเจตคติอยู่ในระดับดี
2. พฤติกรรมของนักกอล์ฟที่ใช้บริการสนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ อาชีพ รายได้ และประสบการณ์ในการเล่นกอล์ฟต่างกัน มีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. พฤติกรรมของนักกอล์ฟที่ใช้บริการสนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร ในด้านความรู้กับเจตคติ เจตคติกับการปฏิบัติและความรู้กับการปฏิบัติ มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

GOLFER BEHAVIOR IN GOLF COURSE SERVICE OF
ROYAL THAI ARMY SPORTS CENTER BANGKOK

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Science degree in Recreation Management
at Srinakharinwirot University

April 2011

Dol Vorathong. (2011). *Golfer Behavior in Golf Course Service of Royal Thai Army Sports Center Bangkok*. Master thesis M.S.(Recreation Management). Advisor Committee: Assoc Prof. Tawate Piriyaopon, Assoc Prof. Suparatana Vorathong.

The purposes of the present study were to determine compare the knowledge the attitude and the practice about golfer behavior in golf course service of royal Thai army sports center Bangkok. The classify variable were age, job, income and experience in a golf played. The sample was 385 golfers who had play in gold course service of royal Thai army sports by using accidental sampling. All of the data were obtained by questionnaires and analyzed for percentage arithmetic means, standard deviation, F-test, multiple by Scheffé's method and Pearson's correlation coefficient.

The results of study were as follows:

1. The golfer's who came to use a Golf Course Service of Royal Thai Army Sports Center Bangkok. Have Knowledge and the practice about golf were at medium level. The attitude was good.
2. There were significant differences in the knowledge, the attitude and the practice on golfer's who came to use a Golf Course Service of Royal Thai Army Sports Center Bangkok. Among those with different age, job, income and experience in a golf played at level of .05.
3. There were positively significant correlations between the knowledge and the attitude, the knowledge and the practice and the attitude and the practice on a golfer's behavior that came to use a Golf Course Service of Royal Thai Army Sports Center Bangkok. at level of .05.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง
พฤติกรรมของนักกอล์ฟที่ใช้บริการสนามกอล์ฟ
ศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร
ของ
ดล วรทอง

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. สมชาย สันติวัฒนกุล)
วันที่เดือน.....พ.ศ.....

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธานประธาน
(รองศาสตราจารย์ เทเวศร์ พิริยะพูนท์) (อาจารย์ ดร.วินิดา เจียรน้อย)

.....กรรมการกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ สุภารัตน์ วรทอง) (รองศาสตราจารย์ เทเวศร์ พิริยะพูนท์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ สุภารัตน์ วรทอง)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อารมณ นาวากาญจน์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างสูง จากรองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์สุภารัตน์ วรทอง กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์ ดร.วินิดา เจียรนัย ประธานคณะกรรมการสอบปากเปล่า และรองศาสตราจารย์ ดร.อารมณีนาวากาญจน์ กรรมการสอบปากเปล่า ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงพล ต่อนี้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เยาวณี จรุงศักดิ์ อาจารย์ สมชาย แสงจิตต์พันธ์ อาจารย์ทองสุข สัมปหังสิต อาจารย์ อรุณ วรทอง ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งคณาจารย์ภาควิชาสันทนการทุกท่านที่ให้การอบรมสั่งสอน ประสิทธิประสาท ความรู้ แนวคิดและประสบการณ์ ผู้วิจัยซาบซึ้งในความกรุณาจากท่านทั้งหลายเป็นอย่างยิ่งและใคร่ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

สุดท้ายขอกราบขอบพระคุณ บิดามารดาที่คอยเป็นกำลังใจและให้การสนับสนุนในการศึกษาแก่ผู้วิจัยตลอดมา

ดล วรทอง

สารบัญ

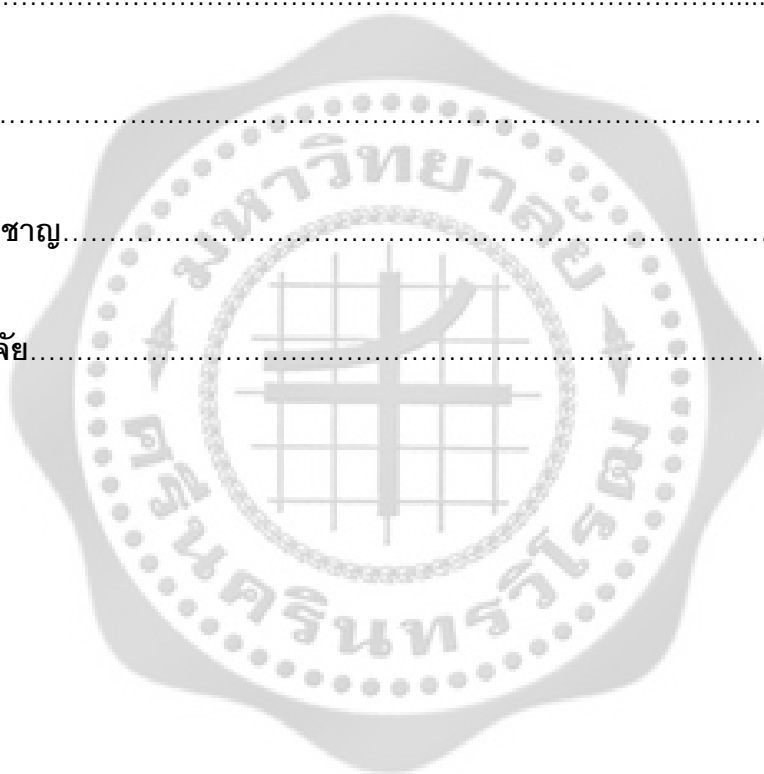
บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	4
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	3
ตัวแปรที่ศึกษา.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	5
สมมติฐานในการวิจัย.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
ทฤษฎีและแนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม.....	8
ความหมายของพฤติกรรม.....	8
ลักษณะของพฤติกรรม.....	9
ประเภทของพฤติกรรม.....	10
พฤติกรรมด้านความรู้.....	13
องค์ประกอบของความรู้.....	13
พฤติกรรมด้านเจตคติ.....	15
องค์ประกอบของเจตคติ.....	16
หลักการวัดเจตคติ.....	16
พฤติกรรมด้านการปฏิบัติ.....	18
องค์ประกอบของพฤติกรรมด้านการปฏิบัติ.....	18
แนวความคิดเกี่ยวกับนันทนาการและการออกกำลังกาย.....	21
ความหมายของนันทนาการ.....	21
ประเภทของนันทนาการ.....	21

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
ความหมายของการออกกำลังกาย.....	24
หลักและขั้นตอนการออกกำลังกาย.....	25
ความหมายของพฤติกรรมการออกกำลังกาย.....	30
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกีฬากอล์ฟ.....	31
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร....	32
ประวัติกอล์ฟในประเทศไทย.....	32
สนามกอล์ฟในประเทศไทย.....	33
ธุรกิจสนามกอล์ฟในประเทศไทย.....	34
ธุรกิจกีฬากอล์ฟ.....	36
แนวความคิดเกี่ยวกับนันทนาการด้านกีฬากอล์ฟ.....	38
กีฬากอล์ฟเพื่อนันทนาการ.....	38
ธุรกิจกอล์ฟเพื่อนันทนาการในประเทศไทย.....	40
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	41
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	41
งานวิจัยในประเทศ.....	42
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	46
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	46
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	46
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	49
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	68
สรุปผล.....	68
อภิปรายผล.....	71
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย.....	74
บรรณานุกรม.....	75
ภาคผนวก.....	81
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	88
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	90

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ อาชีพ รายได้และประสบการณ์ในการเล่นกอล์ฟ.....	52
2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับพฤติกรรมการเล่นกอล์ฟ.....	54
3 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ....	55
4 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ จำแนกตามอายุ.....	55
5 วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนน ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ จำแนกตามอายุ.....	56
6 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้เกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ จำแนกตามอายุ.....	57
7 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติ เกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ จำแนกตามอายุ.....	57
8 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยด้านปฏิบัติ เกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ จำแนกตามอายุ.....	58
9 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ จำแนกตามอาชีพ.....	58
10 วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนน ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ จำแนกตามอาชีพ.....	59
11 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้เกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ จำแนกตามอาชีพ.....	60
12 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ จำแนกตามอาชีพ.....	60
13 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ จำแนกตามรายได้.....	61
14 วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนน ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟจำแนกตามรายได้.....	62

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
15 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้เกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ จำแนกตามรายได้.....	63
16 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ จำแนกตามรายได้.....	63
17 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยด้านปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ จำแนกตามรายได้.....	64
18 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ เกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ จำแนกตามประสบการณ์ในการเล่นกอล์ฟ.....	64
19 วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนน ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการ เล่นกอล์ฟ จำแนกตามประสบการณ์ในการเล่นกอล์ฟ.....	65
20 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้เกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ จำแนกตามประสบการณ์ในการเล่นกอล์ฟ.....	66
21 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติ เกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ จำแนกตามประสบการณ์ในการเล่นกอล์ฟ.....	66
22 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ ของนักกอล์ฟที่ใช้บริการสนามกอล์ฟ ศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบกกรุงเทพมหานคร	67

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	5
2 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ.....	20

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

กีฬาและนันทนาการมีส่วนสร้างคนในชาติให้มีความรักความสามัคคี เคารพกฎ ให้เกียรติ ซื่อสัตย์ ขยันอดทน รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ในปัจจุบันมีกีฬาหลายชนิดที่นิยมเล่นกันมาก โดยผู้เล่นมีจุดประสงค์ที่แตกต่างกันไปตามความต้องการของแต่ละคน เช่น เล่นเพื่อเข้าร่วมกับสังคม เพราะสังคมนั้นๆนิยมเล่นกัน เล่นเพื่อเป็นตัวแทนสถานศึกษา เล่นเพื่อเป็นตัวแทนทีมชาติ เล่นเพื่อความมีชื่อเสียง เล่นเพราะตนเองมีความสามารถ เล่นเพื่อเป็นอาชีพ เล่นเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ เป็นต้น กอล์ฟเป็นกีฬาและนันทนาการที่มีผู้นิยมเล่นกันมากชนิดหนึ่งในกลุ่มของนักเรียน นักศึกษา ประชาชนทั่วไป ในปัจจุบันมีสนามกอล์ฟจำนวนมาก ที่พร้อมให้บริการร่วม 276 สนาม (Thailand golf course directory, 2006 :1-299) นอกจากนี้ ยังมีการจัดการแข่งขันกอล์ฟนักเรียน กอล์ฟเยาวชน กอล์ฟชมรม กอล์ฟสมาคม กอล์ฟองค์กร กอล์ฟการกุศล กอล์ฟสมัครเล่น กอล์ฟอาชีพ เป็นต้น สนามกอล์ฟจึงเป็นแหล่งที่ออกกำลังกายและพักผ่อนหย่อนใจที่สำคัญแห่งหนึ่ง คนส่วนใหญ่ยังคิดว่ากีฬา กอล์ฟเป็นกีฬาสำหรับคนรวย คนชั้นสูงที่สังคมยกย่องเท่านั้นที่จริงแล้วกีฬา กอล์ฟเป็นกีฬาที่เหมาะสมกับคนทุกชนชั้นทุกวัยเล่นได้ตั้งแต่เด็กจนถึงสูงวัย อุปกรณ์มีราคาตั้งแต่ไม่เกิน 100 บาทจนถึงหลายหมื่นบาท นอกจากนี้ กีฬา กอล์ฟยังเป็นกีฬาที่เสริมสร้างลักษณะนิสัยที่ดี เช่น ความซื่อสัตย์ ความตรงต่อเวลา ความรับผิดชอบ ความขยันหมั่นเพียร ความรักความสามัคคี เป็นต้น

กีฬา กอล์ฟยังเป็นธุรกิจที่สร้างรายได้ให้กับผู้ประกอบการ นักกีฬา และผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี เช่น การสร้างสนามกอล์ฟ การเปิดร้านขายอุปกรณ์กอล์ฟ การท่องเที่ยวเชิงกีฬาและนันทนาการ การเป็นนักกอล์ฟอาชีพ อาชีพเด็กแบกถุง ร้านอาหาร ร้านขายเสื้อผ้า ธุรกิจสังหาริมทรัพย์ ธุรกิจรถรับจ้าง เป็นต้น สิ่งต่างๆเหล่านี้เป็นผลพวงจากกีฬา กอล์ฟทั้งสิ้น

เฉลิมกิตติ จักรพันธ์(2530: 15) ได้กล่าวสรุปเรื่องกีฬา กอล์ฟไว้ว่า กีฬา กอล์ฟเป็นกีฬา กลางแจ้งอย่างหนึ่งที่ชาวยุโรปและอเมริกาส่วนใหญ่นิยมเล่นกันมาก และได้แพร่หลายมาสู่ทวีปเอเชีย และรวมถึงไทยด้วย ประโยชน์และเหตุผลสำคัญที่ทำให้มีการนิยมเล่นกอล์ฟ ดังนี้

- 1.เป็นเกมที่สนุกสนานและช่วยเพิ่มพูนสุขภาพอนามัย เล่นด้วยความเพลิดเพลินในทุกเพศทุกวัย
- 2.เป็นเกมที่ไม่มีความได้เปรียบเสียเปรียบในเรื่องของสรีระร่างกายหรือด้านพลกำลัง
- 3.มีหลักเกณฑ์การให้แต้มต่อแก่ผู้เล่น (Handicap) ทำให้ผู้ที่มีความชำนาญไม่มีการได้เปรียบผู้เล่นใหม่

4.ค่าใช้จ่ายในการเล่นจะน้อยหรือมากขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้เล่น

5.เกิดความสนิทสนมในระหว่างกลุ่มที่เล่นด้วยกันมีน้ำใจนักกีฬาและมีความเห็นอกเห็นใจ

6.เป็นการพักผ่อนระบายความเครียดที่เกิดจากการทำงานในแต่ละวัน

กีฬาอล์ฟเป็นกีฬาที่ช่วยส่งเสริมสุขภาพกายและสุขภาพจิต อีกทั้งยังเป็นธุรกิจของทางภาครัฐและเอกชน รัฐบาลจึงควรให้การสนับสนุนดังคำกล่าวของ ดำรง สาทิต(2543:45) ได้กล่าวว่า กิจกรรมสโมสกร กิจกรรมออกกำลังกาย กิจกรรมกอล์ฟ กิจกรรมบันเทิง คาราโอเกะ กิจกรรมสวนสาธารณะ กิจกรรมสวนสนุกและกิจกรรมอื่นๆที่ส่งเสริมสุขภาพจิต รัฐบาลควรลดหย่อนผ่อนปรนเรื่องภาษีและส่งเสริมให้มีมากขึ้นโดยถือเป็นนโยบายของการพัฒนาประเทศ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

ปัจจุบันสนามกอล์ฟในเมืองไทยที่มีความเป็นมาตรฐานที่สามารถใช้แข่งขันระดับนานาชาติมีไม่เกิน 20 สนาม สนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร เป็นสนามหนึ่งที่มีความเป็นมาตรฐาน ดังนั้นการบริหารจัดการทางด้านธุรกิจกอล์ฟขณะที่มีการแข่งขันกันสูง จึงจำเป็นต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกลยุทธ์ต่างๆเพื่อตอบสนองความต้องการของนักกอล์ฟและบุคคลทั่วไปที่มาใช้บริการให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยที่จะต้องพัฒนาทางด้านการให้บริการ การบำรุงซ่อมแซมและการรักษาสนาม การปรับปรุงสถานที่ทั่วไป ห้องอาบน้ำ ห้องน้ำ ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว ห้องพักผ่อน ห้องอาหาร ห้องทำงานของเจ้าหน้าที่ ชุมน้ำในสนาม รวมถึงผู้ให้บริการที่มีคุณภาพสิ่งต่างๆเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่ผู้มาใช้บริการพึงปรารถนาอย่างยิ่ง การที่มีสนามกอล์ฟที่ดีมีความเป็นมาตรฐาน มีความสวยงาม มีการให้บริการที่ดี มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน มีเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกที่มีคุณภาพ แต่ผู้มาใช้บริการมีพฤติกรรมที่มีความแตกต่างกันไป มีทั้งที่พึงประสงค์บ้างไม่พึงประสงค์บ้าง ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความประสงค์อย่างยิ่งที่จะศึกษาลักษณะของการให้บริการในรูปแบบต่างๆที่เป็นปัจจัยของการให้บริการว่ามีความสัมพันธ์กันมากน้อยเพียงใดกับพฤติกรรมการเล่นกอล์ฟของนักกอล์ฟที่ใช้บริการในสนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร เพื่อจะได้นำผลการศึกษาครั้งนี้เป็นข้อมูลอ้างอิงในการดำเนินธุรกิจนันทนาการและ ส่งเสริมการเล่นกีฬาอล์ฟให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1.เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้บริการสนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร ด้านความรู้ ด้านเจตคติ และด้านการปฏิบัติ ของนักกอล์ฟที่ใช้บริการสนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬา กองทัพบก กรุงเทพมหานคร

2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้บริการสนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร ด้านความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติของนักกอล์ฟที่ใช้บริการ สนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรอายุ อาชีพ รายได้ ประสบการณ์ในการเล่นกอล์ฟ

3. ศึกษาความสัมพันธ์ของความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติของนักกอล์ฟที่ใช้บริการสนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยทำให้ทราบถึงพฤติกรรมการเล่นกอล์ฟของนักกอล์ฟที่ใช้บริการสนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นข้อมูลในการส่งเสริมการเล่นกีฬากอล์ฟ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการเล่นกีฬากอล์ฟ ทั้งทางด้านพฤติกรรมและมารยาทในการเล่นกอล์ฟ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักกอล์ฟที่ใช้บริการสนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร จำนวน 6,000 คนต่อเดือน (ฝ่ายประชาสัมพันธ์สนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร พ.ศ.2553)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักกอล์ฟที่ใช้บริการในสนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร กำหนดขนาดกลุ่มโดยการเทียบตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan 1970:610) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 385 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้

- 1.1 อายุ
- 1.2 อาชีพ
- 1.3 รายได้
- 1.4 ประสบการณ์การเล่นกอล์ฟ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมของนักกอล์ฟที่ใช้บริการสนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **พฤติกรรมของนักกอล์ฟ** หมายถึง ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟหรือไดร์ฟกอล์ฟของนักกอล์ฟโดยการกระทำหรืออาการต่างๆหรือการแสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิด ความรู้สึก ความสามารถในการแสดงออกทั้งที่สามารถสังเกตได้และไม่ได้ แต่สามารถวัดได้ว่าเกิดขึ้น

ประกอบด้วย 3 ด้านดังนี้

1.1 พฤติกรรมด้านความรู้ หมายถึง ความรู้จากประสบการณ์ต่างๆที่นักกอล์ฟได้รับซึ่งแสดงออกในลักษณะความจำ ความเข้าใจ สามารถตีความ เปรียบเทียบ วิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ และสามารถนำประสบการณ์ไปใช้ได้

1.2 พฤติกรรมด้านเจตคติ หมายถึง ความคิดเห็น ความเชื่อถือของนักกอล์ฟต่อพฤติกรรมเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ

1.3 พฤติกรรมด้านการปฏิบัติ หมายถึง การแสดงออกโดยการกระทำเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟของนักกอล์ฟ

2. **นักกอล์ฟ** หมายถึง ผู้เล่นกีฬากอล์ฟทั้งที่เล่นเพื่อเป็นนันทนาการในยามว่างหรือเล่นเพื่อเป็นอาชีพ

3. **สนามกอล์ฟ** หมายถึง สนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร ที่อยู่ในความรับผิดชอบและบริหารจัดการโดยกองทัพบก กรุงเทพมหานคร

4. **การใช้บริการสนามกอล์ฟ** หมายถึง การเล่นกอล์ฟรวมถึงการใช้บริการสนามไดร์ฟที่สนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร

5. **อายุ** หมายถึง อายุเต็มของนักกอล์ฟที่ใช้บริการสนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 3 ระดับได้แก่

5.1 น้อยกว่า 30 ปี

5.2 30-60 ปี

5.3 มากกว่า 60 ปี

6. **อาชีพ** หมายถึง การประกอบอาชีพปัจจุบันของนักกอล์ฟที่ใช้บริการสนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่

6.1 รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ

6.2 พนักงานบริษัทเอกชน

6.3 ธุรกิจส่วนตัว

6.4 อื่นๆโปรดระบุ

7. รายได้ หมายถึง รายได้ในแต่ละเดือนของนักกอล์ฟที่ใช้บริการสนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่

7.1 น้อยกว่า 20,000 บาท

7.2 20,000 -30,000 บาท

7.3 30,001-50,000 บาท

7.4 มากกว่า 50,000 บาท

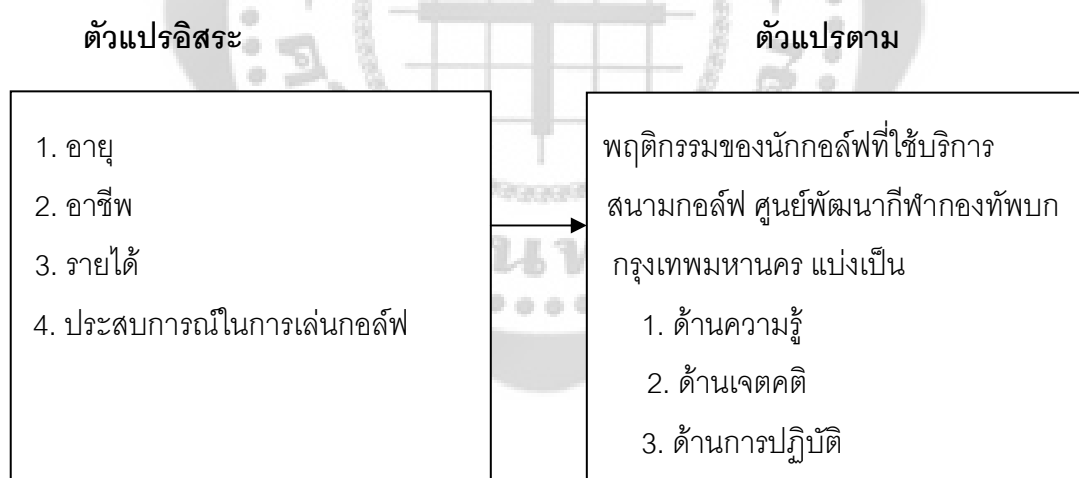
8. ประสบการณ์ หมายถึง ระยะเวลาการเล่นกอล์ฟของนักกอล์ฟนับตั้งแต่ฝึกหัดเล่นจนถึงปัจจุบัน ที่ใช้บริการสนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่

8.1 น้อยกว่า 1 ปี

8.2 1-4 ปี

8.3 มากกว่า 4 ปี

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักกอล์ฟที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้บริการสนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬา กองทัพบก กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน
2. นักกอล์ฟที่มีอาชีพต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้บริการสนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬา กองทัพบก กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน
3. นักกอล์ฟที่มีรายได้ต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้บริการสนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬา กองทัพบก กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน
4. นักกอล์ฟที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้บริการสนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬา กองทัพบก กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน
5. พฤติกรรมการใช้บริการสนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬา กองทัพบก กรุงเทพมหานคร ของ นักกอล์ฟ ในด้านความรู้กับด้านเจตคติ ด้านความรู้กับด้านปฏิบัติ และด้านเจตคติกับด้านปฏิบัติมีความสัมพันธ์กันเชิงบวก

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีและแนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม
 - 1.1 ความหมายของพฤติกรรม
 - 1.2 ลักษณะของพฤติกรรม
 - 1.3 ประเภทของพฤติกรรม
 - 1.4 พฤติกรรมด้านความรู้
 - 1.5 พฤติกรรมด้านเจตคติ
 - 1.6 พฤติกรรมด้านการปฏิบัติ
2. แนวความคิดเกี่ยวกับนันทนาการและการออกกำลังกาย
 - 2.1 ความหมายของนันทนาการ
 - 2.2 ประเภทของนันทนาการ
 - 2.3 ความหมายของการออกกำลังกาย
 - 2.4 หลักและขั้นตอนของการออกกำลังกาย
 - 2.5 ความหมายและพฤติกรรมการออกกำลังกาย
3. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกีฬากอล์ฟ
 - 3.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจสนามกอล์ฟในประเทศไทย
 - 3.2 ประวัติสนามกอล์ฟในประเทศไทย
 - 3.3 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบกกรุงเทพมหานคร
 - 3.4 ธุรกิจกีฬากอล์ฟ
4. แนวความคิดเกี่ยวกับนันทนาการด้านกีฬากอล์ฟ
 - 4.1 กีฬากอล์ฟเพื่อนันทนาการ
 - 4.2 ธุรกิจกอล์ฟเพื่อนันทนาการในประเทศไทย
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยในประเทศ

ทฤษฎีและแนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม

ความหมายของพฤติกรรม

พฤติกรรม (Behavior) ได้มีผู้ให้ความหมายดังต่อไปนี้

สมจิตต์ สุพรรณทัศน์ (2532: 97) กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง ปฏิกริยาหรือกิจกรรมทุกชนิดของสิ่งมีชีวิต จะสังเกตได้หรือสังเกตไม่ได้ก็ตาม ซึ่งแบ่งเป็นพฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอก สำหรับพฤติกรรมภายในนั้น หมายถึง กิจกรรมหรือปฏิกริยาที่เกิดขึ้น ภายในตัวบุคคล รวมทั้งความคิด ความรู้สึก ทศนคติ ความเชื่อและค่านิยม ส่วนพฤติกรรมภายนอก หมายถึง ปฏิกริยาหรือการกระทำของบุคคลที่แสดงออกมาให้ผู้อื่นเห็นได้ทั้งด้วยการพูด การกระทำ กิริยาท่าทางของบุคคล

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2532: 46) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมว่า หมายถึง การกระทำ หรือกิจกรรมที่แสดงออกของสิ่งมีชีวิต ทั้งที่สังเกตง่ายและสังเกตยาก ได้แก่ กายกรรม เช่น การเคลื่อนไหวร่างกาย วจีกรรม เช่น การพูด และมโนกรรม เช่น การคิด

อารี พันธมณี (2534: 15) กล่าวว่า พฤติกรรมหมายถึง กิจกรรม หรือการกระทำของอินทรีย์ ที่บุคคลสามารถสังเกตเห็นได้ รู้ได้ หรือใช้เครื่องมือต่างๆ วัด หรือตรวจสอบได้

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2536: 2-3) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมไว้ว่า พฤติกรรมหมายถึง สิ่งที่บุคคลกระทำ แสดงออกมา ตอบสนอง หรือโต้ตอบสิ่งใดสิ่งหนึ่งในสภาพการณ์ใดสภาพการณ์หนึ่ง ที่สามารถสังเกตเห็นได้

ไพบูลย์ เทวรักษ์ (2537: 3) กล่าวว่า พฤติกรรมหมายถึง การกระทำ การแสดงอาการ หรืออากัปกริยาของอินทรีย์ (Organism) ทั้งในส่วนที่เจ้าของพฤติกรรมเองเท่านั้นที่รู้ได้และในส่วนที่บุคคลอื่นอยู่ในวิสัยที่จะรู้ได้

ประทีป จินนี่ (2540: 5) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมว่า หมายถึง สิ่งที่บุคคลกระทำ แสดงออกหรือตอบสนองต่อสิ่งเร้า ที่สามารถสังเกตได้ วัดได้ตรงกัน

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542) ให้ความหมายของพฤติกรรมว่า หมายถึง การกระทำหรืออาการที่แสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิด และความรู้สึกเพื่อตอบสนองสิ่งเร้า

ฮิลการ์ด (Hilgard.1966: 6) กล่าวว่าความหมายของพฤติกรรม หมายถึงกิจกรรมทุกชนิดของสิ่งมีชีวิต ทั้งสังเกตได้โดยบุคคลอื่น หรือด้วยเครื่องมือของผู้กระทำทดลอง

จากความหมายต่างๆที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงสรุปความหมายของพฤติกรรมไว้ดังนี้ พฤติกรรมหมายถึง การกระทำหรือกิจกรรมของมนุษย์ทั้งที่สังเกตได้ง่าย เช่น การยืน การเดิน การหัวเราะ เป็นต้น และที่สังเกตได้ยาก หรือเป็นส่วนที่เจ้าของพฤติกรรมเองเท่านั้นที่รู้ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ เช่น การคิด การจำ การรับรู้ความรู้สึก และสามารถใช้เครื่องมือตรวจวัดได้

ลักษณะของพฤติกรรม

พฤติกรรม (Behavior) เป็นคำที่นักจิตวิทยานำมาใช้เรียกการกระทำของมนุษย์ แสดงออกทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ (Mentally and physically) ซึ่งมีลักษณะดังนี้

1. พฤติกรรม คือ การกระทำทุก ๆ อย่างของมนุษย์เริ่มตั้งแต่เกิดจนตาย เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกทางร่างกาย เช่น การเดิน การกิน การแสดงท่าทาง และการพูดเป็นต้น และพฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ เช่น การคิด การจำ เจตคติ อารมณ์ เป็นต้น

2. พฤติกรรมทุกพฤติกรรมต้องมีสาเหตุและสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมนั้น สามารถวิเคราะห์ได้ด้วยหลักการและทฤษฎีทางจิตวิทยา

3. สาเหตุเดียวกันอาจก่อให้เกิดพฤติกรรมที่เหมือนกันหรือต่างกันได้ เช่น พฤติกรรมแสดงอาการโกรธของบุคคลอาจแตกต่างกันไป บางคนแสดงความเกรี้ยวกราด ด่าทอ แต่บางคนอาจจะแสดงอาการเงียบเฉย เป็นต้น

4. พฤติกรรมประเภทเดียวกันอาจเกิดมาจากสาเหตุเดียวกันหรือต่างกันได้ เช่น การแสดงอาการร้องไห้ อาจเกิดจากความเสียใจ หรือดีใจก็ได้

ครอนบาค (Cronbach.1963: 68-70) ได้ให้ลักษณะของพฤติกรรมมนุษย์ว่ามีองค์ประกอบ 7 ประการ ได้แก่

1. มีเป้าหมายหรือความต้องการ
2. ความพร้อม (Readiness) เป็นระดับความสามารถในการกระทำเพื่อสนองความต้องการของตน
3. สถานการณ์ (Situation) หมายถึง เหตุการณ์หรือโอกาสในการกระทำกิจการใดๆ
4. การตีความ (Interpretation) เป็นการพิจารณาเพื่อหาวิธีการตอบสนองความต้องการ

5. การตอบสนอง (Response) เป็นการกระทำกิจกรรมต่างๆ ตามที่พิจารณาตัดสินใจ

6. ผลที่เกิดขึ้น (Consequence) เป็นสิ่งที่ประจักษ์อาจสอดคล้อง (Confirm) หรือไม่สอดคล้อง (Contradict) กับการคาดหวังได้

7. ปฏิกริยาต่อการผิดหวัง (Reaction to thwarting) เป็นกิริยาที่เกิดขึ้นหลังจากไม่สอดคล้องกับความต้องการ ทำให้ต้องกลับไปตีความใหม่ เพื่อเลือกวิธีการตอบสนองความต้องการให้ประสบผลสำเร็จ

ประเภทของพฤติกรรม

พฤติกรรมแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ พฤติกรรมภายนอกและพฤติกรรมภายใน ซึ่งอาร์พินธ์มณี (2538: 15-16) ได้อธิบายไว้ดังนี้

1. พฤติกรรมภายนอกหรือพฤติกรรมชัดแจ้ง (Overt behavior) เป็นพฤติกรรมที่สามารถมองเห็น สังเกตเห็นได้จากภายนอกมี 2 ลักษณะ

1.1 พฤติกรรมแบบโมลาร์ (Moral behavior) เป็นพฤติกรรมหน่วยใหญ่ สังเกตเห็นได้ด้วยตาเปล่า โดยไม่ต้องอาศัยเตรียมเครื่องมือวัด และตรวจสอบ เช่น การเคลื่อนไหวของร่างกาย การยืน การเดิน การหัวเราะ เป็นต้น

1.2 พฤติกรรมแบบโมเลกุล (Molecule behavior) เป็นพฤติกรรมหน่วยย่อยที่ต้องอาศัยเครื่องมือช่วยในการสังเกต เช่น การเปลี่ยนแปลงของร่างกาย การไหลเวียนของโลหิต การเต้นของหัวใจ ความดันโลหิต เป็นต้น

2. พฤติกรรมภายในหรือพฤติกรรมกำบัง (Covert behavior) เป็นพฤติกรรมที่ไม่สามารถมองเห็นได้ชัดเจนด้วยตา แต่จำเป็นต้องใช้เครื่องมือวัด และตรวจสอบ พฤติกรรมภายใน มีดังนี้

2.1 ความรู้สึก (Feeling) หมายถึง การตอบสนองต่อสิ่งเร้าด้วยอวัยวะสัมผัสทั้ง 5 หรือส่วนใดส่วนหนึ่ง ซึ่งได้แก่ ตา หู จมูก ลิ้น ผิวหนัง เช่น การที่ลิ้นสัมผัสรสหวาน ก็บอกได้ว่าหวาน หรือการได้เห็นแสงสว่าง ได้กลิ่นหอม เป็นต้น

2.2 การรับรู้ (Perceiving) หมายถึง การแปลความหมายหรือการตีความที่ได้จากการสัมผัส

2.3 การจำ (Remembering) หมายถึง ความสามารถในการสะสมสิ่งเร้า หรือประสบการณ์ที่เคยผ่านเข้ามา แล้วเก็บเป็นภาพไว้ได้ และสามารถที่จะนำออกมาใช้ได้ทุกครั้ง

2.4 การคิด (Thinking) และการตัดสินใจ (Decision making) หมายถึง การรวบรวมข้อมูลหรือสิ่งเร้าต่างๆ และวิเคราะห์หาสาเหตุและพิจารณาตัดสินใจ

พิบูล ที่ปะปาล (2534: 154-156) ได้เขียนไว้เกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ ว่าก่อนที่มนุษย์จะแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ออกมามักจะมีเหตุผลที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมนั้นเสียก่อน ซึ่งอาจเรียกว่า “กระบวนการของพฤติกรรม” (Process of behavior) ซึ่งพฤติกรรมของมนุษย์มีลักษณะคล้ายกันอยู่ 3 ประการ คือ

1. พฤติกรรมที่เกิดขึ้นได้ต้องมีสาเหตุที่ทำให้เกิด (Behavior of caused) หมายความว่า การที่คนเราจะแสดงพฤติกรรมอย่างหนึ่งออกมานั้นจะต้องมีสาเหตุที่ทำให้เกิดและสาเหตุนั้นก็ คือ ความต้องการที่เกิดขึ้นในตัวเรานั้นเอง

2. พฤติกรรมที่เกิดขึ้นได้ต้องมีสิ่งจูงใจ หรือแรงกระตุ้น (Behavior is motivate) หมายความว่า เมื่อคนเรามีความต้องการขึ้นแล้ว ก็ปรารถนาที่จะบรรลุให้ถึงความต้องการนั้น จนกลายเป็นแรงกระตุ้นหรือแรงจูงใจ (Motivated) ให้บุคคลนั้นแสดงพฤติกรรมต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการที่เกิดขึ้น

3. พฤติกรรมที่เกิดขึ้นย่อมมุ่งไปสู่เป้าหมาย (Behavior goal direct) หมายความว่า การที่บุคคลจะแสดงพฤติกรรมอะไรออกมา มิได้กระทำอย่างเลื่อนลอยโดยไร้จุดหมาย แต่ตรงข้ามกับมุ่งไปสู่จุดหมายที่แน่นอน เพื่อให้บรรลุถึงความต้องการของตนเอง

บลูม (วัฒนา สุทธิพันธ์. 2548: 11 ; อ้างอิงจาก bloom. 1975: 65-197) ได้กล่าวถึง พฤติกรรมว่าเป็นกิจกรรมทุกประเภทที่มนุษย์กระทำ อาจจะเป็นสิ่งที่สังเกตได้หรือไม่ได้และพฤติกรรมดังกล่าวนี้ได้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ความรู้ ด้านเจตคติ และด้านการปฏิบัติ ดังนี้

1. พฤติกรรมด้านความรู้ (Cognitive) พฤติกรรมด้านนี้มีขั้นของความสามารถ ทางด้านความรู้ การให้ความคิด และพัฒนาการทางด้านสติปัญญา จำแนกไว้ตามลำดับขั้นจากง่ายไปหายาก ดังนี้

1.1 ความรู้ (Knowledge) เป็นพฤติกรรมขั้นต้นเกี่ยวกับความจำได้หรือระลึกได้
1.2 ความเข้าใจ (Comprehension) เป็นพฤติกรรมที่ต่อเนื่องมาจากความรู้ ต้องมีความรู้มาก่อนจึงจะเข้าใจ ความเข้าใจนี้จะแสดงออกมาในรูปของการแปลความ ตีความและคาดคะเน
1.3 การนำไปใช้ (Application) เป็นการนำเอาวิธีการทฤษฎี กฎเกณฑ์ และแนวคิดต่างๆ ไปใช้

1.4 การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นขั้นที่บุคคลมีความสามารถและมีทักษะในการ จำแนกเรื่องราวที่สมบูรณ์ใดๆ ออกเป็นส่วนย่อย และมองเห็นความสัมพันธ์อย่างแน่ชัดระหว่าง ส่วนประกอบที่รวมเป็นปัญหาหรือสถานการณ์หรืออย่างใดอย่างหนึ่ง

1.5 การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถของบุคคลในการรวบรวม ส่วนย่อยต่างๆ เข้าเป็นส่วนรวมที่มีโครงสร้างใหม่ มีความชัดเจนและมีคุณภาพสูงขึ้น

1.6 การประเมินผล (Evaluation) เป็นความสามารถของบุคคลในการวินิจฉัย ตีราคาของสิ่งของต่างๆ โดยมีกฎเกณฑ์ที่ใช้ช่วยประเมินค่านี้ อาจเป็นกฎเกณฑ์ที่บุคคลสร้างขึ้นหรือมี อยู่แล้วก็ตาม

2. พฤติกรรมด้านเจตคติ (Affective domain) พฤติกรรมด้านนี้ หมายถึง ความสนใจ ทำที่ความชอบในการให้คุณค่า หรือปรับปรุงค่านิยมที่ยึดถืออยู่ เป็นพฤติกรรมที่ยากแก่การอธิบาย เพราะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของคน การเกิดพฤติกรรมด้านเจตคติแบ่งขั้นตอนดังนี้

2.1 การรับหรือการให้ความสนใจ (Receiving or attending) เป็นขั้นที่บุคคลถูกกระตุ้นให้ทราบว่ามีเหตุการณ์หรือสิ่งเร้าบางอย่างเกิดขึ้น และบุคคลนั้นมีความยินดี หรือมีภาวะจิตใจพร้อมที่จะรับหรือให้ความสนใจต่อสิ่งเร้านั้น ในการยอมรับนี้ประกอบด้วยความตระหนัก ความยินดีที่ควรรับ และการเลือกเก็บ

2.2 การตอบสนอง (Responding) เป็นขั้นที่บุคคลถูกจูงใจให้เกิดความรู้สึกผูกมัดต่อสิ่งเร้า เป็นเหตุให้บุคคลพยายามทำให้เกิดปฏิกิริยาตอบสนอง พฤติกรรมขั้นนี้ประกอบด้วย การยินยอมความเต็มใจ และพอใจที่จะตอบสนอง

2.3 การให้ค่านิยม (Valuing) เป็นขั้นที่บุคคลมีปฏิกิริยาซึ่งแสดงให้เห็นว่าบุคคลนั้นยอมรับว่าสิ่งที่มีคุณค่าสำหรับตนเอง และได้นำไปพัฒนาเป็นของตนเองอย่างแท้จริงพฤติกรรมขั้นนี้ส่วนมากใช้คำว่า “ค่านิยม” ซึ่งการเกิดค่านิยมนี้ประกอบด้วย การยอมรับความชอบ และการผูกมัดค่านิยมเข้ากับตนเอง

2.4 การจัดกลุ่มทำ (Organization) เป็นขั้นที่บุคคลจัดระบบของค่านิยมต่างๆ ให้เข้ากลุ่ม โดยพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมเหล่านั้น ในการจัดกลุ่มนี้ประกอบด้วยการสร้างแนวความคิดเกี่ยวกับค่านิยม และการจัดระบบของค่านิยม

2.5 การแสดงลักษณะตามค่านิยมที่ยึดถือ (Characterization by a value or value complex) พฤติกรรมขั้นนี้ถือว่าบุคคลมีค่านิยมหลายชนิด และจัดอันดับของค่านิยมเหล่านั้นจากดีที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุด พฤติกรรมเหล่านี้จะเป็นตัวคอยกระตุ้นพฤติกรรมของบุคคลพฤติกรรมในขั้นนี้ประกอบด้วย การวางแผนทางของการปฏิบัติและแสดงลักษณะที่จะปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนด

3. พฤติกรรมการปฏิบัติ (Psychomotor domain) เป็นพฤติกรรมที่ใช้ความสามารถในการแสดงออกของร่างกาย ซึ่งรวมทั้งการปฏิบัติที่อาจแสดงออกในสถานการณ์หนึ่ง ๆ หรืออาจเป็นพฤติกรรมคาดคะเนที่อาจจะปฏิบัติในโอกาสต่อไป พฤติกรรมด้านนี้เป็นพฤติกรรมขั้นสุดท้ายซึ่งต้องอาศัยพฤติกรรมด้านพุทธิปัญญา หรือพฤติกรรมที่อาจประเมินผลได้ง่าย แต่กระบวนการที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมนี้ต้องอาศัยเวลาในการตัดสินใจหลายขั้นตอน ในด้านสุขภาพถือว่าพฤติกรรมด้านการปฏิบัติของบุคคลคือเป้าหมายขั้นสุดท้ายช่วยให้มนุษย์มีสุขภาพดี

สรุปความหมายของพฤติกรรมว่า หมายถึง การกระทำหรือกิจกรรมทุกอย่างของมนุษย์ ซึ่งอาจเป็นการกระทำที่บุคคลนั้นแสดงออกมา หรือเป็นกิจกรรมภายในตัวบุคคลทั้งที่สังเกตได้โดยตรง หรือใช้เครื่องมือช่วย

พฤติกรรมด้านความรู้

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2532: 16) ให้ความหมายของความรู้ว่า เป็นพฤติกรรมขั้นต้นซึ่งผู้เรียนเพียงแต่จำได้ อาจจะโดยการนึกได้หรือโดยการมองเห็น ได้ยินก็จำได้ เช่น ความรู้เกี่ยวกับคำจำกัดความ ความหมาย ข้อเท็จจริง ทฤษฎี กฎ โครงสร้าง วิธีการแก้ปัญหา มาตรฐานเหล่านี้ เป็นต้น

ไพศาล หวังพานิช (2537: 16) ให้ความหมายของความรู้ว่า เป็นบรรดาข้อเท็จจริงหรือรายละเอียดของเรื่องราวการกระทำอันเป็นประสบการณ์ของบุคคลซึ่งสะสมและถ่ายทอดสืบต่อกันไป

กู๊ด (วัฒนา สุทธิพันธ์. 2548: 13 ; อ้างอิงจาก Good 1973: 325) ให้ความหมายของความรู้ว่า เป็นข้อเท็จจริง (Facts) ความจริง (Truth) กฎเกณฑ์และรายละเอียดต่างๆ ที่มนุษย์ได้รับและเก็บรวบรวมสะสมไว้

บลูม (วัฒนา สุทธิพันธ์. 2548: 13 ; อ้างอิงจาก Bloom. 1975: 271) ให้ความหมายของความรู้ว่า เป็นสิ่งที่เกี่ยวกับการระลึกถึงสิ่งเฉพาะเรื่อง หรือเรื่องทั่วไป ระลึกได้ถึงวิธีการ กระบวนการ หรือสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเน้นความจำ

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า ความรู้ หมายถึง การระลึกได้สิ่งที่เกี่ยวข้องกับกฎเกณฑ์ สิ่งของ บุคคล เหตุการณ์ รายละเอียดของข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับจากการศึกษาค้นคว้า สังเกต ประสบการณ์หรือจากรายงาน เก็บรวบรวมสิ่งเหล่านี้แล้วนำมาเชื่อมโยงกันและจัดระบบขึ้นใหม่

องค์ประกอบของความรู้

พฤติกรรมด้านความรู้เป็นความสามารถและทักษะทางสมอง ในการคิดเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ซึ่งแบ่งย่อยได้เป็น 6 ชั้น ดังนี้ (ประภาเพ็ญ สุวรรณ และสวีส สุวรรณ. 2536: 53-55)

1. ความรู้ (Knowledge) เป็นความสามารถในการจำ หรือระลึกได้ ซึ่งรวมประสบการณ์ต่างๆที่เคยได้รับมา

1.1 ความรู้เฉพาะเรื่องเฉพาะอย่าง เป็นการระลึกข้อสนเทศในส่วนย่อยเฉพาะที่แยกได้โดดๆ

1.1.1 ความรู้เกี่ยวกับศัพท์ เกี่ยวกับความหมายของคำ

1.1.2 ความรู้เกี่ยวกับความจริงเฉพาะอย่าง เช่น รู้วัน เดือนปี เหตุการณ์สถานที่ ฯลฯ

1.2 ความรู้เกี่ยวกับวิถีทางและวิธีการดำเนินงานเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ

1.2.1 ความรู้ในเรื่องระเบียบ แบบแผน ประเพณี

1.2.2 ความรู้เกี่ยวกับแนวโน้มและลำดับก่อนหลัง

1.2.3 ความรู้ในการแยกประเภทและจัดหมวดหมู่

1.2.4 ความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์

1.2.5 ความรู้เกี่ยวกับระเบียบและกระบวนการ

1.3 ความรู้เกี่ยวกับการรวบรวมแนวคิดและโครงสร้าง

1.3.1 ความรู้กับหลักการและข้อสรุปทั่วไป

1.3.2 ความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีและโครงสร้าง

2. ความเข้าใจ (Comprehension) เป็นความสามารถในการแปลความ
ตีความหมายและขยายความในเรื่องราวและเหตุการณ์ต่าง ๆ แยกได้เป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

2.1 การแปลความ เป็นการจัดใจความให้ถูกต้องเกี่ยวกับสิ่งที่สื่อความหมาย
จากภาษาหนึ่งของการสื่อสารไปสู่อีกรูปแบบหนึ่ง

2.2 การตีความ เป็นการอธิบายความหมายหรือสรุปเรื่องราว โดยการจัด
ระเบียบใหม่ รวบรวมเรียงเนื้อหาใหม่

2.3 การขยายความ เป็นการขยายเนื้อหาที่เหนือไปกว่าขอบเขตที่รู้ เป็นการ
ขยายขีดการอ้างอิง หรือแนวโน้มที่เกินเลยจากข้อมูล

2.4 การนำไปใช้ (Application) เป็นความสามารถในการสละสำคัญต่าง ๆ ไป
ใช้ในสถานการณ์จริง หรือกล่าวอีกอย่างหนึ่งว่า เป็นการใช้ความเป็นธรรมในสถานการณ์รูปธรรมซึ่ง
เป็นนามธรรมอาจจะอยู่ในรูปความคิดทั่วไป กฎเกณฑ์ เทคนิคและทฤษฎี ฯลฯ

3. การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นความสามารถแยกการสื่อความหมายไปสู่หน่วย
ย่อยเป็นองค์ประกอบสำคัญหรือเป็นส่วนๆ เพื่อให้ได้ลำดับขั้นของความคิด ความสัมพันธ์กัน การ
วิเคราะห์เช่นนี้ก็เพื่อมุ่งที่จะให้การสื่อความหมาย มีความชัดเจนยิ่งขึ้น อาจจำแนกได้ 3 ลักษณะ ดังนี้

3.1 การวิเคราะห์ส่วนประกอบ เป็นการชี้ให้เห็นหน่วยย่อยๆ ที่เป็นส่วนประกอบที่
อยู่ในสิ่งที่สื่อความหมาย

3.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เป็นการแยกการประสาน หรือความสัมพันธ์
ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ในสิ่งที่สื่อความหมาย

3.3 การวิเคราะห์หลักการในเชิงจัดดำเนินงาน เป็นการชี้ให้เห็นระบบจัดการและ
วิธีการรวบรวมองค์ประกอบต่าง ๆ เข้าด้วยกัน

4. การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถในการนำหน่วยต่างๆ หรือส่วน
ต่างๆ เข้าด้วยกันเป็นเรื่องเดียวกัน จัดเรียบเรียงและรวบรวม เพื่อสร้างแบบแผน หรือโครงสร้างที่ไม่เคย
มีมาก่อน อาจจำแนกได้ 3 ลักษณะ คือ

4.1 การสังเคราะห์ข้อความ เป็นการผูกข้อความขึ้น โดยการผูกหรือเขียนเพื่อสื่อ
ความคิด ความรู้สึก หรือประสบการณ์ไปยังผู้อื่น

4.2 การสังเคราะห์แผนงาน เป็นการพัฒนาหรือเสนอแผนการทำงานที่สอดคล้องกับความต้องการของงานที่ได้รับมอบหมาย หรือที่คิดทำขึ้นเอง

4.3 การสังเคราะห์ความสัมพันธ์ เป็นการพัฒนาหรือสร้างชุดของความสัมพันธ์เชิงนามธรรมขึ้น เพื่อเป็นเครื่องจำแนกอธิบายข้อมูล หรือปรากฏการณ์บางอย่างจากข้อความเบื้องต้น

5. การประเมินค่า (Evaluation) เป็นความสามารถในการตัดสินคุณค่าของเนื้อหาและวิธีการในเชิงปริมาณและคุณภาพที่สอดคล้องกับสถานการณ์ ซึ่งอาจจะกำหนดเกณฑ์ขึ้นมาเอง หรือผู้อื่นกำหนด จำแนกได้เป็นทั้ง 2 ลักษณะ คือ

5.1 การประเมินค่าตามเกณฑ์ภายใน เป็นการประเมินค่าความถูกต้องของเนื้อหา วัสดุอุปกรณ์ ข้อความ เหตุการณ์ ตามคุณสมบัติประจำตัวของวัสดุอุปกรณ์ ข้อความ

5.2 การประเมินค่าตามเกณฑ์ภายนอก เป็นการประเมินค่าโดยอ้างอิงกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

พฤติกรรมด้านเจตคติ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2532: 3) ได้สรุปจากคำจำกัดความของนักทฤษฎีที่ศึกษาเรื่องเจตคติไว้ว่า เจตคติเป็นความคิดเห็นซึ่งมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ เป็นส่วนที่พร้อมที่จะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2534: 100) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งแสดงออกให้เห็นได้จากการพูดหรือพฤติกรรมที่สะท้อนเจตคตินั้นๆ คนแต่ละคนมีเจตนาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งมากมายแตกต่างกันเจตคติแม้จะเป็นสิ่งที่เป็นนามธรรม (Abstractions) แต่สิ่งที่เป็นจริงเป็นจังสำหรับบุคคลที่มีเจตคตินั้น

สุชา จันทน์เอม (2536: 80) กล่าวว่า เจตคติทั่วไป หมายถึง ความรู้สึกหรือท่าทีของบุคคลที่มีต่อบุคคล วัตถุสิ่งของ หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ความรู้สึกหรือท่าทีนี้จะเป็นไปในทำนองที่พึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2540: 51) กล่าวว่า เจตคติเป็นกิริยาท่าทีที่รวมๆ ของบุคคลที่เกิดจากความพร้อมของบุคคลหรือความโน้มเอียงของจิตใจ ซึ่งแสดงออกต่อสิ่งเร้าหนึ่ง ๆ เช่น ต่อวัตถุสิ่งของ หรือสถานการณ์ต่างๆ ในสังคม โดยแสดงออกในทางสนับสนุนซึ่งมีความรู้สึกเห็นดีเห็นชอบต่อสิ่งเร้าเหล่านั้นหรือในทางต่อต้าน ซึ่งเป็นความรู้สึกที่ไม่เห็นดีไม่เห็นชอบต่อสิ่งเร้าเหล่านั้น

จากความหมายของเจตคติดังกล่าวข้างต้น เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกหรือความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อวัตถุหรือสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งแสดงออกในรูปของพฤติกรรมอาจเป็นทางบวกหรือทางลบก็ได้และต้องขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมหรือรวมถึงสถานการณ์ต่างๆ ตามความเหมาะสมนั่นเอง

องค์ประกอบของเจตคติ

เจตคติ เป็นการโน้มเอียงในการประเมินค่าสิ่งต่างๆ หรือสัญลักษณ์ของสิ่งนั้นไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง การประเมินจะเป็นความรู้สึกที่สามารถบอกได้ว่าชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย และความโน้มเอียงที่จะประพฤติ เจตคติจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ส่วน คือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้สึกรู้สึกหรือความเชื่อ (Cognitive or belief component) ซึ่งเป็นการรับรู้หรือความเชื่อของบุคคลต่อสิ่งเร้านั้น เช่น บุคคลมีเจตคติเกี่ยวกับการออกกำลังกายได้ จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกาย ซึ่งความรู้นั้นจะเป็นพื้นฐานของความเชื่อที่ทำให้บุคคลนั้นเชื่อว่าการออกกำลังกายนั้นมีข้อดีมากกว่าข้อเสีย หรือมีประโยชน์มากกว่าโทษต่อผู้ออกกำลังกาย

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึกรู้สึกหรือการประเมิน (Feeling or evaluative or affective Component) ซึ่งเป็นกิริยาท่าทีที่แสดงออกมา ชอบหรือไม่ชอบ ดีหรือไม่ดีต่อสิ่งเร้านั้น เช่น บุคคลที่มีความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายพอที่จะเกิดเจตคติได้มีแนวโน้มที่จะแสดงออกมาเป็นการกระทำ หรือการออกกำลังกายต่อไป

3. องค์ประกอบด้านความพร้อมที่จะกระทำหรือด้านพฤติกรรม (Active tendency or behavior component) ซึ่งเป็นความโน้มเอียงที่จะกระทำ หรือปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งต่อสิ่งเร้านั้น

ดังนั้น องค์ประกอบของเจตคติ ซึ่งประกอบด้วยส่วนที่เป็นความรู้หรือความเชื่อ ความรู้สึก หรือการประเมินและการกระทำหรือพฤติกรรมการวัดจะต้องทำทั้ง 3 องค์ประกอบ และต้องวัดเป็นภาพรวม โดยพิจารณาจากกิริยาท่าทางการตอบสนองต่อสิ่งเร้าในหลายด้านร่วมกัน มิใช่วัดจากการกระทำหรือพฤติกรรมเพียงอย่างเดียวของบุคคล นอกจากนั้นการวัดเจตคดียังต้องบ่งบอกถึงปริมาณ (Magnitude) ความมากน้อยของเจตคติที่มีต่อสิ่งเร้า และทิศทาง (Direction) ที่บอกว่ามีเจตคติไปในทิศทางในทางบวกหรือทางลบ

หลักการวัดเจตคติ

การวัดเจตคติมีหลักการเบื้องต้นที่สำคัญ 6 ประการ คือ

1. เนื้อหา (Content) การวัดเจตคติต้องมีสิ่งเร้าไปกระตุ้นให้แสดงกิริยาท่าทางออกมาสิ่งเร้าโดยทั่วไปได้แก่ เนื้อหาที่ต้องการวัด เช่น ต้องการวัดเจตคติต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับชีวิตครอบครัวของบุคคล เนื้อหาที่เป็นสิ่งเร้าที่นี้ก็คือสถานการณ์การตัดสินใจเกี่ยวกับชีวิตครอบครัว ซึ่งได้แก่ การเลือกคู่ครอง ในการสมรส ระยะเวลาบุตรคนแรกและคนต่อไป ขนาดครอบครัวและสัมพันธ์ภายในครอบครัว เป็นต้น

2. ทิศทาง (Direction) การวัดเจตคติโดยทั่วไปกำหนดให้เจตคติมีทิศทางเป็นเส้นตรงและต่อเนื่องกัน ในลักษณะเป็นซ้ายขวาหรือลบบวก กล่าวคือ เริ่มจากเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งและลดความเห็นลงเรื่อยๆ จนถึงความรู้สึกเฉยๆ และลดต่อไปเป็นไม่เห็นด้วยจนเห็นด้วยอย่างยิ่ง ลักษณะของการเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอยู่เป็นเส้นตรงและต่อเนื่องกัน

3. ความเข้ม (Intensity) กิริยาท่าทางหรือความรู้สึกที่แสดงออกต่อสิ่งเร้านั้นมีปริมาณมากน้อยแตกต่างกัน ถ้ามีความเข้มสูงไม่ว่าจะเป็นไปในทิศทางใดก็ตาม จะมีความรู้สึกหรือกิริยาท่าทางรุนแรงมากกว่าที่มีความเข้มเป็นกลาง

4. พันธุกรรม (Heredity) พันธุกรรมเป็นสิ่งที่ติดตัวมนุษย์มาตั้งแต่ก่อนคลอดจากครรภ์มารดา พันธุกรรมเป็นสิ่งที่ต้องลงทุนมาเพื่อสุขภาพตั้งแต่เกิด พันธุกรรมมีบทบาทสำคัญต่อสุขภาพของบุคคลมาก ดังนั้นพันธุกรรมดีจึงเป็นการเริ่มต้นของสุขภาพที่ดี โดยร่างกายและจิตใจจะเจริญเติบโตและพัฒนาไปได้ด้วยดี

5. สิ่งแวดล้อม (Environment) สิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อสุขภาพไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าพันธุกรรม บางครั้งก็สำคัญกว่า สิ่งแวดล้อมเริ่มตั้งแต่เป็นทารกอยู่ในครรภ์ของมารดา คลอดออกมาสู่ภายนอก เจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ และต่อเนื่องกัน จนกระทั่งตลอดชีวิต สิ่งแวดล้อมต่างๆ แบ่งออกได้ดังนี้

5.1 สิ่งแวดล้อมก่อนเกิด สิ่งแวดล้อมนี้ ได้แก่ ร่างกายของมารดา สุขภาพและสรีรวิทยาของมารดาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่อาจมีผลกระทบต่อทารกในครรภ์มารดา โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือเรื่องอาหารการกินและการปฏิบัติตนของมารดาในขณะตั้งครรภ์

5.2 สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ สิ่งแวดล้อมนี้เป็นสิ่งที่ไม่มีชีวิตที่อยู่รอบๆ ตัวเราทั้งสิ่งที่เป็นธรรมชาติและสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น สิ่งแวดล้อมนี้ย่อมเป็นผลต่อสุขภาพของบุคคลเสมอไม่โดยทางตรงก็ทางอ้อม

5.3 สิ่งแวดล้อมทางชีวภาพ ได้แก่ สัตว์และพืชนานาชนิดที่มีอยู่ในโลกนี้ บางอย่างก็มีคุณอนันต์ แต่บางโอกาสก็ให้โทษมหันต์

5.4 สิ่งแวดล้อมทางเศรษฐกิจ โดยทั่วไปแล้วฐานะทางเศรษฐกิจหรือการทำมาหาเลี้ยงชีพของบุคคลและชุมชนหรือสังคม ย่อมมีผลกระทบต่อสุขภาพของบุคคลนั้นๆ เสมอ เช่นคนที่ยากจนขาดแคลนทรัพยากรสินมักจะเป็นผู้ที่มีสุขภาพที่ไม่ดี

5.5 สิ่งแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ คนหรือกลุ่มคนหรือชุมชนต่างๆ ซึ่งรวมกันแล้วเป็นสภาพของสังคมจะมีผลต่อสุขภาพและสวัสดิการของบุคคล ทั้งทางร่างกายและจิตใจ

6. สุขปฏิบัติ (Health) หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่บุคคลกระทำหรือปฏิบัติเพื่อสุขภาพ สุขปฏิบัติ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากกว่าสุขภาพ แม้บุคคลที่จะมีพันธุกรรมดีและอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี แต่ถ้าหากปฏิบัติไม่ถูกต้องเหมาะสมแล้วบุคคลนั้นจะมีสุขภาพไม่ดี

พฤติกรรมด้านการปฏิบัติ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2532: 20) กล่าวว่า การปฏิบัติหรือพฤติกรรมด้านการปฏิบัติเป็นการใช้ความสามารถที่แสดงออกทางร่างกาย และสังเกตได้ในสถานการณ์หนึ่งหรือเป็นพฤติกรรมล่าช้า คือ บุคคลที่ไม่ได้ปฏิบัติทันที แต่คาดว่าจะปฏิบัติในโอกาสต่อไป พฤติกรรมการแสดงออกนี้เป็นพฤติกรรมด้านสุดท้ายที่เป็นเป้าหมายทางการศึกษา ซึ่งจะต้องอาศัยพฤติกรรมระดับต่างๆ ทางด้านความรู้และเจตคติเป็นส่วนประกอบ พฤติกรรมด้านนี้เมื่อแสดงออกจะประเมินได้ง่ายกว่ากระบวนการที่จะทำให้เกิดพฤติกรรม ซึ่งต้องอาศัยเวลาการตัดสินใจหลายขั้นตอน

องค์ประกอบของพฤติกรรมด้านการปฏิบัติ

พฤติกรรมด้านการปฏิบัติ เป็นความสามารถในด้านการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพที่เกี่ยวข้องกับระบบการทำงานของอวัยวะต่างๆ ภายในร่างกาย แยกย่อยได้เป็น 5 ขั้นตอน (ประภาเพ็ญ สุวรรณ และสวียง สุวรรณ. 2536: 56-57)

1. การเลียนแบบ (Imitation) เป็นการเลือกตัวแบบหรือตัวอย่างที่สนใจ
2. การทำตามแบบ (Manipulation) เป็นการลงมือกระทำตามแบบที่สนใจ
3. การมีความถูกต้อง (Precision) เป็นการตัดสินใจเลือกทำตามแบบที่เห็นว่า

ถูกต้อง

4. การกระทำอย่างต่อเนื่อง (Articulation) เป็นการกระทำที่เห็นว่าถูกต้องนั้นอย่างเป็นเรื่องเป็นราวต่อเนื่อง

5. การกระทำโดยธรรมชาติ (Naturalization) เป็นการกระทำจนเกิดทักษะสามารถปฏิบัติได้โดยอัตโนมัติเป็นธรรมชาติ

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2529: 62-69) กล่าวถึงสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมนุษย์ คือ

1. ครอบครัว เป็นสถาบันที่สำคัญที่สุดในการหล่อหลอมพฤติกรรมและบุคลิกภาพของเด็ก ทั้งนี้เพราะเด็กจะมีชีวิตความผูกพันในครอบครัวมากกว่าสถาบันอื่นๆ การอบรมสั่งสอน บรรยากาศและการประพฤติปฏิบัติของบิดา มารดา และสมาชิกในครอบครัว จึงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเด็กเป็นอย่างยิ่ง

2. ฐานทางเศรษฐกิจและสังคม แบ่งได้เป็น 3 ประเภท

2.1 ชนชั้นสูง ได้แก่ นักการเมือง นักบริหารชั้นสูง ส่วนใหญ่จะมีพฤติกรรมความเป็นอยู่หรูหรา ฟุ่มเฟือย แต่งกายด้วยเครื่องประดับอาภรณ์ชั้นดี

2.2 ชนชั้นกลาง ได้แก่ นักบริหาร นักธุรกิจ ตลอดจนข้าราชการ พนักงานผู้ประกอบการอาชีพชั้นสูง เช่น แพทย์ ส่วนใหญ่จะมีพฤติกรรมความเป็นอยู่ระดับกลาง เข้าสังคมในระดับเดียวกัน

2.3 ชนชั้นต่ำ ได้แก่ ผู้ใช้แรงงาน พ่อค้าแม่ค้า ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมความเป็นอยู่ง่าย ๆ ทั้งการแต่งกาย ที่พักอาศัย และอาหารการกิน

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติ

ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลพัฒนาขึ้นโดย มาร์ติน ฟิชบายน์ (Martin Fishbein) ตั้งแต่ ค.ศ. 1961 (Ajzen & Fishbein, 1980) มีแนวคิดที่มนุษย์เป็นผู้มีเหตุผล และใช้ข้อมูลที่มีอยู่อย่างเป็นระบบ และมนุษย์จะพิจารณาผลที่อาจเกิดจากการกระทำของตนก่อนตัดสินใจจะทำหรือไม่ทำพฤติกรรมใดๆ พฤติกรรมส่วนมากของบุคคลอยู่ภายใต้การควบคุมของความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น (Behavior intention) และขึ้นอยู่กับปัจจัยหรือตัวกำหนดพื้นฐาน 2 ประการคือ เจตคติต่อพฤติกรรม (Attitude toward the behavior) เป็นปัจจัยส่วนบุคคล และบรรทัดฐานกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการกระทำพฤติกรรม (Subjective norms) เป็นปัจจัยทางด้านสังคม

การวัดการปฏิบัติ

วิธีการวัดการปฏิบัติ หรือพฤติกรรม มี 2 วิธี (กันธิกา ทวีรอด และตรีทิพย์ อนงค์ทอง, 2550: 33) ดังนี้

วิธีที่ 1 การวัดเชิงปริมาณ ผู้วัดจะนับจำนวนพฤติกรรมของบุคคลซึ่งแสดงออกต่อหน่วยเวลาที่กำหนดในการศึกษาเรื่องนั้นๆ เช่น จำนวนคนพูดใน 1 นาที จำนวนของอักษรที่สามารถพิมพ์ได้ใน 1 นาที

วิธีที่ 2 การวัดเชิงคุณภาพ ผู้วัดจะต้องวัดพฤติกรรมแต่ละชนิดนำไปเปรียบเทียบพฤติกรรมของบุคคลอื่นๆ หรือเปรียบเทียบกับบรรทัดฐานของพฤติกรรมนั้น เช่น วัดระดับสติปัญญาเป็นฉลาดมาก ฉลาดปานกลาง ใ

เครื่องมือที่ใช้ในการวัดการปฏิบัติแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. วัดโดยการเขียนคำตอบ
2. วัดโดยการกระทำ
3. วัดโดยอุปกรณ์

ลักษณะของการวัดการปฏิบัติ

คุณลักษณะของการวัดการปฏิบัติที่ดี มีดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี. 2544: 50)

1. ต้องกำหนดจุดประสงค์ของการวัดให้ชัดเจน
2. เนื้อหาสาระที่ให้ปฏิบัติมีลักษณะสอดคล้องกับสภาพจริง (Authentic)
3. คุณภาพของสิ่งที่จะสังเกตในครั้งหนึ่งๆ มีจำนวนเพียงพอ และสามารถ

สังเกตได้โดยตรง

4. กำหนดเงื่อนไขในการวัดได้ชัดเจน
5. ในการวัดโดยใช้สิ่งเร้าที่จัดขึ้น (Structured stimulus) มีการจัดทำคำชี้แจง

อย่างกระชับ ชัดเจน และสมบูรณ์

6. ผู้เชี่ยวชาญทุกคน หรือเกือบทุกคนเห็นว่าเนื้อหาสาระทั้งหมดที่วัดตรงกับ

คุณลักษณะของทักษะที่สังเกต

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ นักจิตวิทยาและนักพฤติกรรมส่วนมากมีความเชื่อว่า ความรู้ เจตคติและการปฏิบัติมีความสัมพันธ์กัน นิภา มนูญนิจ (2538:16-17) กล่าวสรุปความสัมพันธ์ของความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติสามารถสรุปเป็นรูปแบบ 4 ลักษณะดังนี้

1. $K \longleftrightarrow A \longleftrightarrow P$

ในรูปแบบแรก เจตคติเป็นตัวกลางที่ทำให้ความรู้เป็นตัวนำไปสู่การปฏิบัติ

2. $\begin{array}{c} K \\ \updownarrow \\ A \end{array} \rightarrow P$

ในรูปแบบที่สอง ความรู้และเจตคติต่างก็ทำให้เกิดการปฏิบัติได้ โดยความรู้และเจตคติไม่จำเป็นต้องสัมพันธ์กัน

3. $\begin{array}{c} K \searrow \\ A \nearrow \end{array} P$

ในรูปแบบที่สาม ความรู้และเจตคติต่างก็ทำให้เกิดการปฏิบัติได้โดยความรู้และเจตคติไม่จำเป็นต้องมีความสัมพันธ์กัน

4. $\begin{array}{c} A \\ \nearrow \searrow \\ K \rightarrow P \end{array}$

ในรูปแบบที่สี่ ความรู้มีผลต่อการปฏิบัติทั้งทางตรงและทางอ้อม สำหรับทางอ้อมนั้น

เจตคติที่เป็นทั้งตัวกลาง เป็นตัวที่ทำให้เกิดการปฏิบัติตามมาได้

หมายเหตุ	K	หมายถึง	ความรู้ (Knowledge)
	A	“	เจตคติ (Attitude)
	P	“	การปฏิบัติ (practice)

ภาพประกอบ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ

สรุป พฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติต่างก็มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมการเล่นกอล์ฟของนักกอล์ฟที่ใช้บริการสนาม กอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร

แนวความคิดเกี่ยวกับนันทนาการและการออกกำลังกาย

ความหมายของนันทนาการ

สมบัติ กาญจนสมบัติ (2535: 101-122) กล่าวว่ากิจกรรมนันทนาการเป็นหัวใจสำคัญอย่างยิ่งต่อบุคคล ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ทั้งนี้เพราะว่ากิจกรรมเป็นสื่อที่จะช่วยพัฒนาความเจริญเติบโตในด้านต่างๆ เช่น ทางกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญาและจิตใจของประชาชน กิจกรรมนันทนาการส่งเสริมและพัฒนาชุมชนและสังคมในด้านคุณภาพชีวิตในช่วงเวลาว่างหรือเวลาอิสระ กิจกรรมนันทนาการส่งเสริมให้บุคคลและชุมชนได้มีส่วนร่วม เป็นกิจกรรมของกลุ่มที่มีความสนใจ หรือความต้องการร่วมกันส่งผลต่อการพัฒนามนุษย์สัมพันธ์ การเป็นส่วนหนึ่งของทีม นอกจากนี้ กิจกรรมนันทนาการช่วยส่งเสริมการสร้างประสบการณ์ชีวิต ประสบการณ์ใหม่

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546: 571) ได้ให้ความหมายคำว่า “นันทนาการ” หมายถึงกิจกรรมที่ทำตามความสมัครใจในยามว่าง เพื่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินและผ่อนคลายความตึงเครียด การสราญใจ

แนช (สมบัติ กาญจนกิจ. 2544: 26 ; อ้างอิงจาก Nash .1975: 19) กล่าวว่า นันทนาการเป็นสื่อสำหรับการตอบสนองความพึงพอใจ ความต้องการของมนุษย์ซึ่งอยู่ในแรงขับและความดันภายใน นันทนาการเป็นการแสดงออกในทางที่ดีต่อความต้องการในการใช้เวลาว่าง

ประเภทของนันทนาการ

การจัดดำเนินงานทางด้านนันทนาการนั้นจะแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อมทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ดังนั้นการจัดนันทนาการจึงมีหลายประเภทด้วยกัน ซึ่งต่อไปนี้จะได้จำแนกเป็นประเภทต่างๆ ของนันทนาการดังต่อไปนี้คือ

1. นันทนาการครอบครัว

นันทนาการประเภทนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้สมาชิกภายในบ้านได้พักผ่อน สนุกสนานและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ร่วมกันแต่ถ้าหากขาดการจัดนันทนาการก็อาจจะทำให้สมาชิกในครอบครัว ไม่มีโอกาสที่จะสนิทสนมกัน หรือพ่อ แม่ก็ไม่อาจจะเข้าใจลูกๆ ว่าใครเป็นอย่างไรบ้าง

กิจกรรมสำหรับนันทนาการในครอบครัวนั้น อาจจะจัดได้หลายรูปแบบ เช่น การจัดงานวันเกิดของสมาชิกในครอบครัว อาจจะมีกิจกรรมสนุกสนานรื่นเริงกันภายในครอบครัว เมื่อถึงวันเกิดของสมาชิกในครอบครัว การพาครอบครัวไปปิกนิกในวันหยุดพักผ่อน ซึ่งเป็นโอกาสที่สมาชิกในครอบครัวจะได้พบปะและสนุกสนานร่วมกัน

2. นันทนาการในโรงเรียน

โรงเรียนจัดได้ว่าเป็นแหล่งวิทยาการของชุมชนที่สำคัญอันหนึ่ง นอกจากให้ความรู้ทางวิชาการแก่นักเรียนแล้วก็ควรจะได้จัดกิจกรรมอื่นๆ ด้วย การที่นักเรียนมีความรู้สึบไล่นั่นไม่เพียงพอสำหรับบทบาทและหน้าที่ของโรงเรียน จะต้องจัดโครงการหรือดำเนินกิจกรรมอื่นๆ เพื่อช่วยพัฒนาตัวนักเรียนให้พร้อมไปด้วยคุณธรรม ความประพฤติและความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้เป็นอย่างดี

กิจกรรมทางนันทนาการที่ควรจัดในโรงเรียนก็ได้แก่ กิจกรรมทางกีฬา ควรมีหลายๆ ประเภทเพื่อตอบสนองความต้องการของเด็กในเรื่องของการออกกำลังกาย กิจกรรมดนตรี ลูกเสือ เนตรนารี ห้องสมุด

3. นันทนาการสำหรับชุมชน

ชุมชน จัดได้ว่าเป็นหน่วยของสังคมที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศชาติมากพอสมควร ดังนั้นเราจึงควรจัดกิจกรรมนันทนาการให้กับสมาชิกของชุมชน ทั้งนี้มีเป้าหมายเพื่อให้คนในชุมชนนั้นมีสุขภาพดีทั้งร่างกายและจิตใจ และรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์อีกด้วย

กิจกรรมที่ควรดำเนินงานสำหรับนันทนาการชุมชน ก็ได้แก่ การจัดสวนสาธารณะ เพื่อให้ประชาชนได้พักผ่อนยามว่าง การจัดศูนย์เยาวชนหรือศูนย์นันทนาการซึ่งจะมีทั้งสนามกีฬา สระว่ายน้ำ และอาจจะมีสวนสัตว์ด้วยก็ได้ ทั้งนี้แล้วแต่ความสามารถของหน่วยงานที่ดำเนินการ การจัดสวนพักผ่อนเพื่อเป็นที่พักผ่อน สนามกีฬา สระว่ายน้ำ และอาจจะมีสวนสัตว์ด้วยก็ได้ ทั้งนี้แล้วแต่ความสามารถของหน่วยงานที่ดำเนินการ การจัดสวนพักผ่อนเพื่อเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชน หรือเด็กๆ และเยาวชน อาจจะประกอบไปด้วยสนามเด็กเล่น สระน้ำ สวนไม้ดอกไม้ประดับ ฯลฯ

4. นันทนาการสำหรับชนบท

ชนบท มักจะเป็นแหล่งที่มีที่โล่งแจ้งมาก และไม่มีผู้คนแออัด แต่อย่างไรก็ตามชาวชนบท ยังต้องการนันทนาการเช่นเดียวกับคนในเมือง

กิจกรรมนันทนาการสำหรับชาวชนบทนั้น ควรจะเป็นกิจกรรมประเภทเกมกีฬา หรือการละเล่นพื้นเมืองของแต่ละท้องถิ่น เพื่อเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรมของชาติอีกทางหนึ่งด้วยในส่วนของเกมกีฬานี้ ในชุมชนควรจะได้จัดโปรแกรมเพื่อให้สมาชิกได้ใช้เวลาว่างไปในการเล่นเกมที่กีฬา ซึ่งเป็นทางหนึ่งในการส่งเสริมสุขภาพของสมาชิกอีกด้วย กิจกรรมนันทนาการที่ควรจัดในชนบทอีกอย่างหนึ่งก็คือ การส่งเสริมวิชาชีพพิเศษ เช่น การประดิษฐ์เศษวัสดุที่มีอยู่ในท้องถิ่นให้เป็นสิ่งของ เครื่องมือ เครื่องใช้ภายในบ้าน สิ่งเหล่านี้เป็นงานอดิเรกที่ชาวบ้านให้ความสนใจเป็นอย่างมากและกิจกรรمدังกล่าวอาจจะช่วยส่งเสริมฐานะทางเศรษฐกิจให้กับครอบครัวได้อีกด้วย

5. นันทนาการอาสาสมัคร

นันทนาการประเภทนี้มุ่งที่จะปลุกฝังให้คนรู้จักการทำงานร่วมกันเพื่อสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ ให้กับชุมชนโดยไม่หวังผลตอบแทน และการทำงานในลักษณะดังกล่าวจะสร้างความพึงพอใจให้กับเขาเหล่านั้นเท่านั้นเอง การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทนี้จะเป็นไปตามความสมัครใจ

กิจกรรมนันทนาการประเภทอาสาสมัครที่ควรจัด ได้แก่ การออกอาสาพัฒนาชนบท การพัฒนาความสะอาดของบ้านเมือง หรือการปลูกต้นไม้ในพื้นที่ต่างๆ

6. นันทนาการธุรกิจการค้า

นันทนาการประเภทนี้มักจะเป็นที่นิยมในเขตเมืองใหญ่ๆ นันทนาการประเภทนี้เกิดขึ้นได้ก็เนื่องจากการที่รัฐจัดบริการให้ไม่เพียงพอกับความต้องการของชุมชน จึงทำให้เอกชนเข้ามาดำเนินการจัดกิจกรรมตอบสนองความต้องการของสังคมโดยต้องมีเครื่องแลกเปลี่ยนคือเงิน

กิจกรรมนันทนาการประเภทธุรกิจการค้านี้ที่ดำเนินการส่วนใหญ่เป็นมหรสพต่างๆ เช่น ภาพยนตร์ ดนตรี ละคร หรือเกมกีฬา เช่น โบว์ลิ่ง กอล์ฟ ว่ายน้ำ เทนนิส การจัดค่ายพักแรม นันทนาการ เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้จะต้องอาศัยการลงทุนที่ค่อนข้างสูง แต่ก็ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินกับผู้ร่วมมากพอสมควร

7. นันทนาการในโรงงานอุตสาหกรรม

เป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ทั้งในด้านเสริมสร้างความแข็งแรงให้กับบุคลากรแล้ว ยังช่วยกระชับความสามัคคีของบุคลากร ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในด้านการบริหารงานของโรงงานเป็นอย่างดี

กิจกรรมนันทนาการในโรงงานอุตสาหกรรมนั้นควรจัดกิจกรรมประเภทกีฬา อาจจะ เป็นการเล่นกีฬาในช่วงว่างงานหรือจัดโปรแกรมแข่งขันกีฬาภายใน ปีละ 1-2 ครั้ง หรือกิจกรรมประเภทดนตรี หรือเพลง กิจกรรมประเภทนี้อาจจะจัดได้ในช่วงเวลาทำงาน นั่นคือผู้ทำงานจะได้ฟัง

เพลงไปควบคู่กับการทำงานเป็นการสร้างบรรยากาศความเพลิดเพลินใหู้้ทำงานรู้สึกมีความสุขกับการทำงานเป็นอย่างยิ่ง

8. นันทนาการในโรงพยาบาล

กิจกรรมนันทนาการสำหรับโรงพยาบาลนั้น ควรเป็นทั้งกายภาพบำบัด และ สุขภาพจิตบำบัด สำหรับคนไข้ด้วย ดังนั้นกิจกรรมที่เสนอแนะเป็นเพลงเบาๆ หรือรายการวิดีโอที่ สนุกสนานให้ความเพลิดเพลิน นอกจากนี้อาจจะเป็นเกมต่างๆ เพื่อให้คนไข้ได้เพลิดเพลินกับเกมที่ได้ เล่นนั้นๆ ในส่วนของบุคลากรนั้นกิจกรรมเสนอแนะควรจะเป็นเพลงเบาๆ หรือเกมในร่มในช่วงเวลาว่าง หรืออาจจะ เป็นกีฬาต่างๆ เพื่อให้บุคลากรของโรงพยาบาลได้เล่นในช่วงเวลาว่าง อาจจะเป็นเทนนิส แบดมินตัน เทเบิลเทนนิส ฯลฯ กิจกรรมเหล่านี้นอกจากจะช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดและสุขภาพดี ทั้งร่างกายและจิตใจแล้ว ยังส่งผลถึงการทำงานอีกด้วย

ความหมายของการออกกำลังกาย

การออกกำลังกายมีความหมายกว้างมาก คือ คลุมไปถึงกิจกรรมทางร่างกายในทุกๆ ลักษณะไม่ว่าจะเป็นการเล่นกีฬาหรือการกระทำกิจกรรมใด ไม่ว่าจะเป็นสมัครใจหรือฝืนใจและไม่ว่า กิจกรรมนั้นๆ จะเป็นอาชีพหรือสมัครเล่น การที่ร่างกายเกิดการเคลื่อนไหวโดยจะออกแรงมากน้อย เพียงใดเพื่อให้ร่างกายเคลื่อนไหว หรือบางครั้งอาจจะอยู่กับที่ก็ตาม ซึ่งเป็นผลทำให้หัวใจเต้นเร็วขึ้น กว่าปกติ ก็จัดว่าเป็นการออกกำลังกายทั้งสิ้น

กรมอนามัย (2540: 3-4) ให้ความหมายไว้ดังนี้ การออกกำลังกายเป็นการศึกษา เกี่ยวกับการออกกำลังกายที่สามารถตอบสนองต่อร่างกายของคน ในรูปของการออกกำลังกายเฉพาะ อย่างและสามารถดัดแปลงให้ร่างกายเกิดผลต่อการฝึกเฉพาะอย่างนั้นๆ การออกกำลังกายเป็นการ ออกแรงทางกาย ที่ทำให้ร่างกายแข็งแรงทั้งระบบโครงสร้าง และสามารถทำให้กล้ามเนื้อสามารถ รวมกันต่อต้านและเอาชนะแรงบังคับได้ หากขาดการออกกำลังกาย ร่างกายจะลดศักยภาพในการ เคลื่อนไหว นอกจากนี้ยังทำให้กิจกรรมทางปัญญา อารมณ์และความรู้สึกดีขึ้นด้วย

พินิต วัชรุฒิ (2540: 12) ได้ให้ความหมายของการออกกำลังกายว่า หมายถึง การ กระทำใดๆที่ทำให้ร่างกายเกิดการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆของร่างกายเพื่อเสริมสุขภาพ เพื่อความ สนุกสนาน เพื่อสังคม โดยใช้กิจกรรมง่าย ๆ หรือมีกติกาการแข่งขัน เช่น วิ่งกระโดด รำมวยจีน ว่ายน้ำ ซี จักรยาน และอื่นๆ โดยไม่รวมถึงการออกกำลังกายในการทำงานและการเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวัน

เอก ธนะสิริ (2540: 145) ได้ให้ความหมายของการออกกำลังกายว่า หมายถึง การที่จะ ทำให้ร่างกายรู้สึกเหนื่อยด้วยการทำให้หัวใจเต้นเร็วและแรงขึ้นกว่าปกติประมาณเท่าตัวหรือเกือบ เท่าตัว เป็นเวลาติดต่อกันอย่างน้อย 20 นาที และสัปดาห์หนึ่งอย่างน้อย 3-4 วัน

วลิรัตน์ แตรตุลาการ (2541: 19) กล่าวว่า การออกกำลังกาย หมายถึง การทำกิจกรรมใดๆ เพื่อให้อวัยวะของร่างกายได้เคลื่อนไหวไปได้อย่างเหมาะสมไม่ว่าจะออกแรงมากหรือน้อยก็ตาม ซึ่งไม่เพียงแต่จะทำให้ร่างกายแข็งแรงเท่านั้น แต่ยังทำให้มีสุขภาพดีและสามารถต้านทานโรคต่างๆ ได้อีกด้วย

จรรยาลักษณ์ สุขแจ่ม (2541:12) ได้ให้ความหมายของการออกกำลังกายว่า หมายถึง การกระทำที่บุคคลกระทำขึ้นเพื่อให้เกิดการเคลื่อนไหวของส่วนต่างๆ ของร่างกายนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงของระบบต่างๆ ของร่างกาย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการมีสุขภาพดี ซึ่งผลที่ได้ต่อสุขภาพจะแตกต่างกันไปตามกิจกรรมที่บุคคลได้เลือกกระทำ

สิวณีย์ เข้ม (2542: 6) ได้ให้ความหมายของการออกกำลังกายว่า หมายถึง การใช้ส่วนต่างๆ ของร่างกายเคลื่อนไหวให้มีจังหวะเหมาะสม เป็นการออกแรงของร่างกายเพื่อฝึกให้ร่างกายทุกส่วนมีความแข็งแรง ทนทาน คล่องแคล่ว ว่องไว ทั้งระบบโครงสร้างและการทำงานของกล้ามเนื้อ มีการเจริญเติบโต มีการเคลื่อนไหวอย่างมีศักยภาพ เมื่อร่างกายแข็งแรงก็ทำให้สมองแจ่มใส อารมณ์เบิกบาน สุขุมรอบคอบ รู้จักคิดอย่างมีเหตุผล เนียบวฉลาด และสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุขและมีคุณภาพ

หลักและขั้นตอนการออกกำลังกาย

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2540: 35-39) กล่าวถึง หลักการออกกำลังกายที่จะทำให้สุขภาพดี สรุปได้ดังนี้

1. ระยะเวลาของการออกกำลังกายแต่ละครั้งไม่ต่ำกว่า 20 นาที การออกกำลังกายที่นานพอจะกระตุ้นกล้ามเนื้อหัวใจ ปอด และระบบไหลเวียนของโลหิตให้ทำงานเต็มที่
2. ความถี่ของการออกกำลังกาย การออกกำลังกาย ที่ดีควรออกกำลังกายสัปดาห์ละ 3-5 วัน ไม่น้อยกว่าหรือมากกว่านี้ ถ้าออกกำลังกายน้อยกว่า 3 วันต่อสัปดาห์ ร่างกายจะไม่พัฒนาสมรรถภาพ (Fitness) ได้ เนื่องจากความไม่สม่ำเสมอของการออกกำลังกาย ทำให้ร่างกายปรับตัวเองไม่ได้ อีกทั้งยังเป็นผลเสียมากกว่า
3. เวลาออกกำลังกาย เวลาที่ดีที่สุดคือเวลาที่สะดวก อาจเป็นตอนเช้าหรือตอนเย็น เวลาที่ไม่ควรออกกำลังกายคือ ก่อนนอนหรือรับประทานอาหารเช้า เพราะกระเพาะกำลังทำงาน อวัยวะภายในยังตื่นเครียด การออกกำลังกายหลังอิ่มอาจมีผลต่อภาวะการทำงานของหัวใจ
4. สถานที่ในการออกกำลังกายสามารถออกได้ทุกหนทุกแห่ง การยืน การนั่ง การนอน ทุกอิริยาบถ ออกกำลังกายได้ สถานที่ออกกำลังกายอยู่ที่ความพอใจ สถานที่ใดก็ได้ถ้าสะดวก และพร้อมที่จะออกกำลังกาย

5. วิธีการออกกำลังกายต้องเป็นการกระทำเพื่อการส่งเสริมสุขภาพ ผ่อนคลาย ความตึงเครียด ความเมื่อยล้า ความวิตกกังวล การออกกำลังกายแต่ละครั้งทำเป็นระยะ เริ่มจากการอุ่นเครื่อง การเตรียมความพร้อมของร่างกายก่อน 5-10 นาที แล้วจึงเริ่มออกกำลังกาย ขณะออกกำลังกายต้องประเมินความอดทนของร่างกายด้วย อย่าฝืนถ้ารู้สึกเหนื่อยมาก เพราะอาจเป็นอันตรายได้

6. อายุ การออกกำลังกายจำเป็นสำหรับทุกเพศทุกวัย โดยเฉพาะผู้ที่อายุเลย 40 ปีขึ้นไปแล้ว จะต้องสนใจในการออกกำลังกายมาก เพราะงานและเวลาไม่ทำให้ออกกำลังกาย ผลที่ตามมาคือ โรคอ้วน ความดันโลหิตสูง ไชมันในเลือดสูง สุขภาพเสื่อมลง การออกกำลังกายอย่างน้อยวันละ 20 นาที นอกจากจะทำให้ร่างกายแข็งแรงแล้วรูปร่างจะสวย ปราศจากโรค แม้แต่นักกีฬาเมื่อหยุดกิจกรรมกีฬาแล้วจะต้องมีการออกกำลังกายที่สม่ำเสมอ เพื่อให้การทำงานของอวัยวะต่างๆ ของร่างกายที่เคยถูกกระตุ้นมาก่อนมีความคงตัว

การกีฬาแห่งประเทศไทย (2544: 90) ได้กล่าวถึงการออกกำลังกายเพื่อให้ร่างกายได้ผลเต็มที่และไม่เป็นอันตรายต่อร่างกาย ผู้ที่ต้องการใช้การออกกำลังกายเพื่อส่งเสริมสุขภาพพึงยึดข้อปฏิบัติ 10 ข้อ ดังนี้

1. การประมาณตน สภาพร่างกายและความเหมาะสมกับกีฬานิตต่างๆ ของคนไม่เหมือนกัน แม้ในคนคนเดียวก็ในช่วงเวลาหนึ่งก็แตกต่างกันได้ การจะได้ผลเพิ่มของสมรรถภาพจากการฝึกซ้อมหรือออกกำลังกาย มีกฎตายตัวว่าจะต้องเป็นไปตามความเหมาะสมกับสภาพร่างกาย หากฝึกซ้อมเบาเกินไปก็ได้ผลน้อยหรือไม่ได้ผล ถ้าฝึกซ้อมหนักเกินไปนอกจากไม่ได้ผลแล้วยังเป็นอันตรายต่อสุขภาพด้วย

2. การแต่งกายมีส่วนเกี่ยวข้องกับด้านการเคลื่อนไหว ความอดทนและจิตวิทยา กีฬาแต่ละอย่างย่อมมีเครื่องแต่งกายที่เหมาะสมทั้งเสื้อ กางเกงและรองเท้า ในด้านการเคลื่อนไหวเสื้อผ้าที่รุ่มร่าม รองเท้าที่ไม่เหมาะสมกับเท้าหรือสภาพของสนามย่อมทำให้การเคลื่อนไหวไม่คล่องตัวเท่าที่ควร และยังเป็นต้นเหตุให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย ในด้านความอดทนต้องคำนึงถึงการระบายความร้อนออกจากร่างกายเป็นสำคัญ เพราะในระหว่างที่ออกกำลังกายจะมีความร้อนเกิดขึ้นมากหากระบายออกมาไม่ทันความร้อนที่สะสมขึ้นจะเป็นตัวกำจัดการออกกำลังกายต่อไป และทำอันตรายต่อระบบต่างๆ ในร่างกาย

3. เลือกเวลาออกกำลังกาย ทุกคนควรกำหนดเวลาฝึกซ้อมที่แน่นอนไว้ ควรเป็นเวลาเดียวกันทุกวัน เพราะมีผลต่อการปรับตัวของร่างกาย การฝึกซ้อมตามความสะดวกโดยไม่มีกำหนดแน่นอน การฝึกซ้อมในสภาพอากาศร้อนทำให้เหนื่อยเร็วและได้ปริมาณน้อยกว่าในอากาศเย็น จึงไม่เหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับการฝึกความอดทน การเลือกอากาศอาจทำได้ยากหรือไม่ได้ แต่การ

เลือกเวลาทุกคนทำได้ โดยเฉพาะเวลาเช้าตรู่ และตอนเย็นอุณหภูมิต่ำกว่ากลางวัน จึงเหมาะสำหรับการฝึกซ้อมความอดทน ส่วนการฝึกด้านแรงกล้ามเนื้อและความเร็วระยะสั้นๆ อาจทำในอากาศร้อนได้

4. สภาพของกระเพาะอาหาร ในเวลาอิมมูนิตี้กระเพาะอาหารซึ่งอยู่ใต้กระบังลมจะเป็นตัวทำให้การย่อยของปอดได้ไม่ดีเท่าที่ควร เพราะกระบังลมไม่อาจหดตัวต่ำลงได้มาก ในขณะที่เดียวกันการไหลเวียนเลือดจะต้องแบ่งเลือดส่วนหนึ่งไปใช้ในการย่อยอาหาร ทำให้เลือดที่ไปเลี้ยงกล้ามเนื้อลดน้อยลง จึงเป็นผลเสียต่อการออกกำลังกาย ยิ่งกว่านั้นในกีฬาที่มีผลกระทบกระแทกกระเพาะอาหารที่เต็มแน่นจะแตกได้ง่ายกว่ากระเพาะอาหารที่ว่าง หลักทั่วไปจึงให้งดอาหารหนักก่อนออกกำลังกาย 3 ชั่วโมง

5. การดื่มน้ำ น้ำมิใช่อาหารแต่มีความจำเป็นมากในการออกกำลังกาย เพราะถ้าร่างกายสูญเสียน้ำมากต่อไปก็จะเป็นอันตรายต่อร่างกาย

6. ความเจ็บป่วยทุกชนิดทำให้สมรรถภาพของร่างกายลดลง และร่างกายต้องการการพักผ่อนอยู่แล้ว การออกกำลังกายที่เคยทำอยู่ย่อมเป็นการเกินกว่าที่สภาพร่างกายจะรับได้ และอาจทำให้เกิดอันตรายร้ายแรงต่อชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเป็นไข้ซึ่งร่างกายมีอุณหภูมิสูงกว่าปกติ และหัวใจต้องทำงานหนักกว่าปกติเพื่อระบายความร้อน เมื่อไปออกกำลังกายอีก การระบายความร้อนและหัวใจจึงต้องทำงานหนักอย่างยิ่ง นอกจากนั้นหากเป็นไข้ที่เกิดจากการติดเชื้อโรค การไหลเวียนที่เพิ่มมากขึ้นจากการออกกำลังกายอาจทำให้ติดเชื้อแพร่กระจายไปตามส่วนต่างๆ ของร่างกายและทำให้เกิดการอักเสบทั่วทั้งร่างกาย หรือในอวัยวะที่สำคัญซึ่งเป็นอันตรายต่อชีวิต สำหรับการเป็นหวัด แพ้อากาศ ถ้าไม่มีอาการอื่นร่วม เช่น ไข้ ไอ เจ็บคอ อ่อนเพลีย สามารถออกกำลังกายได้ตามปกติ

7. ความเจ็บป่วยระหว่างการออกกำลังกาย เป็นที่แน่นอนว่าระหว่างการออกกำลังกายอาจมีอุบัติเหตุ หรือความเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นได้ ความรู้สึกไม่สบาย อึดอัด การเคลื่อนไหวบังคับไม่ได้ เป็นสัญญาณที่แสดงว่ามีความผิดปกติเกิดขึ้น ถ้าฝืนออกกำลังกายต่อไปโอกาสที่จะเจ็บป่วยมากขึ้นจนถึงขั้นร้ายแรงย่อมเกิดขึ้นตามลำดับ ดังนั้นเมื่อเกิดการเจ็บป่วยหรืออุบัติเหตุขึ้นในระหว่างการออกกำลังกายควรหยุดพักก่อน ความเจ็บป่วยเล็กน้อยบางครั้งเมื่อพักชั่วครู่ก็หายเป็นปกติอาจเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายต่อไปได้ แต่ถ้าออกกำลังกายแล้วอาการเดิมกลับเป็นมากขึ้นต้องหยุด โดยเฉพาะอาการหายใจติดขัด จุกแน่น เจ็บบริเวณหน้าอก ซึ่งอาจเป็นอาการของการขาดเลือดหล่อเลี้ยงหัวใจ การฝืนต่อไปอาจทำให้หัวใจหยุดเต้นและเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิตได้

8. ด้านจิตใจ ในระหว่างการออกกำลังกายจำเป็นต้องทำจิตใจให้ปลอดโปร่ง คิดถึงประโยชน์ที่จะได้รับ ตั้งใจปฏิบัติตามท่าทางเทคนิคต่างๆ จะต้องพยายามขจัดเรื่องที่รบกวนจิตใจอื่นๆ ในระหว่างนั้นออกไปหากขจัดไม่ได้จริงๆ ก็ไม่ควรออกกำลังกายต่อไป เพราะจะทำให้เสียสมาธิ และเกิดอุบัติเหตุได้ง่าย

9. ความสม่ำเสมอ การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพต้องพยายามรักษาความสม่ำเสมอไว้ การฝึกหนักติดต่อกัน 1 เดือน แล้วหยุดไป 2 สัปดาห์ จะมาเริ่มใหม่จะเริ่มเท่ากับการฝึกครั้งสุดท้ายไม่ได้ จะต้องลดความหนักให้ต่ำกว่าครั้งสุดท้ายที่ฝึกแล้วค่อยๆ เพิ่มขึ้นซึ่งจะเป็นการเสียเวลามาก

10. การพักผ่อน หลังจากการออกกำลังกายเสียพลังงานสำรองไปมาก จำเป็นต้องมีการชดเชย รวมทั้งการซ่อมแซมส่วนที่สึกหรอและสร้างเสริมให้แข็งแรงยิ่งขึ้น กระบวนการเหล่านี้จะเกิดขึ้นในระหว่างการพักผ่อนหลังจากการออกกำลังกายอย่างหนัก จึงจำเป็นต้องพักผ่อนให้เพียงพอ ข้อสังเกตง่ายๆ คือ ก่อนการฝึกซ้อมครั้งต่อไปร่างกายจะต้องสดชื่นอยู่ในสภาพเดิมหรือดีกว่าเดิม การออกกำลังกายในวันต่อไปจึงจะทำได้มากขึ้นตามลำดับ

สมชาย ลีทองอิน (2543: 52-53) ได้กล่าวว่า การออกกำลังกายที่ดีต้องทำให้ครบ 3 ส่วน ได้แก่

1. การเคลื่อนไหวร่างกายขนาดปานกลาง ให้เหงื่อออกและชีพจรเต้นเร็ว (รู้สึกพอเหนื่อย ขนาดที่ยังพูดคุ้ยได้) เพื่อสร้างความทนทานของหัวใจและปอด
2. การยกน้ำหนักหรือยกของหนักพอประมาณ เพื่อเพิ่มความแข็งแรง และความทนทานของกล้ามเนื้อ
3. การเคลื่อนไหว ยืดเหยียดกล้ามเนื้อ (ยืดเส้นยืดสาย) เพื่อให้ข้อต่อและกล้ามเนื้อเคลื่อนไหวอย่างคล่องแคล่วและสมดุล ลดการติดขัดและเจ็บปวด

ประวิตร เจนวนรรณกุล (2547: 80) ได้กล่าวถึงแนวทางการปฏิบัติตนที่ถูกต้องเกี่ยวกับการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ หรืออาจเรียกว่าบัญญัติ 10 ประการ สำหรับการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ดังนี้คือ

1. สำหรับผู้ที่ไม่เคยออกกำลังกายมาก่อน หรือเคยออกกำลังกายมาก่อนแต่หยุดออกกำลังกายไปแล้ว ควรทำการตรวจเช็คร่างกายก่อนเริ่มต้นการออกกำลังกาย เพื่อความปลอดภัยของตนเอง
2. ควรเลือกออกกำลังกายที่เหมาะสมกับสภาพร่างกาย โดยทั่วไปสำหรับผู้ี่ร่างกายแข็งแรงเป็นปกติ การวิ่งเหยาะ การเดินแอโรบิก การเดินเร็วหรือการเล่นกีฬาต่างๆ ก็คือเป็นการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพที่ดี สำหรับผู้สูงอายุเพื่อสุขภาพที่เหมาะสมคือ การว่ายน้ำ หรือการปั่นจักรยานอยู่กับที่ เพราะจะช่วยให้มีการกระแทกกันของข้อเข่าไม่มากเกินไปซึ่งจะช่วยลดปัญหาการบาดเจ็บของข้อต่อและชะลอการเสื่อมของข้อด้วย
3. การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพนั้น ไม่ว่าจะเป็นการวิ่งเหยาะ การเดินแอโรบิก หรือการปั่นจักรยานอยู่กับที่ ควรจะออกกำลังกายจนรู้สึกเหนื่อยปานกลางเป็นระยะเวลา 20-30

นาที่ต่อเนื่อง และทำเป็นประจำสม่ำเสมอ 3 ครั้ง ต่อสัปดาห์หรือเว้นวันการทำเช่นนี้จะเป็นการฝึกให้ระบบหัวใจและปอดทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพดีขึ้น

4. สำหรับผู้ที่ไม่เคยออกกำลังกายมาก่อน หรือเคยออกกำลังกายมาก่อน แต่หยุดออกกำลังกายไปนานแล้ว ควรที่จะเพิ่มระยะเวลาของการออกกำลังกายอย่างช้าๆ ค่อยเป็นค่อยไป เพื่อให้ร่างกายในการปรับตัวจะได้ไม่เกิดอันตราย หรือบาดเจ็บ

5. ไม่ควรเริ่มต้นหรือหยุดการออกกำลังกายแบบทันทีทันใด เนื่องจากระบบหัวใจและปอดอาจไม่สามารถปรับตัวได้ทัน ทำให้เกิดภาวะหัวใจล้มเหลวได้ ดังนั้น จึงควรมีการอบอุ่นร่างกายหรือที่เรียกว่าวอร์ม-อัพ (Warm-up) ก่อนการออกกำลังกายและการเคลื่อนไหวร่างกายช้าๆ หลักการออกกำลังกาย หรือที่เรียกว่า คูล-ดาวน์ (Cool-down)

6. ทำการอบอุ่นร่างกายก่อนการออกกำลังกาย เพราะการอบอุ่นร่างกายเป็นการเพิ่มการไหลเวียนเลือดไปยังกล้ามเนื้อส่วนต่างๆ ของร่างกายที่ต้องทำงานของระบบหัวใจและปอดอย่างช้าๆ

7. ทำการเคลื่อนไหวร่างกายช้าๆ ภายหลังการออกกำลังกายเสร็จแล้ว ซึ่งจะช่วยลดอาการปวดเมื่อยกล้ามเนื้อที่อาจเกิดขึ้นภายหลังการออกกำลังกายได้ ลักษณะการทำเหมือนกับ การอบอุ่นร่างกาย

8. ควรดื่มน้ำให้เพียงพอก่อนการออกกำลังกาย ขณะออกกำลังกายและหลังการออกกำลังกาย เพราะว่าการขาดน้ำจะส่งผลเสียต่อร่างกายมากมาย เช่น ทำให้เป็นตะคริวหรือลมแดด นอกจากนี้ ยังทำให้หัวใจทำงานหนักมากกว่าที่ควร ขอแนะนำสำหรับการดื่มน้ำ คือ ควรดื่มน้ำ 2 แก้ว ก่อนออกกำลังกายประมาณ 45 นาที จากนั้นในขณะที่กำลังออกกำลังกายควรดื่มน้ำให้มาก ในเรื่องของอาหารก็มีความสำคัญ ควรรับประทานให้หลากหลายโดยมีสัดส่วนของอาหารจำพวกแป้งผักและผลไม้มากกว่าจำพวกเนื้อสัตว์

9. พึงระวังอยู่เสมอว่าการออกกำลังกายไม่ว่าจะเป็นอะไรก็ตาม อาจก่อให้เกิดการบาดเจ็บต่อร่างกายได้ถ้าขาดความระมัดระวัง

10. เมื่อเกิดการบาดเจ็บแล้ว ควรทำการปฐมพยาบาลให้เร็วที่สุด การปฐมพยาบาลเบื้องต้นที่ถูกต้องจะช่วยลดความรุนแรงของการบาดเจ็บ และทำให้หายเร็วยิ่งขึ้น จากที่ได้กล่าวถึงหลักการของการออกกำลังกาย สรุปได้คือ การออกกำลังกายที่ถูกต้องควรมีหลักการออกกำลังกายเพราะหลักการออกกำลังกายจะช่วยบ่งบอกว่า ก่อนออกกำลังกายนั้นควรทำอะไรบ้าง และลักษณะไหนที่ไม่สมควรออกกำลังกาย เช่น บุคคลที่เจ็บป่วยด้วยโรคหัวใจ โรคเบาหวาน โรคกระดูก ฯลฯ เป็นต้น การเจ็บป่วยด้วยโรคดังกล่าวก็จะมีหลักการออกกำลังกายที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้น

หลักการออกกำลังกายจึงมีความสำคัญอย่างมากสำหรับบุคคลที่จะออกกำลังกาย ควรที่จะมีการศึกษาถึงความสำคัญของการออกกำลังกายที่ถูกต้องและเหมาะสมกับตนเอง

ความหมายของพฤติกรรมการออกกำลังกาย

จรรยาลักษณ์ สุขแจ่ม (2541: 10) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมการออกกำลังกาย หมายถึง การออกกำลังกายตามโปรแกรมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ อย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 วัน ออกกำลังกายหนัก 60-80% ของอัตราการเต้นหัวใจสูงสุด ใช้เวลาออกกำลังกายแต่ละครั้งติดต่อกัน อย่างน้อย 25-30 นาที (ไม่รวมเวลาในการอบอุ่นร่างกายและการผ่อนคลายกล้ามเนื้อ) กิจกรรมที่ใช้ประเภทแอโรบิก เช่น การถีบจักรยานอยู่กับที่ การเขย่งบก การเดินแอโรบิก เป็นต้น

ไชยา อังศุสุนทร (2543: 6) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมการออกกำลังกาย เพื่อสุขภาพ หมายถึง พฤติกรรมโดยรวมของการออกกำลังกายที่แสดงถึงความรู้ เจตคติและการปฏิบัติ โดยแสดงออกมาในรูปของการออกกำลังกาย หรือการฝึกซ้อมในส่วนต่างๆ ของร่างกายทำงานเป็นประจำเพื่อหวังให้ดำรงชีวิตได้อย่างเป็นสุข และคุณภาพอันได้แก่ การเดิน การวิ่ง การว่ายน้ำ

สร้อยรัตน์ พลอินทร์ (2543: 12) ได้ให้ความหมายพฤติกรรมการออกกำลังกาย หมายถึง การแสดงออกของการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่องที่มีความถี่ในการออกกำลังกายเฉลี่ยต่อสัปดาห์ และระยะเวลาที่ปฏิบัติติดต่อกันอย่างต่อเนื่องในแต่ละครั้งโดยไม่พักและดำเนินถึงผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นต่อสุขภาพ

ปริญญา ดาสา (2544: 5) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมการออกกำลังกาย หมายถึง กิจกรรมการเคลื่อนไหวของร่างกายอย่างมีระบบแบบแผน โดยมีการกำหนดความถี่ ความนาน ความแรง ระยะเวลาอบอุ่นร่างกายและระยะเวลาผ่อนคลายร่างกายที่ถูกต้อง ก่อให้เกิดการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายและคงไว้ให้มีสุขภาพดี

ความหมายของพฤติกรรมการออกกำลังกาย สรุปได้คือ พฤติกรรมการออกกำลังกาย หมายถึง การที่บุคคลได้มีการเคลื่อนไหวของร่างกายอย่างมีระบบโดยมีการปฏิบัติตามขั้นตอนของการออกกำลังกาย ได้แก่ การอบอุ่นร่างกาย การออกกำลังกายและการผ่อนคลายกล้ามเนื้อ มีการกระทำเกี่ยวกับการออกกำลังกายสัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 30 นาที การเต้นของหัวใจมี 3 ระดับ ได้แก่ ระดับต่ำ คือ เมื่อออกกำลังกายแล้วหัวใจเต้นประมาณ ร้อยละ 50-65 ของอัตราการเต้นของหัวใจสูงสุด ระดับปานกลาง คือ เมื่อออกกำลังกายแล้วหัวใจเต้นประมาณ ร้อยละ 66-85 ของอัตราการเต้นของหัวใจสูงสุด และระดับสูง คือ เมื่อออกกำลังกายแล้วหัวใจเต้นมากกว่า ร้อยละ 66-85 ของอัตราการเต้นของหัวใจสูงสุด

พฤติกรรมเกี่ยวกับกีฬากอล์ฟก็เช่นเดียวกัน ก่อนการเล่นกีฬากอล์ฟต้องมีการอบอุ่นร่างกายเหมือนกับกีฬาอื่นๆตามรูปแบบของกีฬากอล์ฟ หลังจากนั้นจึงฝึกซ้อมหรือเล่นในสนามจริง กฤษดา มณีขาว (2551 : 27-28) ได้กล่าวไว้ว่า การเล่นกอล์ฟเป็นกิจกรรมนันทนาการ และกีฬากอล์ฟนิยมเล่นเพื่อการออกกำลังกาย และเป็นการเล่นเชิงกีฬาเพื่อนันทนาการ

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกีฬากอล์ฟ

สตีฟพร พรธณลักษณ์ (มปป.: 65) ประวัติความเป็นมาโดยย่อของกีฬากอล์ฟนั้นเกิดขึ้นตั้งแต่สมัยดึกดำบรรพ์ โดยเริ่มจากเด็กเลี้ยงแกะ ซึ่งใช้ไม้เท้าปลายจุ่มของต้นตีเมดกวด หิน ดิน ทราย เล่นโดยการตั้งเป้าของการตีเป็นการแข่งขันฝีมือกันโดยกำหนดว่าใครตีได้ระยะไกลกว่าจะเป็นผู้ชนะ

ต่อมา จักรพรรดิซีสาร์ ได้นำเอาเกมการเล่นนี้ไปเผยแพร่ในประเทศอังกฤษเมื่อประมาณ 2000 ปีที่ผ่านมา จนเป็นที่นิยมแพร่หลายตลอดระยะเวลาหลายศตวรรษจนศตวรรษที่ 5 กีฬาชนิดนี้เป็นที่นิยมที่สุดของชาวสก็อต โดยเรียกเกมดังกล่าวนี้ว่า “กอล์ฟ” เครื่องมือที่ใช้เล่นสมัยนั้น ยังไม่ได้ รับการพัฒนาเหมือนในปัจจุบันนี้ โดยลูกที่ใช้ตีในอดีตทำด้วยหนังสัตว์มัดด้วยขนไก่จนแข็ง ส่วนไม้ใช้ตี เป็นกิ่งไม้ที่เรียวตัดจากต้นไม้ พระราชินีแมรีแห่งสกอตแลนด์ ทรงเป็นนักกอล์ฟหญิงคนแรกใน ประวัติศาสตร์กอล์ฟทรงใช้นักเรียนนายร้อย (Cadet) เป็นผู้คอยถือไม้กอล์ฟเดินตามขณะทรงเกมนี้อยู่ เด็กแบกถุงกอล์ฟหรือแคดดี้ (Caddy) ในปัจจุบันนี้ได้ศัพท์มาจาก (Cadet) นั่นเอง) การแข่งขันกอล์ฟ อย่างเป็นทางการเริ่มขึ้นครั้งแรกในปี 1860 เรียกการแข่งขันในครั้งนั้นว่า The British Open Championship 1860 ในประเทศไทย กีฬากอล์ฟเริ่มเป็นที่รู้จักกันในราวศตวรรษที่ 20 โดยชาว ต่างประเทศในประเทศไทย และชาวไทยที่ได้รับการศึกษาจากประเทศตะวันตก โดยมีการสร้างสนาม กอล์ฟเล็กๆ ขึ้นแห่งแรกที่ราชภัฏสโมสร์ หลังจากนั้นจึงมีการสร้างขึ้นที่ราชตฤณมัยสมาคม และที่ พระราชวังสวนจิตรลดา ความสนใจในกีฬากอล์ฟได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เมื่อพระบาทสมเด็จพระ มงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวในรัชกาลที่ 6 ได้ประกาศให้กีฬากอล์ฟอยู่ในพระบรมราชูปถัมภ์ พร้อมกับการเปิด สนามกอล์ฟแห่งใหม่ที่ชื่อว่าสนามกอล์ฟหลวงหัวหิน เมื่อ เดือนมิถุนายน 2462 และให้มีการแข่งขันชิง แชมป์ประเทศไทยขึ้นเป็นครั้งแรกที่สนามแห่งนี้ จากนั้น กีฬากอล์ฟจึงเริ่มได้รับความนิยมในหมู่ ข้าราชการระดับสูงและในหมู่พ่อค้าที่มีฐานะ ซึ่งในขณะนั้นธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับกีฬากอล์ฟในประเทศ ไทยยังไม่ได้ทำเป็นเชิงพาณิชย์ เช่นทุกวันนี้ สมาคมกอล์ฟแห่งประเทศไทย ได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2473 และได้จัดการแข่งขันกอล์ฟไทยแลนด์ โอเพ่น พร้อมเงินรางวัล 10,000 เหรียญสหรัฐ เป็นครั้งแรก ในเดือนมีนาคม 2508 ที่สนามกอล์ฟกองทัพอากาศดอนเมือง ปัจจุบันการแข่งขันกอล์ฟไทยแลนด์โอ เพ่น ยังคงจัดแข่งขันอย่างต่อเนื่องทุกปี

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร

สนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร เป็นสนามกอล์ฟมาตรฐานสากลสำหรับการเล่นกอล์ฟได้ทุกระดับ ตั้งอยู่บนพื้นที่ริมถนนรามอินทรา กิโลเมตรที่ 1-2 ถนน เลขที่ 459 ถนนรามอินทรา แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร 10220 เป็นพื้นที่ของกองทัพบกซึ่งเป็นส่วนของกรมทหารราบที่ 11 รักษาพระองค์กับพื้นที่ศูนย์รักษาความปลอดภัยกองบัญชาการทหารสูงสุด รวมกันมีเนื้อที่ 865 ไร่ โดยจัดทำเป็นสนามกอล์ฟได้มีรูปแบบ 2 สนาม ทั้งนี้เริ่มสร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2506 และเปิดให้บริการเมื่อวันที่ 25 พ.ย. 2508 ซึ่งในตอนนั้นยังเป็นสนามที่ไม่สมบูรณ์มากนัก โดยผู้ริเริ่มก่อสร้างคือ จอมพลถนอม กิตติขจร ต่อมาผู้นิยมชมชอบในกีฬากอล์ฟมากขึ้นจึงได้มีการพัฒนาตัวสนามให้สมบูรณ์ ถูกต้องตามกฎหมายกติกาสากล โดยเปิดให้บุคคลทั่วไปที่มีชื่อในทหารบกมาใช้บริการได้ด้วย จึงมีผู้นิยมเพิ่มมากขึ้นมากมาย กองทัพบกจึงสร้างสนามที่สองอยู่เคียงข้างกันอีกสนามและพัฒนาจนเสร็จสมบูรณ์เมื่อวันที่ 6 เมษายน 2537 จนปัจจุบันนี้ สนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬา กองทัพบก กรุงเทพมหานคร มี 2 สนามอยู่คู่กัน บริหารจัดการโดยกองทัพบกมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงซึ่งเป็นนายทหารประจำการ โดยกองทัพบกเป็นผู้กำหนดนโยบาย และมอบให้คณะกรรมการอำนวยการศูนย์พัฒนากีฬา กองทัพบก กรุงเทพมหานครไปดำเนินการบริหารจัดการตามนโยบายที่ตั้งไว้ และเสนอรายงานการปฏิบัติงานต่อคณะกรรมการ บริหารศูนย์พัฒนากีฬา กองทัพบก กรุงเทพมหานครทุกๆเดือน สำหรับนโยบายและกลยุทธ์ของสนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬา กองทัพบก กรุงเทพมหานคร นอกจากการเปิดให้บุคคลภายนอกได้เข้ามาใช้บริการได้อย่างอิสระแล้ว ยังมีระบบสมาชิกอีก 2 ประเภท คือ สมาชิกสามัญเฉพาะทหารบกเท่านั้น และสมาชิกสามัญสำหรับบุคคลทั่วไปที่มีชื่อเจ้าหน้าที่ของทหารบก

ประวัติกอล์ฟในประเทศไทย

เฉลิมกิตติ จักรพันธ์ (2530:16-19) ได้สรุปเกี่ยวกับกอล์ฟไว้ว่า กีฬากอล์ฟเป็นที่รู้จักในประเทศไทยในราวต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 โดยนักกอล์ฟชาวต่างประเทศในไทย และชาวไทยที่ได้รับการศึกษาจากประเทศตะวันตก

เมื่อวันที่ 26 ตุลาคม 2465 ได้มีพิธีเปิดสนามกอล์ฟหัวหิน สนามนี้เป็นสนามที่มีระยะ 3,300 หลา พาร์ 3 8-9 หลุม พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงเล่นกอล์ฟที่สนามแห่งนี้ เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน พ.ศ. 2468 ขณะนั้นพระองค์มีพระชนมายุ 46 ชันษา

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 7 เริ่มสนพระทัยกีฬากอล์ฟ ในระหว่างที่พระองค์ทรงศึกษา ณ โรงเรียนทหารในสกอตแลนด์ ประเทศอังกฤษ นอกจากนั้นแล้วท่านยังได้ทรงแนะแนวทางความสนพระทัยในทางกีฬานี้มายังสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณีพระบรมราชินีนาถด้วย ซึ่งเป็น

แรงบันดาลใจให้นักกอล์ฟไทยปฏิบัติตามเบื้องพระยุคลบาทในกีฬากอล์ฟนี้ขึ้นอีกมาก มักมีผู้คนเห็น
ทั้งสองพระองค์ทรงเพลิดเพลินพระอิริยาบถกับการเล่นกอล์ฟ ณ สนามกอล์ฟราช

กรีฑาสโมสรอยู่เป็นนิจ

สนามกอล์ฟแห่งประเทศไทย ได้เริ่มก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2437 และต่อมาปี พ.ศ. 2507
สนามกอล์ฟแห่งประเทศไทย ส่งทีมงานเข้าแข่งขันในรายการ Far East Gole Circuit ขณะนี้เรียกว่า
Asia Golf Circuit รวมถึงฟิลิปปินส์ มาเลเซีย สิงคโปร์ ฮองกงและญี่ปุ่นด้วย

ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกอล์ฟรายการสำคัญ ๆ เช่น การแข่งขันกอล์ฟ
เวิลด์คลับ ครั้งที่ 23 ที่สนามนวนธานี ในเดือนธันวาคม 2518 มีนักกอล์ฟมืออาชีพชั้นนำของโลกมา
แข่งขันมากมายและการแข่งขันไทยแลนด์โอเพ่นอีกหลาย ๆ ครั้ง นอกจากนั้นแล้วยังมีการแข่งขัน
กอล์ฟชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ และควีนส์คัพขึ้นทุก 2 ปี เป็นการแข่งขันกอล์ฟสมัครเล่นมาตรฐาน
ของระดับการเล่นและของผู้เล่นได้พัฒนาก้าวหน้าขึ้นเรื่อย ๆ พอ ๆ กับที่ประเทศไทยได้จัดว่าเป็น
สถานที่เพียบพร้อมสำหรับกีฬาประเภทนี้ (ปัจจุบันมีอยู่หลายสมาคมที่เกี่ยวข้องในวงการกอล์ฟของ
ไทย เช่น สมาคมกอล์ฟแห่งประเทศไทย, สมาคมกอล์ฟอาชีพแห่งประเทศไทย, สมาคมกอล์ฟสตรี
สมัครเล่นแห่งประเทศไทย, สมาคมเจ้าของสนามกอล์ฟ ฯลฯ ซึ่งได้พยายามพัฒนาให้วงการกอล์ฟของ
ไทยมีความก้าวหน้ามากขึ้น)

กฤษดา มณีขาว (2551: 29) ได้สรุปไว้ว่า ปัจจุบัน มีนักกอล์ฟไทยที่มีชื่อเสียงโด่งดังอยู่
มากมายหลายคน ทั้งในระดับอาชีพ (Professional) เช่น ไทเกอร์ วูด ซึ่งเป็นลูกครึ่งไทย-อเมริกัน, บุญชู
เรืองกิจ, ประหยัด มากแสง, ธงไชย ใจดี, เซาวลิต ผลาผล, ในระดับสมัครเล่น (Amateur) เช่น เจริญ
ฉวีศิริพร และระดับเยาวชน เช่น วิรดา นิรพาธพงษ์พร และแฝดพี่น้อง นารี-อารี วงศ์ลือเกียรติ เป็นต้น

สนามกอล์ฟในประเทศไทย

มีการสร้างสนามกอล์ฟเล็ก ๆ ขึ้นแห่งแรกที่ราชกรีฑาสโมสร ที่ราชตฤณมัยสมาคมและ
พระราชวังสวนจิตรลดา เป็นสนามกอล์ฟที่อยู่ในลานม้าแข่ง มีคลองล้อมรอบซึ่งคลองนี้เป็นอุบสรรด
น้ำไปในตัว สนามกอล์ฟดุสิต (นางเลิ้ง) สมาคมกอล์ฟดุสิตในพระบรมราชูปถัมภ์ คือ ชื่อเป็นทางการ
ปัจจุบันกำเนิดจากกรมอศรราช หรือชื่อไม่เป็นทางการว่า กรมเลื้อม้าในสมัยรัชกาลที่ 6 และกลายมา
เป็นสนามกอล์ฟขนาดเล็กในเวลาต่อมา สนามกอล์ฟดุสิตเป็นสนามขนาด 18 หลุม พาร์ 66 (33-33)
ระยะ 4,699 หลา เมื่อ ปี พ.ศ. 2463 สนามกอล์ฟที่เป็นสัดส่วนแห่งแรกของประเทศไทยได้จัดตั้งขึ้น
ตามพระราชกฤษฎีกาของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยในระหว่างที่กำลังมีงาน
ก่อสร้างโรงแรมรถไฟ พระองค์ได้ทรงย้ายถึงสนามกอล์ฟ 9 หลุม ซึ่งควรจะรวมอยู่ในการก่อสร้างครั้งนี้
ด้วย ผู้ดูแลสนามกอล์ฟหัวหินและโรงแรมหัวหินขณะนั้น คือ กรมพระกำแพงเพชรอัครราชโยธิน

ผู้อำนวยการองค์การรถไฟและผู้ควบคุมแผนงานก่อสร้างสนามกอล์ฟ คือ นายเอ รอบบินส์ ช่างสกัดวิศวกรของการรถไฟไทย ต่อมาสนามกอล์ฟหัวหินได้รับการขยายขยายเพิ่มเติมใหม่เป็นสนามระยะทาง 6,579 หลา พาร์ 72 และยังคงรักษาสถาประที่ปกติที่ออกแบบตกแต่งโดยสถาปนิกชาวอิตาเลียน เพื่อเป็นการพักผ่อนพระราชอิริยาบถของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 7

กอล์ฟเคยเป็นเพียงกีฬาของพระเจ้าแผ่นดินและพระราชินี แต่ปัจจุบันประเทศไทยมีสนามประมาณ 200 สนาม ส่วนใหญ่จะสร้างได้ขนาดมาตรฐานสากลและยังเป็นจุดดึงดูดของนักท่องเที่ยวอีกด้วย (สมาคมกอล์ฟแห่งประเทศไทย. 2549: 6-8)

ธุรกิจสนามกอล์ฟในประเทศไทย

ในช่วงปี พ.ศ. 2531-2536 ธุรกิจสนามกอล์ฟเป็นธุรกิจที่มีการเจริญเติบโตอย่างมาก และมีมูลค่ามหาศาล สำหรับนักลงทุนพัฒนาที่ดินเอกชน ราคาที่ดินในหัวเมืองใหญ่บางพื้นที่ได้ขยับสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว เนื่องจากการรวบรวมที่ดินแปลงใหญ่เพื่อพัฒนาทำโครงการสนามกอล์ฟและรีสอร์ท ซึ่งบรรดาเศรษฐีมักจะนิยมซื้อที่ดินสนามกอล์ฟและมีบ้านหลังสวยงามอยู่ด้วย ถือเป็น “สุดยอดของรูปแบบที่อยู่อาศัยสำหรับเศรษฐีในทศวรรษ 1990” นอกจากนั้นการดึงดูดความสนใจจากลัทธิพิเศษต่าง ๆ และความสมบูรณ์อื่น ๆ ของสนามกอล์ฟ เช่น สโมสรคลับ คลับเฮาส์ รวมทั้งการคาดการณ์การซื้อสมาชิกสนามกอล์ฟเป็นการลงทุนที่เพิ่มพูนกำไรให้มากขึ้นจากราคาที่สูงขึ้น จึงทำให้เศรษฐีในกรุงเทพฯ ให้ความสนใจอย่างมาก และยังมีเหตุผลอื่นที่ทำให้กอล์ฟกลายเป็นกีฬาที่แพร่ความนิยมออกไปในหมู่มชนชั้นกลาง ไม่ได้จำกัดอยู่ในเฉพาะหมู่เศรษฐีอย่างที่เคยเป็นมา เพราะนักกอล์ฟต่างมองเห็นข้อดีว่ากอล์ฟเป็นกีฬาที่เล่นได้ทุกเพศทุกวัย ทำให้มีโอกาสใกล้ชิดกับลูกค้าหรือคู่ค้าในธุรกิจ บรรดาข้าราชการเชื่อว่าหากเล่นกอล์ฟกับเจ้านายจะมีโอกาสได้เลื่อนขั้นเร็วขึ้น นักธุรกิจหนุ่มเชื่อว่ากอล์ฟจะเป็นช่องทางให้รู้จักผู้หลักผู้ใหญ่ทั้งที่มีเงินและมีอำนาจ ทุกวันนี้จึงมีนักกอล์ฟรวมกันมากกว่า 500,000 คน ในเมืองไทย ขนาดที่ดินซึ่งนิยมลงทุนทำสนามกอล์ฟอยู่ในช่วง 1,000 ถึง 2,000 ไร่ เพราะเหมาะสำหรับการสร้างสนามกอล์ฟขนาดมาตรฐาน 18 หลุม สนามกอล์ฟขนาดใหญ่เกิน 2,000 ไร่ มีอยู่ถึง 30% ของสนามทั้งหมด รายได้ของสนามกอล์ฟมาจากสามทาง หนึ่งคือการขายสมาชิกซึ่งผู้ซื้อจำนวนหนึ่งซื้อไว้เพื่อเก็งกำไรเพราะราคาสมาชิกมีแต่จะสูงขึ้นเรื่อย ๆ

ก่อนปี พ.ศ. 2530 ราคาเฉลี่ยสำหรับสมาชิกสนามกอล์ฟประมาณ 100,000 บาท หลังจากปี พ.ศ. 2535 ราคาสมาชิกสนามกอล์ฟที่แพงที่สุดเป็นของ นวธานี ราคาถึง 2,000,000 บาท ราคาสมาชิกที่เพิ่มสูงขึ้นแบบก้าวกระโดดเช่นนี้ ทำให้กอล์ฟกลายเป็นการลงทุนแบบใหม่ของนักเก็งกำไร แต่อีกส่วนหนึ่งเกิดจากความสนใจของผู้เล่นจริง ๆ ร้อยละ 20 ของนักกอล์ฟที่มาเล่นกอล์ฟในประเทศไทยเป็นชาวต่างประเทศ โดยเป็นนักกอล์ฟชาวญี่ปุ่นมากที่สุด รองลงมาได้แก่ฮ่องกง

เนื่องจากอัตราค่าสมาชิกในประเทศญี่ปุ่นและฮ่องกงในขณะนั้นมีราคาสูงมาก นอกจากค่าใช้จ่ายที่ถูกกว่ากันมากแล้วยังถือเป็นโอกาสมาเที่ยวเมืองไทยด้วย ระยะเวลาการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยดึงกอล์ฟเป็นจุดขายโดยมีการส่งเสริมให้จัดทัวร์กอล์ฟเข้ามาในเมืองไทยมากขึ้น รายได้ทางที่สองของธุรกิจกอล์ฟมาจากการจัดสรรที่ดินรอบสนามกอล์ฟ ส่วนนี้ถือเป็นกำไรสำคัญที่ผู้ประกอบการเข้ามาเมืองไทยมากขึ้นรายได้ทางที่สาม คือ รายได้จากค่ากรีนฟี (Green Fee) ได้แก่ ค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายเป็นค่าสนามเฉลี่ยแล้วค่ากรีนฟีในประเทศไทยประมาณ 600 บาท ยังไม่รวมค่าแคดดี้

ในการสร้างสนามกอล์ฟขนาด 1,200 ไร่ ทุนจะหมดไปกับที่ดินราว 480 ล้านบาท ค่าสร้างสนามกอล์ฟ 330 ล้านบาท ค่าพัฒนาที่ดินจัดสรรและค่าคลับเฮ้าส์ 170 ล้านบาท ค่าโฆษณาและค่าออกแบบสนามกอล์ฟจากนักออกแบบชาวต่างชาติที่มีชื่อเสียง 25 ล้านบาท ที่เหลือเป็นค่าติดตั้งสาธารณูปโภคและท่อระบายน้ำรวมถึงส่วนอื่น ๆ 184 ล้านบาท รวมค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น 1,089 ล้านบาท

อย่างไรก็ตามหลังจากที่ภาวะเศรษฐกิจฟองสบู่แตกกระจายหลังจากปี พ.ศ. 2537 ได้ทำให้เกิดผลกระทบต่อนักธุรกิจแทบทุกประเภท ในส่วนของธุรกิจสนามกอล์ฟได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์นี้ด้วยเช่นกัน ในแง่บวก นักกอล์ฟจากต่างประเทศจะสนใจในการเล่นกอล์ฟได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์นี้ด้วยเช่นกัน ในแง่ลบ นักกอล์ฟจากต่างประเทศจะสนใจในการเล่นกอล์ฟในเมืองไทยมากขึ้น เนื่องจากเสียค่าใช้จ่ายต่ำลง ในแง่ลบ คือ สนามมีต้นทุนและค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้นและนักกอล์ฟชาวไทยมีรายได้ลดลง ทำให้จำนวนนักกอล์ฟที่มาใช้บริการลดลงไป นอกจากนั้นเมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2540 รัฐบาลไทยได้ประกาศขึ้นภาษีสรรพสามิตในส่วนของสนามกอล์ฟเพิ่มขึ้นอีกทำให้กระทบกับธุรกิจสนามกอล์ฟ เพราะจะถูกเรียกเก็บภาษีซ้ำซ้อนมากมายไม่ว่าจะเป็นภาษีสรรพสามิต ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีท้องถิ่น และภาษีต่างๆ (Executive Golf. ปีที่ 1 ฉบับที่ 48) ทำให้แต่ละสนามต้องพยายามปรับตัวเพื่อความอยู่รอดและหากรัฐบาลไม่เข้ามาช่วยเหลือคาดว่าจะมีความล้มเหลวมากขึ้น

ต่อมาได้มีการประกาศเสนอยุบสนามกอล์ฟรถไฟให้กับกรุงเทพมหานคร เพื่อพัฒนาพื้นที่สร้างเป็นสวนสาธารณะโดยมีผลประโยชน์มูลค่ากว่า 555 ล้านบาท แทนผลกำไรจากบริการสนามเพียง 15 ล้านบาทต่อปี โดยการรถไฟแห่งประเทศไทยมองว่าการได้รับค่าใช้จ่ายที่คุ้มค่ากว่า

อย่างไรก็ตามในปี 2541-2542 รัฐบาลไทยได้จัดให้เป็นปีอะเมซิ่งไทยแลนด์ ซึ่งสมาคมกอล์ฟไทยร่วมกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จัดงานไทยแลนด์กอล์ฟทราเวล มาร์ค ระหว่างวันที่ 24-29 พฤษภาคม 2541 ที่พัทยา หัวหิน และชะอำ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะส่งเสริมให้เกิดการจัด Package Golf

ธุรกิจกีฬากอล์ฟ

กฤษดา มณีขาว (2551: 29-31) ด้วยความสนุกสนานและประโยชน์ที่นักกอล์ฟได้รับจากการเล่นกอล์ฟ เช่น โอกาสในการเจรจาธุรกิจ เป็นต้น ทำให้จำนวนนักกอล์ฟทั่วโลก รวมทั้งในประเทศไทยเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วส่งผลให้ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับกีฬากอล์ฟมีความตื่นตัวตามไปด้วย ธุรกิจที่เกี่ยวกับกีฬากอล์ฟสามารถสรุปออกไปได้เป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. ร้านจำหน่ายอุปกรณ์กอล์ฟ หรือ โปรช็อป

ร้านจำหน่ายอุปกรณ์กอล์ฟมี 2 ลักษณะ คือ ร้านที่เป็นตัวแทนจำหน่าย และร้านทั่วไป โดยร้านที่เป็นตัวแทนจำหน่ายจัดเป็นร้านใหญ่ จะใช้วิธีสั่งซื้อสินค้าจากผู้ผลิตในสหรัฐอเมริกา และญี่ปุ่น และขายต่อให้กับร้านค้าทั่วไปอีกต่อหนึ่ง การส่งไม้กอล์ฟจากผู้ผลิตแต่ละครั้งต้องส่งเป็นจำนวนมาก เพื่อให้ได้ส่วนลดมากขึ้น ตัวแทนจำหน่ายโดยทั่วไป จะส่งครั้งละประมาณ 150-200 ชุด เพื่อให้เพียงพอจำหน่ายในระยะเวลา 2-3 เดือน การส่งแต่ละครั้งจะต้องใช้เงินอย่างต่ำ 1,500,000 บาท ร้านค้าทั่วไปใช้วิธีรับไม้กอล์ฟจากตัวแทนจำหน่ายครั้งละ 3-5 ชุด ราคาอย่างต่ำชุดละประมาณ 15,000 บาท ได้รับส่วนลดร้อยละ 10-20 (การส่งโดยตรงจากผู้ผลิตไม่สามารถทำได้เนื่องจากทุกตราสินค้ามีตัวแทนจำหน่ายในประเทศไทยอยู่แล้ว และการส่งจำนวนน้อย ๆ ราคาจะสูงกว่าราคาตลาด) ร้านค้าทั่วไปจะจำหน่ายไม้กอล์ฟหลายตราสินค้าเพื่อให้ผู้ซื้อสามารถเลือกได้ตามความถนัด ตราสินค้าที่ได้รับความนิยมทั่วโลกในขณะนี้คือ Callaway, Titleist และ Talor Made ตามลำดับ แนวโน้มการเติบโตของร้านโปรช็อป ดีขึ้นตามการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักกอล์ฟ ประกอบกับภาชีนำเข้าไม้กอล์ฟในปัจจุบันที่รัฐเรียกเก็บภาษีลดลงเหลือร้อยละ 7.5 ในปี 2542 จากอดีตที่เคยเรียกเก็บถึงร้อยละ 50 ในปี 2534 ทำให้ราคาไม้กอล์ฟในประเทศไทยในปัจจุบันอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกับในต่างประเทศ ทำให้ธุรกิจจำหน่ายไม้กอล์ฟในประเทศไทยสามารถดำเนินอยู่ได้ ธุรกิจโปรช็อป มีลักษณะของการขายบริการให้คำแนะนำปรึกษา และให้ความเชื่อถือเป็นสำคัญ ซึ่งต้องอยู่เป็นพื้นฐานความเชี่ยวชาญของผู้ขายด้วย จึงจะสามารถให้คำแนะนำแก่ลูกค้าได้อย่างถูกต้อง

2. ธุรกิจสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ

สำหรับกีฬากอล์ฟ การฝึกฝนเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง สนามฝึกซ้อมกอล์ฟจึงมีบทบาทมากขึ้น แม้ว่าสนามกอล์ฟเกือบทุกสนามจะมีสนามฝึกซ้อมกอล์ฟอยู่ด้วย แต่ก็มีข้อจำกัดในเรื่องที่ตั้งของสนามที่ห่างไกลจากตัวเมือง จึงเกิดธุรกิจสนามฝึกกอล์ฟโดยเฉพาะ ซึ่งใช้พื้นที่น้อยเพียง 10 กว่าไร่ สามารถสร้างในเมืองได้ จึงได้อาศัยข้อได้เปรียบนี้แทรกตัวขึ้นมา จากลักษณะกิจการที่ต้องตั้งอยู่ในเขตเมือง ค่าใช้จ่ายในการลงทุนส่วนใหญ่จึงอยู่ที่ค่าที่ดิน สนามฝึกซ้อมกอล์ฟโดยทั่วไปมีขนาด 15 ไร่ขึ้นไป เพื่อให้ระยะตี 230-250 หลาเป็นอย่างต่ำ ตามมาตรฐานในปัจจุบัน เงินลงทุนเฉพาะค่าที่ดินจึงไม่ต่ำกว่า 5-40 ล้านบาท ดังนั้น สนามฝึกซ้อมกอล์ฟส่วนใหญ่จึงสร้างโครงสร้างอาคารเป็น

แบบ 2 ชั้น เพื่อให้ได้ช่องตีมากขึ้น โดยทั่วไปจะมีจำนวนช่องตีทั้งหมดอย่างน้อย 50 ช่อง และการเปิดให้บริการเริ่มตั้งแต่ 6.00 น. ถึง 22.00 น. และคิดค่าบริการใกล้เคียงกันคือ 1 ถาด หรือ 40 ลูก ราคา 30-50 บาท จำนวนลูกกอล์ฟที่นักกอล์ฟซ้อมตีในแต่ละสนาม โดยเฉลี่ยประมาณ 1,000 ถาด ต่อวัน ในประเทศไทยมีสนามฝึกซ้อมกอล์ฟทั้งสิ้นประมาณ 54 แห่ง เฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร มีจำนวน 37 แห่ง โดยมีแนวโน้มของสนามฝึกซ้อมกอล์ฟในวันนี้จึงสดใส เพราะจำนวนนักกอล์ฟมีเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

3. ธุรกิจสนามกอล์ฟ

การดำเนินธุรกิจสนามกอล์ฟนั้น ในอดีตที่ผ่านมาเป็นสนามกอล์ฟเพียงอย่างเดียวเท่านั้น และเน้นเป็นเพียงเป็นสวัสดิการต่อพนักงานของราชการและรัฐวิสาหกิจเสียส่วนใหญ่ ต่อมานักธุรกิจเริ่มเห็นช่องทางในธุรกิจสนามกอล์ฟในเชิงพาณิชย์มากขึ้น ได้มีการพัฒนารูปแบบสนามกอล์ฟในเชิงพาณิชย์มากขึ้น ได้มีการพัฒนารูปแบบสนามกอล์ฟควบคู่กับศูนย์กีฬา เพื่อดึงดูดผู้สนใจกีฬา และอำนวยความสะดวกสบายต่อครอบครัวนักกอล์ฟให้สามารถเล่นกีฬาได้หลาย ๆ ประเภท แต่การดำเนินการดังกล่าวยังต้องใช้เวลาหลายปีกว่าจะคุ้มทุน ดังนั้นการพัฒนสนามกอล์ฟได้เริ่มมีการนำวิธีการจำหน่ายสิทธิการเป็นสมาชิก และการจัดสรรที่ดินเกิดขึ้น ต่อมาการพัฒนาสนามกอล์ฟเริ่มเปลี่ยนแปลงไปโดยเน้นถึงผลตอบแทนที่สูงขึ้น โดยหันไปเน้นที่การพัฒนาที่ดินและให้สนามกอล์ฟเป็นเพียงจุดขายเพื่อดึงดูดความสนใจเท่านั้น โดยทั่วไปพื้นที่น้อยที่สุด สำหรับทำสนามกอล์ฟคือ 400-500 ไร่ แต่ถ้ามองในภาพของการทำธุรกิจพัฒนาที่ดิน ให้เข้ามาผนวกกับสนามกอล์ฟแล้วพื้นที่ที่จะใช้ในโครงการหนึ่ง ๆ จะต้องอย่างน้อย 1,000 ไร่ โดยส่วนของพื้นที่ที่เหลือก็จะนำไปพัฒนาก่อสร้างที่พักอาศัยต่าง ๆ เพื่อการจำหน่ายต่อไป ธุรกิจสนามกอล์ฟมีการขยายตัวอย่างมากในช่วงปี 2533-2536 จนกระทั่งปี 2538 เริ่มมีมาตรการเข้มงวดต่อการปล่อยสินเชื่อโครงการอสังหาริมทรัพย์ขนาดใหญ่ โดยเฉพาะสนามกอล์ฟทำให้การลงทุนก่อสร้างชะลอตัวลง ปัจจุบันในประเทศไทยมีสนามกอล์ฟทั้งของเอกชน และรัฐบาลรวม 125 แห่ง อย่างไรก็ตาม จากการชะลอตัวด้านการลงทุนดังกล่าวกลับส่งผลต่อธุรกิจสนามกอล์ฟในปัจจุบัน และระยะยาว เนื่องจากสนามกอล์ฟเกิดใหม่ในอนาคตจะเกิดยากขึ้น เพราะราคาที่ดินได้ปรับตัวสูงขึ้นอีกทั้งทำเลดี ๆ ที่เหมาะสำหรับการเปิดสนามกอล์ฟหาได้ยาก และเงื่อนไขสถาบันการเงินไม่อำนวยมากนัก อีกทั้งจำนวนนักกอล์ฟที่เพิ่มมากขึ้นและความนิยมในการเล่นกอล์ฟของคนไทยที่เพิ่มขึ้น และจำนวนนักธุรกิจต่างชาติที่เข้ามาทำงานหรือประกอบธุรกิจในไทยที่เพิ่มขึ้น รวมไปถึงการส่งเสริมของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยที่ใช้กอล์ฟเป็นโปรแกรมหนึ่งในการดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติให้เข้ามาทัวร์กอล์ฟในประเทศไทย จึงส่งผลให้สนามกอล์ฟที่มีอยู่ในปัจจุบันมีแนวโน้มที่สดใส รายได้ส่วนใหญ่ของสนามมาจากส่วนต่าง ๆ คือ ร้านอาหาร ร้านขายอุปกรณ์กอล์ฟ ค่าธรรมเนียมหรือกรีนฟี ค่าบำรุงรายเดือนจากสมาชิก และรายได้จากการแข่งขันในแต่ละครั้ง

นอกจากนั้นสนามกอล์ฟบางแห่งอาจมีห้องจัดประชุมสัมมนา โรงแรม ห้องพัก สนามฝึกซ้อมก็จะมีรายได้เพิ่มขึ้น

4. ธุรกิจให้บริการซื้อ-ขายสิทธิสมาชิกสนามกอล์ฟ

โครงการสนามกอล์ฟที่สร้างขึ้นสามารถแบ่งขายได้ 2 ส่วน ส่วนแรกคือ ขายพื้นที่สนาม และส่วนที่สอง คือ ขายสมาชิกสนาม หรืออาจขายรวมกันไปโดยซื้อพื้นที่สนามกอล์ฟ และแถมสิทธิสมาชิก การซื้อพื้นที่สนามกอล์ฟจะได้รับความสะดวกจากคนไทยเป็นส่วนใหญ่ สำหรับชาวต่างชาติแล้วการซื้อที่ดินติดปัญหาทางด้านกฎหมายถือครองที่ดินอยู่ จึงหันมาซื้อสิทธิสมาชิกสนามกอล์ฟที่ไม่เพียงพอในประเทศญี่ปุ่นเข้ามาเล่นกอล์ฟในประเทศไทย สำหรับปัจจัยที่กระตุ้นให้คนไทยมีการซื้อสิทธิสมาชิกสนามกอล์ฟกันมากในอดีตที่ผ่านมา เนื่องจากการเก็งกำไร ในลักษณะการลงทุนระยะปานกลาง 2-3 ปี ราคาในช่วงเปิดโครงการจะเป็นราคาที่ต่ำสุด เมื่อโครงการเรียบร้อยราคาจะสูงขึ้น เพราะชาวต่างชาติที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยมีความสนใจซื้อสิทธิสมาชิกสนามกอล์ฟที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว เนื่องจากระยะเวลาที่อยู่ในประเทศไทยมีจำกัด และราคาไม่สูงมากนัก เมื่อเทียบกับประเทศอื่น ปัจจุบันค่าสมาชิกสนามกอล์ฟในเมืองไทย มีราคาซื้อขายอยู่ระหว่าง 100,000-800,000 บาท ขึ้นอยู่กับชื่อเสียง ทำเลที่ตั้ง ความนิยม ขนาดมาตรฐานของสนามนั้นๆ โดยที่สนามแต่ละแห่งมีจำนวนสมาชิกจำกัด เพื่อให้สามารถรองรับการใช้บริการของสมาชิกได้ โดยเฉลี่ยสนามกอล์ฟ 18 หลุม จะมีสมาชิกประมาณ 1,200-1,500 คน ซึ่งสมาชิกเหล่านี้จะได้สิทธิพิเศษหลายประการ โดยเฉพาะส่วนลดพิเศษสำหรับค่าใช้จ่ายในการออกรอบ (Green Fee) ปัจจุบันในประเทศไทยมีผู้ให้บริการซื้อ-ขาย สมาชิกสนามกอล์ฟ 2 ราย คือ บริษัทศูนย์ซื้อขายสมาชิกสนามกอล์ฟ จำกัด และบริษัทบางกอกกอล์ฟเซอร์วิส

แนวความคิดเกี่ยวกับนันทนาการด้านกีฬา

กีฬาเพื่อนันทนาการ

กีฬาเป็นนันทนาการกลางแจ้งเสมือนกับกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้งอื่น ๆ ที่ก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อผู้เข้าร่วมกิจกรรม และองค์การทางสังคมได้เหมือน ๆ กัน โดยมีกิจกรรมกลางแจ้งจัดดังต่อไปนี้ (จันทร์ ผ่องศรี. 2530 :12)

1. การออกกำลังกายพักผ่อน
2. การท่องเที่ยว
3. การทัศนศึกษาธรรมชาติ
4. กิจกรรมสำรวจ เกมกลางแจ้ง
5. สวนสนุกกลางแจ้ง

6. กิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ

กีฬากอล์ฟ จัดเป็นกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้งเพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้ออกกำลังกายตามแต่สภาพ ได้พัฒนาอารมณ์สุข เป็นกีฬาเพื่อสุขภาพจิตและสุขภาพกายเหมาะกับทุกเพศ วัย ถือเป็นประเภทหนึ่งของนันทนาการกลางแจ้ง (Outdoor Recreation) ดังที่ สมบัติ กาญจนกิจ (2544: 48-49) กล่าวว่า กีฬากอล์ฟเป็นกีฬามวลชน เป็นกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้งที่มีผู้นิยมมากขึ้น และนับวันจะทวีความสนใจสูงขึ้นในทศวรรษหน้า เป็นผลให้นักธุรกิจหันมาจัดดำเนินการในรูปนันทนาการ ธุรกิจการค้ากันมากมายนานาชาติ และควบคู่กันไปกับธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

ด้วยเหตุแห่งความนิยม กลายเป็นความต้องการทางธรรมชาติของมนุษย์ที่ต้องการมีสังคมต้องการมีการยกย่อง ต้องการพัฒนาสุขภาพ เพื่อการดำรงชีวิต ซึ่งเป็นปัจจัยแห่งความต้องการเหล่านี้ กิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง กีฬากอล์ฟจึงเป็นเครื่องมือหรือสินค้าของนักธุรกิจ โดยทันทีทำให้มีการพัฒนารูปแบบของการจัดกิจการใหม่ ๆ ทันสมัย มีการตลาด หลากค้ามาเป็นสมาชิก โดยการขายสมาชิกเล่นกอล์ฟ มีขบวนการทางการตลาดแบบจัดทัวร์กอล์ฟ (Golf Tours) โดยการจัดการเล่นกอล์ฟไปตามสนามต่าง ๆ ในประเทศบ้าง ต่างประเทศบ้าง ขณะเดียวกันกลายเป็นธุรกิจอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเพื่อเล่นกอล์ฟ โดยทั่วกันทั้งโลก ท่องเที่ยวไปเล่นกอล์ฟในต่างประเทศมีการแลกเปลี่ยนสมาชิกสามารถเป็นสมาชิกข้ามทวีปได้อย่างสะดวก

ธุรกิจกีฬากอล์ฟกลายเป็นธุรกิจชั้นนำแห่งรูปแบบการบริการครบวงจรมากขึ้น มีการแข่งขันกันอย่างรุนแรง บางสนามกอล์ฟมีรายได้ดี บางสนามกอล์ฟมีรายได้ต่ำ เหตุเหล่านี้เพราะมีการแข่งขันเชิงธุรกิจนั่นเอง

ประโยชน์และคุณค่าของกีฬากอล์ฟเพื่อนันทนาการ (Values of Golf for Recreation) สมบัติ กาญจนกิจ (2544: 49-50) กล่าวว่า กีฬากอล์ฟสามารถจัดในเชิงธุรกิจนันทนาการที่สามารถทำกำไรให้กับผู้ประกอบการได้อย่างมากมาย แล้วยังเป็นประโยชน์ต่อผู้เข้าร่วมกิจกรรมในแง่ต่าง ๆ ดังนี้

1. พัฒนาคุณค่าทางร่างกาย
2. พัฒนาคุณค่าทางด้านจิตใจ และอารมณ์
3. พัฒนาความแข็งแกร่งของสังคม
4. ความมั่นคงทางเศรษฐกิจขององค์กรและประเทศชาติ

นอกจากนี้ กำโชค เผือกสุวรรณ (2544: 12) กล่าวว่า ธุรกิจพัฒนาคุณภาพชีวิตและเป็นธุรกิจบริการที่สามารถจัดบริการได้ครบวงจร ทั้งบริการทางสังคม จิตวิทยา สุขภาพ การบริโภคอาหารเกิดการหมุนเวียนเงินตราทั้งในระบบและนอกระบบทำให้เกิดการเล่นเกมนันทนาการในเกมส์กอล์ฟได้เพราะกีฬากอล์ฟเพื่อนันทนาการเป็นสิ่งจูงใจก่อให้เกิดความต้องการของบุคคลในด้านต่าง ๆ คือ

1. ต้องการการออกกำลังกาย
2. ต้องการเพื่อนเพื่อสังคม
3. ต้องการช่วยเหลือผู้อื่น
4. ต้องการเรียนรู้ระบบของสังคม
5. ต้องการพัฒนาตนเอง
6. ต้องการคลายความเครียด
7. ต้องการความสุนทรีย์ภาพและพัฒนาอารมณ์สุข
8. ต้องการพักผ่อนหย่อนใจ

ธุรกิจกอล์ฟเพื่อนันทนาการในประเทศไทย

กฤษฎา มณีขาว (อ้างอิงจาก ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. 2542: 11-14) พบว่า ในช่วงปี พ.ศ. 2531-2536 ธุรกิจกอล์ฟเป็นธุรกิจที่มีการเจริญเติบโตอย่างมาก และมูลค่ามหาศาลสำหรับนักลงทุน พัฒนาที่ดินเอกชน ราคาที่ดินในหัวเมืองใหญ่ บางพื้นที่ได้ขยับสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว เนื่องจากรวบรวมที่ดินแปลงใหญ่ เพื่อพัฒนาโครงการสนามกอล์ฟและรีสอร์ท ซึ่งบรรดาเศรษฐีมักจะนิยมซื้อที่ดินสนามกอล์ฟและมีบ้านหลังสวยอยู่ด้วย ถือเป็น “สุดยอดของรูปแบบที่อยู่อาศัยสำหรับเศรษฐีในทศวรรษ 1990” นอกจากนั้นการดึงดูดความสนใจจากสิทธิพิเศษต่าง ๆ และความสมบูรณ์อื่น ๆ ของสนามกอล์ฟ เช่น สปอร์ตคลับ, คลับเฮ้าส์ รวมทั้งการคาดว่า การซื้อสมาชิกสนามกอล์ฟเป็นการลงทุนที่เพิ่มพูนกำไรให้มากขึ้นจากราคาที่สูงขึ้น จึงทำให้เศรษฐีกรุงเทพฯ ให้ความสนใจอย่างมากและยังมีเหตุผลอื่นที่ทำให้กอล์ฟกลายเป็นกีฬาที่แพร่ความนิยมออกไปในหมู่มชนชั้นกลาง ไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะในหมู่นักกีฬาอาชีพเพื่อนันทนาการเป็นธุรกิจนันทนาการ ธุรกิจนันทนาการมีมากมาย หรืออาจกล่าวได้ว่ากิจกรรมนันทนาการทุกประเภทสามารถทำเป็นธุรกิจได้ทั้งหมด และเป็นธุรกิจเชิงบริการเพื่อความสุขของประชาชนทุกระดับและทุกเพศ วัย ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่ง

สมยศ นาวิการ (2530: 4-5) ในการจัดการเกี่ยวกับธุรกิจต่าง ๆ ต้องมีการลงทุนอันเป็นพื้นฐานเบื้องต้นของกิจกรรมทางด้านเศรษฐกิจและการพาณิชย์ที่มีเป้าหมายทางด้านกำไรในการจัดหาสินค้าและบริการเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค ธุรกิจแต่ละประเภทต่างก็ลงทุนแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับแต่ละวัตถุประสงค์ และกลุ่มเป้าหมายชนิดหรือประเภท มีการสูญเสียเงินทองมีการได้กำไรขาดทุน เป็นวัฏจักรทุนจึงถือเป็นปัจจัยการผลิตอย่างหนึ่งของธุรกิจ และการดำรงชีพของมนุษย์ในสังคมนั้น ต้องลงทุนเพื่อแสวงหาสิ่งบริโภคเพื่ออยู่รอดทุกคน

สมบัติ กาญจนกิจ (2544: 12) นันทนาการเป็นผลผลิตหรือสิ่งบริโภคชนิดอยู่ในรูปของการบริการที่มนุษย์จำเป็นต้องแสวงหามาทดแทนโดยเฉพาะเพื่อบำบัดสภาวะทางจิตใจและอารมณ์ เป็นส่วนใหญ่ นับเป็นกิจกรรมนันทนาการด้านสวัสดิการส่วนบุคคลของทุกคน ทุกเพศ วัย ทุกชาติ

ศาสนา ที่พึงประสงค์ทั้งสิ้นโดยที่เขาเหล่านั้นยินดีแลกเปลี่ยนเงินตรา ซึ่งหามาจากผู้ประกอบการ เช่น อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว สถานบันเทิงเริงรมย์ การบริการที่พักผ่อนหย่อนใจ เป็นต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

คริสโตเฟอร์ (Christopher. 1997: 154-156) ศึกษาผลของวิธีการ 3 วิธีในการส่งเสริมการออกกำลังกายในบุคคลที่ทำงานประเภทที่มีการเคลื่อนไหวร่างกายน้อย เช่น ผู้บริหาร เป็นต้น วิธีการ 3 วิธี ได้แก่ 1) การวัดการประเมินผลการออกกำลังกาย 2) การให้คำปรึกษาด้านการออกกำลังกาย 3) การให้ข้อมูลข่าวสารด้านการออกกำลังกาย ผลของการศึกษาพบว่า วิธีการ 3 วิธีสามารถเพิ่มการออกกำลังกายในกลุ่มตัวอย่างได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความต่อเนื่องของพฤติกรรมการออกกำลังกายยังคงอยู่ตลอดเวลาระยะ 6 เดือน แต่พบว่าจะมีการลดลงของพฤติกรรมในระยะ 3 เดือนหลัง และมีแนวโน้มที่จะลดลงเรื่อยๆ นอกจากนี้ยังพบว่าการให้ข้อมูลข่าวสารเป็นวิธีการที่เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด ควรจะนำไปใช้เพื่อให้เกิดการยอมรับต่อการออกกำลังกายคงอยู่และต่อเนื่อง

คอนน์ (Conn. 1998: 180-188) ศึกษารูปแบบจำลองของปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการออกกำลังกาย ซึ่งรวมถึงการรับรู้ความสามารถของตนเองในการออกกำลังกายกับความคาดหวังในผลจากการออกกำลังกาย กลุ่มตัวอย่างเป็นวัยผู้ใหญ่ตอนปลาย เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองในการออกกำลังกายส่งผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายมากที่สุดทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยผ่านความคาดหวังในผลจากการออกกำลังกายน้อยที่สุด จากการศึกษาสรุปได้ว่าการรับรู้ความสามารถของตนเองในการออกกำลังกายมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายมากกว่าความคิดในผลจากการออกกำลังกาย

ยาน (Yan. 1999: unpagged) ได้ศึกษาการออกกำลังกายในนักศึกษาหญิงในประเทศจีน ผลการศึกษาพบว่า การรับรู้ประโยชน์ของการออกกำลังกายมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการออกกำลังกายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การรับรู้อุปสรรคด้านสภาพแวดล้อมของการออกกำลังกายมีคะแนนสูง โดยเฉพาะด้านการขาดแคลนสถานที่และสถานที่สำหรับการออกกำลังกายอยู่ไกล ไม่มีความสะดวกหรือขาดสิ่งอำนวยความสะดวกในการออกกำลังกาย

บราวน์ (Brown.2005: 107-116) ได้ศึกษาการรับรู้ประโยชน์และการรับรู้อุปสรรคที่มีต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาวิทยาลัยแห่งหนึ่งจำนวน 398 คน เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ ผลการศึกษาพบว่า มีเพียงการรับรู้ประโยชน์ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกกำลังกายในหนึ่งอาทิตย์ที่ผ่านมาของนักศึกษา

งานวิจัยในประเทศ

กฤษฎา ปัทมเลขา (2542: 64-77) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมผู้ใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟในเขตรามอินทรา และสุขาภิบาล โดยจากการศึกษาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 270 ตัวอย่าง และใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS สามารถสรุปข้อมูลทั้ง 4 ด้าน อันประกอบด้วย ด้านลักษณะทั่วไปของผู้ใช้บริการ พบว่าผู้ใช้บริการส่วนใหญ่เป็นเพศชาย และมีอายุระหว่าง 31-40 ปี รายได้เฉลี่ยอยู่ระหว่าง 20,000 บาท ถึง 40,000 บาท ต่อเดือน และเป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้ใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟนั้น กลุ่มใหญ่ที่สุดไม่ใช่ผู้ฝึกหัด หากแต่เป็นผู้ที่เคยใช้บริการมาแล้วเกินกว่า 1 ปี และในจำนวนกลุ่มตัวอย่างมีถึงร้อยละ 76.7 ที่เล่นกีฬากอล์ฟเป็นจนถึงระดับออกกรอบแข่งขันในสนามกอล์ฟ ด้านพฤติกรรมของผู้ใช้บริการ โดยส่วนใหญ่ผู้ใช้บริการเป็นผู้คุ้นเคยกับการใช้บริการ และอยู่ใกล้สนาม โดยส่วนใหญ่ใช้บริการในวันธรรมดามากกว่าวันหยุด โดยใช้เวลาเฉลี่ยในสนาม 1 ถึง 2 ชั่วโมง และในส่วนพฤติกรรมการใช้บริการร้านจำหน่ายอุปกรณ์กอล์ฟ พบว่าร้อยละ 58.9 เคยใช้บริการและสินค้าที่มีการหมุนเวียนสูงสุด คือ ถุงมือกอล์ฟ รองลงมาคือ ที่ตั้งลูก และบริการซ่อมไม้กอล์ฟ ด้านความต้องการของผู้ใช้สนามฝึกซ้อมกอล์ฟ ซึ่งผลจากการศึกษาความต้องการ สรุปได้ดังนี้ ความต้องการด้านบริการเสริมที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจโดยตรง ความต้องการของผู้บริโภคอยู่ในระดับปานกลาง ความต้องการด้านบริการเสริมที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจโดยอ้อม ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่มีความต้องการน้อย ความต้องการด้านราคา พบว่าผู้ใช้บริการส่วนใหญ่นิยมซื้อคูปอง เป็นเล่มได้ส่วนลด และแบบราคาเหมาบุฟเฟต์ ความต้องการด้านสถานที่ พบว่าผู้บริโภคมีความต้องการในด้านนี้สูง สิ่งกระตุ้นทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ พบว่าผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 71.9 ไม่เคยได้รับการชักชวนด้วยสื่อใด แสดงให้เห็นว่าการใช้กลยุทธ์การตลาดด้านสื่อเพื่อสร้างการรับรู้มีน้อยมาก และในส่วนสิ่งกระตุ้นทางการตลาดด้านบริการ ราคา และสถานที่ พบว่าเมื่อให้ผู้ใช้บริการจัดลำดับปัจจัยที่มีอิทธิพล ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับระยะทางใกล้เป็นอันดับหนึ่ง ตามมาด้วยการเดินทางสะดวก ราคาถูก บริการดี และความพอใจในสภาพสนาม จึงทำให้ประเมินได้ว่า เหตุผลที่ผู้ประกอบการไม่ใช่สื่อในการสร้างแรงจูงใจ เนื่องจากสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเกิดจากทำเลที่ตั้ง การใช้สื่อจูงใจอาจไม่ได้ผลหากผู้ใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟไม่สะดวกและไม่คุ้มค่าที่จะเดินทางมาใช้บริการ

ราชา มหากันธา, สมชาย เลียงโรคาพาธ และเพิ่มพร ฤกษ์ธรรมกิจ (2542: 76-81) ได้ศึกษาปัจจัยในด้านต่างๆ ที่มีผลต่อพฤติกรรมในการใช้บริการสนามกอล์ฟ ในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล โดยการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 384 คน โดยวิธีการสัมภาษณ์และแจกแบบสอบถามให้เฉพาะบุคคลที่เคยใช้บริการสนามกอล์ฟเท่านั้น จากผลการวิจัยพบว่า โดยใช้ตัวแปรส่วนผสมทางการตลาด ทางด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยที่มีผลมากที่สุดต่อนักกอล์ฟในการที่จะเลือกออกรอบของแต่ละสนาม คือ ความสมบูรณ์ของสนาม, กรีน, แฟร์เวย์ ปัจจัยที่มีผลมากที่สุดรองลงมา คือ

ความปลอดภัยในทรัพย์สินและร่างกายของนักกอล์ฟ และปัจจัยที่มีผลมากเป็นอันดับที่สาม คือ ในเรื่องของสุขภาพ การบริการของพนักงานสนาม ส่วนปัจจัยที่มีผลน้อยที่สุด คือ ชื่อเสียงของผู้ออกแบบสนาม ด้านราคา ค่าออกรอบทั้งในวันธรรมดาและวันหยุดมีผลต่อการออกรอบของนักกอล์ฟ โดยในวันธรรมดานักกอล์ฟส่วนมากมักจะไปออกรอบในสนามที่มีราคาค่าบริการอยู่ในช่วงต่ำกว่า 599 บาท และในวันหยุดอยู่ในช่วงราคาระหว่าง 600-899 บาท การพิจารณาในด้านของบุคคลรอบด้านของนักกอล์ฟ ไม่มีผลต่อการออกรอบของนักกอล์ฟ และในด้านจำนวนคอร์สของสนามกอล์ฟ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการสนามกอล์ฟ โดยนิยมการออกรอบในสนามกอล์ฟที่มีจำนวน 3 คอร์ส ตัวแปรด้านพฤติกรรมในการเล่นกอล์ฟ ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจออกรอบ จะเกี่ยวข้องกับระยะเวลาที่ได้เริ่มเล่นมาจนถึงปัจจุบัน โดยกลุ่มที่มีการเล่นมากที่สุดต่อเดือน คือ กลุ่มที่เริ่มหัดเล่น จนถึงประมาณ 2 ปี อาจเนื่องจากผู้ที่ได้เริ่มหัดเล่นกอล์ฟยังเห็นเป็นของใหม่และเมื่อได้ลองเริ่มเล่นก็ได้รับความพึงพอใจและเกิดความติดใจ พยายามที่จะหาโอกาสไปเล่นมากขึ้น ส่วนวัน เวลาที่นักกอล์ฟจะนิยมไปออกรอบ คือวันหยุดราชการมากกว่าวันธรรมดา และเวลาที่นักกอล์ฟพอใจในการออกรอบจะเป็นเวลาใดก็ได้ และนิยมออกรอบกับบรรดาเพื่อนสนิท และไม่ได้ติดอยู่กับสนามใดสนามหนึ่ง แต่จะนิยมเล่นกอล์ฟหลายสนาม เพื่อเปลี่ยนบรรยากาศ ตัวแปรด้านประชากรศาสตร์ โดยเพศชายจะใช้บริการสนามกอล์ฟมากกว่าเพศหญิง อายุของนักกอล์ฟส่วนมากจะอยู่ในช่วงระดับอายุ 20-49 ปี อาชีพมีผลต่อการออกรอบ เนื่องจากเป็นในเรื่องของการมีความสามารถรับภาระต่อค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น

จากผลการวิจัยดังกล่าว ทำให้ทราบถึงปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อความถี่ในการออกรอบ เพื่อให้ นักการตลาดสามารถกำหนดนโยบายและกลยุทธ์เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้ถูกต้อง และทำให้ผู้บริโภคได้รับความพอใจสูงสุด

ประพจน์ วุฒิสภากร (2544: 46-50) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมผู้บริโภคกับการกลับมาใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 50 ตัวอย่าง โดยการใช้แบบสอบถาม การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย จากผู้ที่มาใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ พาร์ 3 มาสเตอร์ เขต จตุจักร พบว่า กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ พบว่าเป็นเพศชายทั้งสิ้นร้อยละ 88 เป็นเพศหญิงร้อยละ 12 โดยส่วนใหญ่ อายุกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาใช้บริการ อยู่ในช่วง 21-30 ปี และส่วนใหญ่จะประกอบธุรกิจส่วนตัว รายได้ส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในช่วง 20,000 บาท และความถี่ในการมาใช้บริการ คือมากกว่า 2 ครั้ง/สัปดาห์ จำแนกตามความตั้งใจมาใช้บริการพบว่า ผู้บริโภคส่วนมากไม่ได้ตั้งใจมาใช้บริการอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 82 ปัจจัยทางด้านการใช้บริการ พบว่าสถานที่ของสนามฝึกซ้อมกอล์ฟสะอาดสวยงามมากที่สุด ปัจจัยทางด้านผลกระทบต่อราคา พบว่าหากมีการลดราคาค่าใช้บริการลงผู้บริโภคจะมาใช้บริการเพิ่มมากขึ้น ปัจจัย

ทางด้านการร้องเรียนพบว่าผู้บริโภคจะร้องการบริการที่ไม่ดีที่เกิดขึ้นให้ผู้ที่จะรู้จักทราบน้อยที่สุด ในส่วนปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ ที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการกลับมาใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ ส่วนอาชีพที่แตกต่างกันมีผลต่อความถี่ในการกลับมาใช้สนามฝึกซ้อมกอล์ฟ

จากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยได้ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นที่น่าพอใจซึ่งควรศึกษาขยายผลไปยังศูนย์ออกกำลังกายประเภทอื่นๆ ด้วย เพื่อให้ผู้ประกอบการในธุรกิจเพื่อสุขภาพ มีความตระหนัก และมีการพัฒนารูปแบบ การให้บริการ อันส่งผลให้คนไทยมีความพึงพอใจและหันมาออกกำลังกายกันมากขึ้น อันจะทำให้ทรัพยากรมนุษย์ในสังคมคุณภาพชีวิต และสุขภาพที่ดีขึ้น

วรรณนิภา เกตุสมใจ (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมาใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจากการศึกษาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 385 ตัวอย่างและใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS for Window Version 11 สามารถสรุปข้อมูลทั้ง 4 ด้านอันประกอบด้วยด้านประชากรศาสตร์ของผู้ใช้บริการ พบว่า ผู้ใช้ บริการส่วนใหญ่เป็นเพศชาย และมีอายุระหว่าง 31-40 ปี รายได้เฉลี่ยมากกว่า 50,000 บาทต่อเดือน ขึ้นไป สถานภาพโสด ระดับการศึกษาปริญญาตรี ด้านพฤติกรรมของผู้ใช้บริการ โดยส่วนใหญ่ ผู้ใช้บริการเป็นผู้คุ้นเคยกับการใช้บริการและอยู่ใกล้สนาม ความทันสมัยและตกแต่งสวยงาม การจัดออกแบบสนามให้มีทัศนียภาพเหมือนการออกรอบในสนามจำนวนมากเป็นเหตุจูงใจให้มาใช้บริการ และจำนวนพนักงานเพื่อบริการจำนวนมาก การบริการลูกกอล์ฟที่มีความใหม่อยู่เสมอ การปิดการให้บริการในเวลา 24.00 น. จะทำให้สะดวกในการใช้บริการมากขึ้น โดยส่วนใหญ่ใช้บริการในวันธรรมดามากกว่าวันหยุด โดยใช้เวลาเฉลี่ยในสนาม 1 ถึง 2 ชั่วโมงในช่วงเวลาตั้งแต่ 18.00 น. เป็นต้นไป และในส่วนพฤติกรรมการใช้บริการร้านจำหน่ายอุปกรณ์กอล์ฟ พบว่าร้อยละ 70.5 เคยใช้บริการ และสินค้าที่มีการหมุนเวียนสูงสุดคือ ถุงมือกอล์ฟ ที่ตั้งลูกและบริการซ่อมไม้กอล์ฟ ตามลำดับความต้องการทางด้านราคา พบว่าผู้ใช้บริการส่วนใหญ่นิยมซื้ออุปกรณ์เป็นเล่มได้ส่วนลด ความต้องการ ด้านสถานที่ พบว่าผู้บริโภคมีความต้องการด้านนี้สูง สิ่งกระตุ้นทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจสถานที่ออกกกำลังกาย ร้านจำหน่ายสินค้า นวดแผนโบราณ ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับระยะทางใกล้เป็นอันดับหนึ่ง ตามมาด้วยการเดินทางสะดวก ราคาถูก บริการดี และความพอใจในสภาพสนาม และการมีสนามให้มีกรีนซ้อมพัตต์ เป็นต้น

จากผลการวิจัยดังกล่าวทำให้ทราบถึงพฤติกรรมของผู้บริโภคในการใช้บริการ เพื่อปรับปรุงการให้บริการด้านต่างๆ และใช้ประกอบการตัดสินใจการลงทุนสำหรับผู้สนใจ

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้ผู้วิจัยทราบถึงพฤติกรรมของนักกอล์ฟที่ใช้บริการสนามกอล์ฟ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการบริการด้านต่างๆให้แก่ ผู้ประกอบการและผู้ที่เกี่ยวข้อง เป็นข้อมูลอ้างอิงในการดำเนินธุรกิจนันทนาการและส่งเสริมการเล่นกีฬากอล์ฟ สามารถนำไปใช้ในการกำหนด นโยบายและกลยุทธ์เพื่อตอบสนองต่อ ความต้องการและความพึงพอใจของนักกอล์ฟ ผู้วิจัยเห็นว่าการศึกษเกี่ยวกับพฤติกรรม จึงเป็นประโยชน์ ทำให้เข้าใจการกระทำกิจกรรมของมนุษย์ในด้านต่างๆมากขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยมุ่งศึกษาพฤติกรรมของ นักกอล์ฟที่ใช้บริการสนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร ด้านความรู้ ด้านเจตคติ และด้านปฏิบัติ มีการดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักกอล์ฟที่ใช้บริการศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร จำนวน 6,000 คนต่อเดือน (ข้อมูลจากฝ่ายประชาสัมพันธ์สนามกอล์ฟ ศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร. 2553)

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า นักกอล์ฟที่ใช้บริการสนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางประมาณค่ากลุ่มตัวอย่างของ เครจซี่ ;และมอร์แกน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 ; อ้างอิงจาก Krejcie ;& Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 385 คน และใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถามพฤติกรรมของนักกอล์ฟที่มีต่อการเล่นกอล์ฟ โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมด้านความรู้เกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟของนักกอล์ฟมี

ลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ 3 ตัวเลือก คือ ใช่ ไม่แน่ใจ และไม่ใช้

ตอนที่ 3 แบบสอบถามพฤติกรรมด้านเจตคติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟของนักกอล์ฟโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่าของลิเคอร์ท (Likert scales) มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ คือ เห็นด้วย ไม่แน่ใจ และไม่เห็นด้วย ประกอบด้วยข้อคำถามที่เป็นเชิงลบและเชิงบวก

ตอนที่ 4 แบบสอบถามพฤติกรรมด้านการปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟของนักกอล์ฟ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคอร์ท (Likert scales) 3 ระดับ คือ ปฏิบัติเป็นประจำ ปฏิบัติเป็นบางครั้ง และไม่ปฏิบัติ ประกอบด้วยคำถามที่เป็นเชิงลบและเชิงบวก

เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมาย

1. แบบสอบถามพฤติกรรมด้านความรู้เกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ ของนักกอล์ฟคะแนนขึ้นอยู่กับข้อความมีลักษณะดังนี้

1.1 ใช่	ให้	3	คะแนน
1.2 ไม่แน่ใจ	ให้	2	คะแนน
1.3 ไม่ใช่	ให้	1	คะแนน

เกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนนพฤติกรรมด้านความรู้ใช้เกณฑ์ดังนี้
(วิเชียร เกตุสิงห์.2538:9)

ค่าเฉลี่ย	หมายถึง	มีความรู้ระดับ
2.34 - 3.00	หมายถึง	มีความรู้ระดับดี
1.67 - 2.33	หมายถึง	มีความรู้ระดับปานกลาง
1.00 - 1.66	หมายถึง	มีความรู้ระดับไม่ดี

2. แบบสอบถามพฤติกรรมด้านเจตคติ เกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟของนักกอล์ฟคะแนนขึ้นอยู่กับข้อความมีลักษณะดังนี้

2.1 ข้อความที่มีลักษณะบวกให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วย	ให้	3	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	1	คะแนน

2.2 ข้อความที่มีลักษณะลบให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วย	ให้	1	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	3	คะแนน

เกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนนด้านเจตคติโดยใช้เกณฑ์ดังนี้
(วิเชียร เกตุสิงห์.2538:9)

ค่าเฉลี่ย

2.34 - 3.00	หมายถึง	มีเจตคติระดับดี
1.67 – 2.33	หมายถึง	มีเจตคติระดับปานกลาง
1.00 – 1.66	หมายถึง	มีเจตคติระดับไม่ดี

3. แบบสอบถามพฤติกรรมด้านการปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟของนักกอล์ฟมี
ลักษณะดังนี้

3.1 คำตอบที่มีลักษณะทางบวกให้คะแนนดังนี้

ปฏิบัติเป็นประจำ	3	คะแนน
ปฏิบัติบางครั้ง	2	คะแนน
ไม่เคยปฏิบัติ	1	คะแนน

3.2 คำตอบที่มีลักษณะทางลบให้คะแนนดังนี้

ปฏิบัติเป็นประจำ	1	คะแนน
ปฏิบัติบางครั้ง	2	คะแนน
ไม่เคยปฏิบัติ	3	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนการปฏิบัติ(วิเชียร เกตุสิงห์.2538:10)

2.34 – 3.00	หมายถึง	มีการปฏิบัติระดับดี
1.67 – 2.33	หมายถึง	มีการปฏิบัติระดับปานกลาง
1.00 – 1.66	หมายถึง	มีการปฏิบัติระดับไม่ดี

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ในการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัยผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลรายละเอียดต่างๆ รวมทั้งศึกษาค้นคว้าข้อมูล
เพิ่มเติมจากงานวิจัยตำราและเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กับงานวิจัยที่จะศึกษา
2. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมเรื่องที่จะศึกษาแล้วมาเสนอประธานและ
กรรมการควบคุมการวิจัยเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของการใช้สำนวนภาษา
3. ดำเนินการสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการสอบถามข้อมูลจากผู้ให้บริการสนาม
กอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการหาคุณภาพเครื่องมือซึ่งเป็นแบบสอบถามจัดดำเนินการดังนี้

1. หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องตามวัตถุประสงค์และเนื้อหาให้ตรงกับความเห็นของการพิจารณา โดยกำหนดคะแนนเป็นเกณฑ์ ดังนี้

ถ้าแน่ใจว่าข้อความมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหาให้คะแนน +1

ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อความมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหาให้คะแนน 0

ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อความไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหาให้คะแนน -1

2. นำผลคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาแล้ว แต่ละข้อไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับสิ่งที่ต้องการวัด พบว่าทุกข้อมีคะแนนความสอดคล้องมากกว่า .05 ตามเกณฑ์ที่กำหนด สามารถนำไปใช้เป็นแบบสอบถามได้

3. ทำการหาค่าความเชื่อมั่นและค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามทุกฉบับ โดยนำไปทดลองใช้กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 คน แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach 1970 :16) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นและเปรียบเทียบคะแนนระหว่างกลุ่มสูงกับกลุ่มต่ำเป็นรายข้อโดยใช้สถิติที่เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกได้ดังนี้

3.1 แบบสอบถามพฤติกรรมด้านความรู้มีค่าความเชื่อมั่นในระดับสูงเท่ากับ 0.91 และผลการเปรียบเทียบโดยใช้สถิติที่ พบว่า ทุกข้อมีคะแนนเฉลี่ยกลุ่มสูงกับกลุ่มต่ำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 แบบสอบถามพฤติกรรมด้านเจตคติมีค่าความเชื่อมั่นในระดับสูงเท่ากับ 0.91 และผลการเปรียบเทียบโดยใช้สถิติที่ พบว่า ทุกข้อมีคะแนนเฉลี่ยกลุ่มสูงกับกลุ่มต่ำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 แบบสอบถามพฤติกรรมด้านการปฏิบัติมีค่าความเชื่อมั่นในระดับสูงเท่ากับ 0.91 และผลการเปรียบเทียบโดยใช้สถิติที่ พบว่า ทุกข้อมีคะแนนเฉลี่ยกลุ่มสูงกับกลุ่มต่ำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นำแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลและดำเนินการจัดกระทำข้อมูลดังนี้

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้จัดการสนามกอล์ฟ ศูนย์พัฒนากีฬาของเทศบาล กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลของผู้ใช้บริการสนามกอล์ฟ
2. ผู้วิจัยและผู้ช่วยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยการทำการสุ่มแจกแบบสอบถามจำนวน 385 ฉบับ
3. นำแบบสอบถามที่ได้คืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง แล้วนำไปวิเคราะห์ค่าเชิงสถิติ

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical package for the social sciences) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. คำนวณหาค่าสถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าร้อยละของข้อมูลตามตัวแปรอิสระ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.)
2. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม โดยวิเคราะห์ความแปรปรวน 1 ตัวประกอบ (One way analysis of variance)
3. ในกรณีที่ผลการทดลองระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe')
4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนน ความรู้กับเจตคติ ความรู้กับการปฏิบัติและเจตคติกับการปฏิบัติ โดยทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product-moment correlation coefficient)
5. สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล
 - 5.1 สถิติพื้นฐาน
 - 5.1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
 - 5.1.2 ค่าเฉลี่ย (Means)
 - 5.1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
 - 5.2 สถิติที่ใช้ทดสอบค่าเอฟ (F-test)
 - 5.3 หาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความรู้กับเจตคติ ความรู้กับการปฏิบัติ และเจตคติกับการปฏิบัติ โดยทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient)
6. การวิจัยครั้งนี้ใช้ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาพฤติกรรมของนักกอล์ฟที่ใช้บริการสนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร ได้ทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุคคลทั่วไปที่ใช้บริการสนามกอล์ฟ ศูนย์กีฬา กองทัพบก กรุงเทพมหานคร ประจำปี พุทธศักราช 2553

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-Distribution
P	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
df	แทน	จำนวนค่าที่เป็นอิสระ (Degree of freedom)
SS	แทน	Sum of squares
MS	แทน	Mean squares
r	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิจัยเรื่องพฤติกรรมของนักกอล์ฟที่ใช้บริการสนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ดำเนินการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง ได้ตามจำนวนที่ต้องการ 385 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 100 จากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทั้งหมดไปวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละและนำเสนอเป็นรูปตารางและความเรียง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ เจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับพฤติกรรมการเล่นกอล์ฟของนักกอล์ฟจำแนกตามตัวแปรอิสระที่ศึกษานำเสนอในรูปตารางและความเรียง

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างความรู้กับเจตคติ ความรู้กับการปฏิบัติ และเจตคติกับการปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟของนักกอล์ฟ นำเสนอในรูปตารางและความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยหาความถี่ และค่าร้อยละนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตาราง 1 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประสบการณ์ในการเล่นกอล์ฟ (n=385)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
อายุ		
น้อยกว่า 30 ปี	147	38.18
30 – 60 ปี	195	50.65
มากกว่า 60 ปี	43	11.17
รวม	385	100.00
อาชีพ		
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	57	14.81
พนักงานบริษัทเอกชน	133	34.54
ธุรกิจส่วนตัว	164	42.60
อื่นๆ	31	8.05
รวม	385	100.00
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
น้อยกว่า 20,000 บาท	112	29.09
20,000 – 30,000 บาท	80	20.78
30,001 – 50,000 บาท	126	32.73
มากกว่า 50,000 บาท	67	17.40
รวม	385	100.00

ตาราง 1 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์ในการเล่นกอล์ฟ		
น้อยกว่า 1 ปี	64	16.62
1 – 4 ปี	140	36.37
มากกว่า 4 ปี	181	47.01
รวม	385	100.00

จากตาราง 1 แสดงว่า นักกอล์ฟที่ใช้บริการสนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร ส่วนมากมีอายุระหว่าง 30 – 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.65 รองลงมาได้แก่ กลุ่มอายุน้อยกว่า 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.18

อาชีพของนักกอล์ฟ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.60 รองลงมาคือ อาชีพพนักงานบริษัทเอกชนคิดเป็นร้อยละ 34.54 ส่วนอาชีพอื่นๆ มีเพียงร้อยละ 8.05

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 30,001 – 50,000 บาทมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.73 รองลงมา คือ น้อยกว่า 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 29.09 ส่วนที่มีรายได้มากกว่า 50,000 บาท มีเพียง ร้อยละ 17.40

ประสบการณ์ในการเล่นกอล์ฟ ส่วนใหญ่มีประสบการณ์มากกว่า 4 ปี คิดเป็นร้อยละ 47.01 รองลงมา มีประสบการณ์ระหว่าง 1 – 4 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.37

ตาราง 2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับ
พฤติกรรมการเล่นกอล์ฟ (n=385)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
ความรู้		
ดี	101	26.24
ปานกลาง	258	67.01
ต่ำ	26	6.75
เจตคติ		
ดี	231	60.00
ปานกลาง	153	39.74
ไม่ดี	1	0.26
การปฏิบัติ		
ดี	80	20.78
ปานกลาง	305	79.22
ไม่ดี	0	0.00

จากตาราง 2 แสดงว่า นักกอล์ฟที่ใช้บริการสนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬาของทัพบก
กรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีความรู้ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 67.01 มีความรู้ระดับต่ำร้อยละ
6.75

เจตคติเกี่ยวกับพฤติกรรมการเล่นกอล์ฟส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 60.00 และอยู่
ในระดับปานกลางร้อยละ 39.74

การปฏิบัติเกี่ยวกับพฤติกรรมการเล่นกอล์ฟส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
คิดเป็นร้อยละ 79.22 รองลงมาเป็นระดับดี คิดเป็นร้อยละ 20.78

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ เจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับพฤติกรรมการเล่นกอล์ฟของนักกอล์ฟจำแนกตามตัวแปรอิสระที่ศึกษา

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ (n=385)

พฤติกรรม	คะแนนเต็ม(เฉลี่ย)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ความรู้	3	2.14	0.32	ปานกลาง
เจตคติ	3	2.30	0.30	ปานกลาง
การปฏิบัติ	3	2.19	0.24	ปานกลาง

จากรายการ 3 แสดงว่า นักกอล์ฟที่ใช้บริการสนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬาของทัพบก กรุงเทพมหานคร มีความรู้เกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ เจตคติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ และมีการปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ จำแนกตามอายุ (n=385)

อายุ	n	ความรู้		เจตคติ		การปฏิบัติ	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
น้อยกว่า 30 ปี	147	1.94	0.31	2.08	0.25	2.15	0.23
30 – 60 ปี	195	2.26	0.23	2.42	0.25	2.24	0.25
มากกว่า 60 ปี	43	2.30	0.35	2.48	0.28	2.06	0.14

จากรายการ 4 แสดงว่านักกอล์ฟที่มีอายุมากกว่า 60 ปี มีคะแนนความรู้และเจตคติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ รองลงมาได้แก่นักกอล์ฟที่มีอายุระหว่าง 30-60 ปี สำหรับด้านการปฏิบัติ นักกอล์ฟที่มีอายุระหว่าง 30-60 ปี มีการปฏิบัติสูงกว่ากลุ่มอื่น รองลงมาได้แก่นักกอล์ฟที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี และนักกอล์ฟที่มีอายุ 60 ปี ตามลำดับ

ตาราง 5 วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนน ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ
จำแนกตามอายุ (n=385)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความรู้					
ระหว่างกลุ่ม	2	10.15	5.08	65.24*	0.000
ภายในกลุ่ม	382	29.71	0.08		
รวม	384	39.87			
เจตคติ					
ระหว่างกลุ่ม	2	11.14	5.57	87.83*	0.000
ภายในกลุ่ม	382	24.22	0.06		
รวม	384	35.36			
ปฏิบัติ					
ระหว่างกลุ่ม	2	1.54	0.77	14.61*	0.000
ภายในกลุ่ม	382	20.13	0.05		
รวม	384	21.66			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 5 แสดงว่า นักกอล์ฟที่มีอายุต่างกัน มีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงนำความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติไปทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe')

ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้เกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ จำแนกตามอายุ (n=385)

อายุ	n	$\bar{X}$	น้อยกว่า 30 ปี	30 – 60 ปี	มากกว่า 60 ปี
			1.94	2.26	2.30
น้อยกว่า 30 ปี	147	1.94	-	0.33*	0.37*
30 – 60 ปี	195	2.26	-	-	0.04
มากกว่า 60 ปี	43	2.30	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6 แสดงว่า นักกอล์ฟที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี มีความรู้เกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟแตกต่างจากนักกอล์ฟที่มีอายุ ระหว่าง 30 – 60 ปี และนักกอล์ฟที่มีอายุมากกว่า 60 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติ เกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ จำแนกตามอายุ (n=385)

อายุ	n	$\bar{X}$	น้อยกว่า 30 ปี	30 – 60 ปี	มากกว่า 60 ปี
			2.08	2.42	2.48
น้อยกว่า 30 ปี	147	2.08	-	0.34*	0.40*
30 – 60 ปี	195	2.42	-	-	0.06
มากกว่า 60 ปี	43	2.48	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 7 แสดงว่า นักกอล์ฟที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี มีเจตคติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟแตกต่างจากนักกอล์ฟที่มีอายุ ระหว่าง 30 – 60 ปี และนักกอล์ฟที่มีอายุมากกว่า 60 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยด้านการปฏิบัติ เกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ จำแนกตามอายุ (n=385)

อายุ	n	$\bar{X}$	น้อยกว่า 30 ปี	30 – 60 ปี	มากกว่า 60 ปี
			2.15	2.24	2.06
น้อยกว่า 30 ปี	147	2.15	-	0.10*	0.08
30 – 60 ปี	195	2.24	-	-	0.18*
มากกว่า 60 ปี	43	2.06	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 แสดงว่า นักกอล์ฟที่มีอายุ 30-60 ปี มีการปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟแตกต่างจากนักกอล์ฟที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี และมากกว่า 60 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและความเป็นเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ จำแนกตามอาชีพ (n=385)

อาชีพ	n	ความรู้		เจตคติ		การปฏิบัติ	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	57	2.16	0.30	2.34	0.32	2.20	0.23
พนักงานบริษัทเอกชน	133	2.13	0.32	2.26	0.29	2.16	0.21
ธุรกิจส่วนตัว	164	2.19	0.29	2.33	0.30	2.21	0.26
อื่นๆ	31	1.92	0.43	2.20	0.33	2.15	0.24

จากตาราง 9 แสดงว่านักกอล์ฟที่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัวมีคะแนนทั้งความรู้ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ ส่วนนักกอล์ฟที่มีอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจมีคะแนนเจตคติสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ และนักกอล์ฟที่มีอาชีพประเภทอื่นๆ มีคะแนนทั้งความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติต่ำกว่ากลุ่มอื่นๆ

ตาราง 10 วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนน ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ
จำแนกตามอาชีพ (n=385)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความรู้					
ระหว่างกลุ่ม	3	1.94	0.65	6.49*	0.000
ภายในกลุ่ม	381	37.94	0.10		
รวม	384	39.87			
เจตคติ					
ระหว่างกลุ่ม	3	0.73	0.24	2.67*	0.047
ภายในกลุ่ม	381	34.63	0.09		
รวม	384	35.36			
ปฏิบัติ					
ระหว่างกลุ่ม	3	0.23	0.08	1.35	0.257
ภายในกลุ่ม	381	21.44	0.06		
รวม	384	21.66			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 แสดงว่า นักกอล์ฟที่มีอาชีพต่างกัน มีความรู้ และเจตคติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงนำความรู้ และเจตคติ ไปทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ส่วนด้านการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้เกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ จำแนกตามอาชีพ (n=385)

อาชีพ	n	$\bar{X}$	ข้าราชการฯ	พนักงานเอกชน	ธุรกิจส่วนตัว	อื่นๆ
			2.16	2.13	2.19	1.92
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	57	2.16	-	0.03	0.03	0.24*
พนักงานบริษัทเอกชน	133	2.13	-	-	0.06	0.21*
ธุรกิจส่วนตัว	164	2.19	-	-	-	0.27*
อื่นๆ	31	1.92	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 แสดงว่า นักกอล์ฟที่มีอาชีพอื่นๆ มีความรู้เกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ แตกต่างจากนักกอล์ฟทุกกลุ่มอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคนอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 12 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ จำแนกตามอาชีพ (n=385)

อาชีพ	n	$\bar{X}$	ข้าราชการฯ	พนักงานเอกชน	ธุรกิจส่วนตัว	อื่นๆ
			2.34	2.26	2.33	2.20
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	57	2.34	-	0.08	0.01	0.14*
พนักงานบริษัทเอกชน	133	2.26	-	-	0.07	0.06
ธุรกิจส่วนตัว	164	2.33	-	-	-	0.13*
อื่นๆ	31	2.20	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 แสดงว่า นักกอล์ฟที่มีอาชีพอื่นๆ มีเจตคติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ แตกต่างจากนักกอล์ฟกลุ่มอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจและธุรกิจส่วนตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคนอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน (n=385)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	n	ความรู้		เจตคติ		การปฏิบัติ	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
น้อยกว่า 20,000 บาท	112	1.81	0.25	1.96	0.13	2.08	0.13
20,000 – 30,000 บาท	80	2.25	0.22	2.39	0.25	2.24	0.23
30,001 – 50,000 บาท	126	2.30	0.22	2.45	0.23	2.23	0.26
มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป	67	2.26	0.28	2.47	0.24	2.23	0.27

จากตาราง 13 แสดงว่านักกอล์ฟที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001-50,000 บาท มีคะแนนด้านความรู้สูงกว่ากลุ่มอื่น นักกอล์ฟที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 50,000 บาทมีคะแนนเจตคติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ และนักกอล์ฟที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,000-30,000 บาทมีคะแนนการปฏิบัติสูงกว่ากลุ่มอื่น และนักกอล์ฟที่มีรายได้น้อยกว่า 20,000 บาทมีคะแนนทั้งด้านความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟต่ำกว่ากลุ่มอื่นๆ

ตาราง 14 วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนน ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ
จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน (n=385)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความรู้					
ระหว่างกลุ่ม	3	17.59	5.86	100.24*	0.000
ภายในกลุ่ม	381	22.29	0.06		
รวม	384	39.87			
เจตคติ					
ระหว่างกลุ่ม	3	18.25	6.08	135.47*	0.000
ภายในกลุ่ม	381	17.11	0.05		
รวม	384	35.36			
ปฏิบัติ					
ระหว่างกลุ่ม	3	1.95	0.65	12.55*	0.000
ภายในกลุ่ม	381	19.72	0.05		
รวม	384	21.66			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 แสดงว่า นักกอล์ฟที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงนำความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติไปทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe')

ตาราง 15 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้เกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน (n=385)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	n	$\bar{X}$	น้อยกว่า 20,000 บาท	20,000 - 30,000 บาท	30,001 - 50,000 บาท	มากกว่า 50,000 บาท
			1.81	2.25	2.30	2.26
น้อยกว่า 20,000 บาท	112	1.81	-	0.44*	0.49*	0.45*
20,000 – 30,000บาท	80	2.25	-	-	0.05	0.01
30,001 – 50,000บาท	126	2.30	-	-	-	0.04
มากกว่า 50,000 บาท	67	2.26	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 แสดงว่า นักกอล์ฟที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 20,000 บาท มีความรู้เกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ แตกต่างจากนักกอล์ฟทุกกลุ่มรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 16 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน (n=385)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	n	$\bar{X}$	น้อยกว่า 20,000 บาท	20,000 - 30,000 บาท	30,001 - 50,000 บาท	มากกว่า 50,000 บาท
			1.81	2.25	2.30	2.26
น้อยกว่า 20,000 บาท	112	1.81	-	0.43*	0.49*	0.51*
20,000 – 30,000บาท	80	2.25	-	-	0.06	0.08
30,001 – 50,000บาท	126	2.30	-	-	-	0.03
มากกว่า 50,000 บาท	67	2.26	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 แสดงว่า นักกอล์ฟที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 20,000 บาท มีเจตคติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ แตกต่างจากนักกอล์ฟทุกกลุ่มรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 17 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยด้านปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน (n=385)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	n	$\bar{X}$	น้อยกว่า 20,000 บาท	20,000 - 30,000 บาท	30,001 - 50,000 บาท	มากกว่า 50,000 บาท
			2.08	2.24	2.23	2.23
น้อยกว่า 20,000 บาท	112	2.08	-	0.16*	0.16*	0.15*
20,000 – 30,000 บาท	80	2.24	-	-	0.00	0.01
30,001 – 50,000 บาท	126	2.23	-	-	-	0.00
มากกว่า 50,000 บาท	67	2.23	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 แสดงว่า นักกอล์ฟที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 20,000 บาท มีการปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ แตกต่างจากนักกอล์ฟทุกกลุ่มรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ จำแนกตามประสบการณ์ในการเล่นกอล์ฟ (n=385)

ประสบการณ์ในการเล่นกอล์ฟ	n	ความรู้		เจตคติ		การปฏิบัติ	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
น้อยกว่า 1 ปี	64	1.91	0.20	1.95	0.12	2.13	0.14
1 – 4 ปี	140	2.26	0.26	2.41	0.26	2.23	0.23
มากกว่า 4 ปี	181	2.13	0.35	2.34	0.30	2.17	0.26

จากตาราง 18 แสดงว่านักกอล์ฟที่มีประสบการณ์ในการเล่นกอล์ฟ 1-4 ปี มีคะแนนทั้งความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ และ นักกอล์ฟที่มีประสบการณ์ในการเล่นกอล์ฟน้อยกว่า 1 ปี มีทั้งคะแนนความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติต่ำกว่ากลุ่มอื่นๆ

ตาราง 19 วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนน ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ
จำแนกตามประสบการณ์ในการเล่นกอล์ฟ (n=385)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความรู้					
ระหว่างกลุ่ม	2	5.38	2.69	29.81*	0.000
ภายในกลุ่ม	382	34.49	0.09		
รวม	384	39.87			
เจตคติ					
ระหว่างกลุ่ม	2	8.55	4.28	60.94*	0.000
ภายในกลุ่ม	382	26.81	0.07		
รวม	384	35.36			
ปฏิบัติ					
ระหว่างกลุ่ม	2	0.131	0.07	1.17	0.313
ภายในกลุ่ม	382	21.53	0.06		
รวม	384	21.66			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 แสดงว่า นักกอล์ฟที่มีประสบการณ์ในการเล่นกอล์ฟต่างกัน มีความรู้ และเจตคติ เกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงนำความรู้ และด้านเจตคติ ไปทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe') ยกเว้นด้านการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน

ตาราง 20 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้เกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ จำแนกตามประสบการณ์ในการเล่นกอล์ฟ (n=385)

ประสบการณ์ในการเล่นกอล์ฟ	n	$\bar{X}$	น้อยกว่า 1 ปี	1 - 4 ปี	มากกว่า 4 ปี
			1.91	2.26	2.13
น้อยกว่า 1 ปี	64	1.91	-	0.33*	0.16*
1 - 4 ปี	140	2.26	-	-	0.19*
มากกว่า 4 ปี	181	2.13	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 แสดงว่า นักกอล์ฟทุกกลุ่มที่มีประสบการณ์ในการเล่นกอล์ฟแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟแตกต่างจากกลุ่มอื่นทุกกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 21 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติ เกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ จำแนกตามประสบการณ์ในการเล่นกอล์ฟ (n=385)

ประสบการณ์ในการเล่นกอล์ฟ	n	$\bar{X}$	น้อยกว่า 1 ปี	1 - 4 ปี	มากกว่า 4 ปี
			1.95	2.41	2.34
น้อยกว่า 1 ปี	64	1.95	-	0.40*	0.26*
1 - 4 ปี	140	2.41	-	-	0.14*
มากกว่า 4 ปี	181	2.34	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 แสดงว่า นักกอล์ฟทุกกลุ่มที่มีประสบการณ์ในการเล่นกอล์ฟแตกต่างกัน มีเจตคติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟแตกต่างจากกลุ่มอื่นทุกกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างความรู้กับเจตคติ ความรู้กับการปฏิบัติ และเจตคติกับการปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟของนักกอล์ฟที่ใช้บริการสนามกอล์ฟ ศูนย์พัฒนากีฬา กองทัพบก กรุงเทพมหานคร

ตาราง 22 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ ของนักกอล์ฟที่ใช้บริการสนามกอล์ฟ ศูนย์พัฒนากีฬา กองทัพบก กรุงเทพมหานคร (n=385)

พฤติกรรม	ความรู้	เจตคติ	การปฏิบัติ
ความรู้	-	0.64*	0.23*
เจตคติ	-	-	0.28*
การปฏิบัติ	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 22 แสดงว่า ความรู้กับเจตคติ ความรู้กับการปฏิบัติ และเจตคติกับการปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ ของนักกอล์ฟที่ใช้บริการสนามกอล์ฟ ศูนย์พัฒนากีฬา กองทัพบก กรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์เชิงนิมิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยมุ่งศึกษาพฤติกรรมของ นักกอล์ฟที่ใช้บริการสนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้บริการสนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร ด้านความรู้ ด้านเจตคติ และด้านการปฏิบัติ ของนักกอล์ฟที่ใช้บริการสนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬา กองทัพบก กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้บริการสนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร ด้านความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติของนักกอล์ฟที่ใช้บริการ สนามกอล์ฟศูนย์พัฒนา กีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรอายุ อาชีพ รายได้ ประสิทธิภาพในการเล่นกอล์ฟ
3. ศึกษาความสัมพันธ์ของความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ ของนักกอล์ฟที่ใช้บริการสนาม กอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักกอล์ฟที่ใช้บริการศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร จำนวน 6,000 คนต่อเดือน (ข้อมูลจากฝ่ายประชาสัมพันธ์สนามกอล์ฟ ศูนย์พัฒนา กีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร. 2553)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า นักกอล์ฟที่ใช้บริการสนามกอล์ฟศูนย์พัฒนา กีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางประมาณค่ากลุ่ม ตัวอย่างของ เครจซี่ ; และมอร์แกน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 ; อ้างอิงจาก Krejcie ; & Morgan) ได้ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 385 คน และใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถามพฤติกรรมของนักกอล์ฟ ที่มีต่อการเล่นกอล์ฟ โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมด้านความรู้เกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟของนักกอล์ฟมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ 3 ตัวเลือก คือ ใช่ ไม่แน่ใจ และไม่ใช่

ตอนที่ 3 แบบสอบถามพฤติกรรมด้านเจตคติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟของนักกอล์ฟโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่าของลิเคอร์ท (Likert scales) มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ คือ เห็นด้วย ไม่แน่ใจ และไม่เห็นด้วย ประกอบด้วยข้อคำถามที่เป็นเชิงลบและเชิงบวก

ตอนที่ 4 แบบสอบถามพฤติกรรมด้านการปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟของนักกอล์ฟมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคอร์ท (Likert scales) 3 ระดับ คือ ปฏิบัติเป็นประจำ ปฏิบัติเป็นบางครั้ง และไม่ปฏิบัติ ประกอบด้วยคำถามที่เป็นเชิงลบและเชิงบวก

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical package for the social sciences) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. คำนวณหาค่าสถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าร้อยละของข้อมูลตามตัวแปรอิสระ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม โดยวิเคราะห์ความแปรปรวน 1 ตัวประกอบ (One way analysis of variance)
3. ในกรณีที่ผลการทดลองระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe')
4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนน ความรู้กับเจตคติ ความรู้กับการปฏิบัติและเจตคติกับการปฏิบัติ โดยทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product-moment correlation coefficient)

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของนักกอล์ฟที่ใช้บริการสนามกอล์ฟ ศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 30 – 60 ปีเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 50.65 ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 42.60 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 30,001 – 50,000 บาทมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.73 และมีประสบการณ์มากกว่า 4 ปี เป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 47.01

สำหรับความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติของนักกอล์ฟที่ใช้บริการสนามกอล์ฟศูนย์พัฒนา
กีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร พบว่า

1. นักกอล์ฟมีความรู้ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 67.01 มีเจตคติเกี่ยวกับการ
เล่นกอล์ฟอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 60.00 และ มีการปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟอยู่ในระดับ ปาน
กลางคิดเป็นร้อยละ 79.22

2. นักกอล์ฟที่มีอายุต่างกันมีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักกอล์ฟที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี มีความรู้และ
เจตคติในการเล่นกอล์ฟ น้อยกว่านักกอล์ฟที่มีอายุ 30-60 ปี และที่มีอายุมากกว่า 60 ปี ส่วนการปฏิบัติ
พบว่า นักกอล์ฟที่มีอายุมากกว่า 60 ปีมีการปฏิบัติการเล่นกอล์ฟน้อยกว่านักกอล์ฟที่มีอายุน้อยกว่า
30 ปี และนักกอล์ฟที่มีอายุ 30-60 ปี

3. นักกอล์ฟที่มีอาชีพต่างกันมีความรู้และเจตคติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักกอล์ฟที่ประกอบอาชีพอื่นๆ มีความรู้และเจตคติน้อยกว่า
และแตกต่างกันทางสถิติกับนักกอล์ฟที่มีอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน
และอาชีพธุรกิจส่วนตัว ส่วนด้านการปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ พบว่า ทุกกลุ่มไม่แตกต่างกัน

4. นักกอล์ฟที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับ
การเล่นกอล์ฟแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักกอล์ฟที่มีรายได้ต่ำกว่า 20,000
บาท จะมีความรู้ เจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟน้อยกว่านักกอล์ฟในทุกกลุ่มรายได้

5. นักกอล์ฟที่มีประสบการณ์ในการเล่นกอล์ฟต่างกันมีความรู้ และเจตคติเกี่ยวกับ
การเล่นกอล์ฟแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักกอล์ฟที่มีประสบการณ์น้อย
กว่า 1 ปี มีความรู้และเจตคติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟน้อยกว่านักกอล์ฟกลุ่มที่มีประสบการณ์อื่นๆ ทุก
กลุ่ม ส่วนด้านการปฏิบัติ พบว่า ทุกกลุ่มประสบการณ์มีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน

6. พฤติกรรมการเล่นกอล์ฟของนักกอล์ฟที่ใช้บริการสนามกอล์ฟ ศูนย์พัฒนากีฬา
กองทัพบก กรุงเทพมหานครในด้านความรู้กับเจตคติ ความรู้กับการปฏิบัติ และเจตคติกับการปฏิบัติ
มีความสัมพันธ์กันเชิงนิมาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนพฤติกรรมด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านการปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟอื่นๆ ไม่มี
ผู้ตอบแบบสอบถาม

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้า เรื่อง พฤติกรรมของนักกอล์ฟที่ใช้บริการ ศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร มีประเด็นที่ต้องอภิปรายดังนี้

1. ในด้านความรู้ นักกอล์ฟส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟอยู่ในระดับปานกลาง ด้านเจตคติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ มีเจตคติอยู่ในระดับดี และด้านการปฏิบัติในการเล่นกอล์ฟ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ในการเล่นกอล์ฟ ผู้เล่นส่วนใหญ่ต้องพยายามศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟให้ได้ในระดับหนึ่งเพื่อสามารถปฏิบัติในการเล่นกอล์ฟได้ถูกต้อง โดยการเล่นกอล์ฟจะประกอบด้วยการใช้อุปกรณ์ต่างๆ จำนวนมาก ได้แก่ ไม้กอล์ฟที่มีลักษณะและคุณสมบัติแตกต่างกัน สนามกอล์ฟที่มีลักษณะสภาพทั่วไปแตกต่างกัน เช่น บ่อทราย บ่อน้ำ ต้นไม้ พื้นสนามหญ้า หรือแม้แต่ทิศทางการเคลื่อนที่ของกระแสลมที่แตกต่างกัน องค์ประกอบต่างๆ นี้เป็นส่วนหนึ่งของความรู้ที่นอกเหนือจากเทคนิคการตี กฎ กติกา มารยาทในการเล่นกอล์ฟ และอื่นๆ ซึ่งถ้าผู้เล่นกอล์ฟไม่มีการศึกษาให้รอบรู้เท่าที่ควรอาจก่อให้เกิดข้อผิดพลาดในการเล่น เกิดอันตรายหรือแสดงกริยาที่ไม่เหมาะสมต่อตนเองและผู้อื่นได้ ดังนั้นจึงเป็นประเด็นหนึ่งที่ทำให้ผลการศึกษารั้งนี้พบว่า นักกอล์ฟกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ในระดับปานกลางและรวมถึงการปฏิบัติในการเล่นกอล์ฟด้วย ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับที่กล่าวมาในข้างต้น เมื่อนักกอล์ฟมีความรู้เกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟในระดับปานกลางก็อาจจะส่งผลให้นักกอล์ฟสามารถปฏิบัติได้ในระดับปานกลางตามระดับของความรู้ดังกล่าว สำหรับเจตคติของนักกอล์ฟกลุ่มตัวอย่าง จากผลการสำรวจพบว่า อยู่ในระดับดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความต้องการในการเล่นกอล์ฟของนักกอล์ฟแต่ละกลุ่ม จะมีความแตกต่างกันออกไป เช่น ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ มาเล่นกอล์ฟเพื่อการพักผ่อนในวันหยุด ผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัวอาจนิยมมาเล่นกอล์ฟเพื่อใช้อุปกรณ์ในการติดต่อเรื่องธุรกิจ พนักงานเอกชนหรือผู้ประกอบการอาชีพอื่นๆ อาจนิยมมาเล่นกอล์ฟเพื่อพัฒนาระดับความสามารถของตนให้ก้าวขึ้นสู่ นักกอล์ฟอาชีพ ดังนั้นความนิยมในการเล่นกอล์ฟของแต่ละกลุ่มบุคคล ตามข้อกล่าวอ้างดังกล่าวจึงส่งผลต่อระดับเจตคติโดยรวมให้แสดงออกมาในระดับดี

2. นักกอล์ฟที่มีอายุต่างกันมีความรู้และเจตคติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 โดยนักกอล์ฟที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี มีความรู้และเจตคติในการเล่นกอล์ฟ น้อยกว่านักกอล์ฟที่มีอายุ 30-60 ปีและน้อยกว่านักกอล์ฟที่มีอายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกีฬากอล์ฟเป็นกีฬาที่ต้องศึกษาอย่างจริงจัง เนื่องจากองค์ประกอบในการเล่นกอล์ฟมีค่อนข้างมากตามที่กล่าวมาในข้างต้น ดังนั้นผู้ที่จะสามารถเล่นกอล์ฟได้ดีจึงต้องมีความรู้และรักในกีฬากอล์ฟ ซึ่งหมายถึงมีเจตคติที่ดีต่อกีฬากอล์ฟนั่นเอง ในผู้เล่นที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี ซึ่งเชื่อกันว่าจะเป็นผู้ที่เริ่มเข้ามาเล่นกอล์ฟใหม่ๆ ความรู้และเจตคติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ อาจจะมีไม่มากพอในบางครั้งจึงต้องพยายามลงสนามเพื่อเล่นกอล์ฟให้มากขึ้นเพื่อศึกษาหา

ความรู้จากการปฏิบัติ หรือแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับนักกอล์ฟคนอื่นๆ ซึ่งจะเห็นได้จาก ผลการศึกษาพบว่า นักกอล์ฟกลุ่มที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี จะปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟมากกว่านักกอล์ฟที่มีอายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป สอดคล้องกับ ประพจน์ วุฒิสภากร (2554: 46-50) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรม ผู้บริโภคกับการกลับมาใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟพบว่าส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาใช้บริการอยู่ในช่วงอายุ 21-30 ปี เพราะเป็นวัยที่กำลังสนุกสนาน กระตือรือร้น อยากเรียนรู้

3. นักกอล์ฟที่มีอาชีพต่างกันมีความรู้และเจตคติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 โดยนักกอล์ฟที่ประกอบอาชีพอื่นๆ มีความรู้ต่ำกว่ากลุ่มอาชีพข้าราชการและรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน และธุรกิจส่วนตัว ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะกลุ่มผู้ประกอบอาชีพอื่นๆ เป็นกลุ่มที่เพิ่งจะเริ่มเข้ามาเล่นกอล์ฟได้ไม่นาน หรืออาจเข้ามาเล่นเป็นบางครั้งไม่ได้เล่นเป็นประจำ จึงทำให้มีความรู้และเจตคติเกี่ยวกับเรื่องกอล์ฟน้อยกว่ากลุ่มอื่นๆ ได้แก่ กลุ่มข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ กลุ่มพนักงานบริษัทเอกชน และกลุ่มผู้มีอาชีพธุรกิจส่วนตัวซึ่งส่วนใหญ่เล่นกอล์ฟมาได้ระยะหนึ่ง และจากการศึกษาในทางลึกพบว่า ทุกกลุ่มอาชีพดังกล่าวมีคะแนนเฉลี่ยทั้งด้านการปฏิบัติไม่แตกต่างกันทางสถิติ โดยทั้งนี้ผู้ที่ประกอบอาชีพอื่นๆ เป็นกลุ่มที่มีการปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟน้อยกว่ากลุ่มอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับ ราชานุกานธา, สมชาย เลียงโรคาพาท และเพิ่มพร ฤกษ์ธรรมกิจ (2542: 76-81) ได้ศึกษาปัจจัยในด้านต่างๆ ที่มีผลต่อพฤติกรรมในการใช้บริการสนามกอล์ฟ ในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล พบว่า อาชีพของนักกอล์ฟมีผลต่อการออกรอบ เนื่องจากเป็นในเรื่องของการมีความสามารถรับภาระต่อค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น

4. นักกอล์ฟที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีความรู้ เกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 4 โดยนักกอล์ฟที่มีรายได้มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไปมีความรู้และเจตคติในการเล่นกอล์ฟมากกว่านักกอล์ฟกลุ่มที่มีรายได้อื่นๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักกอล์ฟที่มีรายได้มากกว่า 50,000 บาท ดังกล่าวสามารถมาเล่นกอล์ฟเพื่อออกกำลังกายหรือร่วมกิจกรรมกับเพื่อนเพื่อการสังสรรค์อยู่เป็นประจำสอดคล้องกับวรรณนิภา เกตุสมใจ (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมาใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยมากกว่า 50,000 บาท ต่อเดือน ขึ้นไป เพราะสามารถรับภาระค่าบริการต่างๆ ของสนามกอล์ฟได้ และเมื่อนักกอล์ฟได้ปฏิบัติบ่อยๆ มากขึ้น จึงเกิดการเรียนรู้ในกีฬากอล์ฟเพิ่มมากขึ้น เมื่อมีความรู้มากขึ้นควบคู่ไปกับการปฏิบัติบ่อยๆ จึงสามารถเล่นกอล์ฟได้ดีเกิดเจตคติที่ดีต่อการเล่นกอล์ฟ ในทางกลับกัน นักกอล์ฟกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 20,000 บาท อาจต้องการมาเล่นกอล์ฟเพื่อพัฒนาให้กลายเป็นอาชีพเสริม แต่เนื่องด้วยอุปสรรคทางด้านรายได้ต่อเดือนจึงทำให้เป็นกลุ่มที่มีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟน้อยกว่ากลุ่มอื่นๆ ในทุกด้าน

5. นักกอล์ฟที่มีประสบการณ์ในการเล่นกอล์ฟต่างกันมีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 5 โดยนักกอล์ฟที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 1 ปี มีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟน้อยกว่านักกอล์ฟที่มีประสบการณ์ 1-4 ปี และนักกอล์ฟที่มีประสบการณ์มากกว่า 4 ปี แสดงให้เห็นว่าประสบการณ์ในการเล่นกอล์ฟเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะส่งต่อความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการปฏิบัติของนักกอล์ฟ เพราะประสบการณ์จะช่วยให้เกิดการพัฒนาลักษณะความรู้ในการเล่นกอล์ฟให้มากขึ้น ประสบการณ์จะช่วยให้สามารถสร้างเจตคติที่ดีต่อการเล่นกอล์ฟได้ แต่ทั้งนี้ นักกอล์ฟนั้นๆ ต้องมีการปฏิบัติที่ดีและมีแนวโน้มในการปฏิบัติในการเล่นกอล์ฟได้ดีขึ้นตามลำดับ จึงจะส่งผลดีต่อด้านเจตคติได้ และเมื่อศึกษาโดยละเอียดเพิ่มเติมพบว่า นักกอล์ฟที่มีประสบการณ์ระหว่าง 1 – 4 ปี เป็นนักกอล์ฟที่มีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักกอล์ฟกลุ่มดังกล่าวเป็นผู้เล่นที่กำลังสนุกสนานกับการเล่นกอล์ฟและมีแรงจูงใจในการแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับราชา มหากันธา, สมชาย เลียงโรคาพาธ และเพิ่มพร ฤกษ์ธรรมกิจ (2542: 76-81) ได้ศึกษาปัจจัยในด้านต่างๆ ที่มีผลต่อพฤติกรรมในการใช้บริการสนามกอล์ฟ ในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล พบว่ากลุ่มที่มีการเล่นมากที่สุดต่อเดือน คือ กลุ่มที่เริ่มหัดเล่น จนถึงประมาณ 2 ปี อาจเนื่องจากผู้ที่ได้เริ่มหัดเล่นกอล์ฟยังเห็นเป็นของใหม่และเมื่อได้ลองเริ่มเล่นก็ได้รับความพึงพอใจและเกิดความติดใจ พยายามที่จะหาโอกาสไปเล่นมากขึ้น ดังนั้นจึงทำให้สามารถแสดงความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับกอล์ฟได้แตกต่างจากนักกอล์ฟที่มีประสบการณ์อื่นๆ

6. พฤติกรรมการเล่นกอล์ฟของนักกอล์ฟที่ใช้บริการสนามกอล์ฟ ศูนย์พัฒนากีฬา กองทัพบก กรุงเทพมหานครในด้านความรู้กับเจตคติ ความรู้กับการปฏิบัติ และเจตคติกับการปฏิบัติ มีความสัมพันธ์กันเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 5 แสดงว่านักกอล์ฟที่มีความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ เจตคติ และการปฏิบัติอยู่ในระดับใกล้เคียงและสอดคล้องกัน ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่า นักกอล์ฟส่วนใหญ่มีคะแนนความรู้ และการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นในด้านเจตคติจะมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดี ดังนั้นผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างด้านความรู้กับเจตคติ ความรู้กับการปฏิบัติ และเจตคติกับการปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟของนักกอล์ฟที่ใช้บริการสนามศูนย์พัฒนากีฬา กองทัพบก กรุงเทพมหานคร จึงมีความสัมพันธ์กันในทางบวกทุกรายการดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับนิภา มนูญนิจ.(2538:16-17). กล่าวว่าการเชื่อของนักจิตวิทยาและนักพฤติกรรมส่วนมากมีความเชื่อว่า ความรู้ เจตคติและการปฏิบัติมีความสัมพันธ์กัน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่องพฤติกรรมของนักกอล์ฟที่ใช้บริการสนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬา กองทัพบก กรุงเทพมหานคร มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. นักกอล์ฟมีความรู้อยู่ในระดับปานกลาง ในการพัฒนากีฬากอล์ฟควรมีการจัดบอร์ดเกี่ยวกับความรู้เรื่องกอล์ฟในสนามกอล์ฟและสนามไดร์ฟกอล์ฟ ควรมีภาพประกอบการปฏิบัติและคำแนะนำหรือสื่อสารสนเทศอื่นๆ เพื่อให้ให้นักกอล์ฟได้ศึกษา
2. นักกอล์ฟมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ผู้ให้บริการควรมีการจัดกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกิดความสนใจในการปฏิบัติมากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถของนักกอล์ฟที่ใช้บริการสนามกอล์ฟต่างๆ
2. ควรศึกษาวิจัยพฤติกรรมของนักกอล์ฟอาชีพของไทย
3. ควรศึกษาวิจัยนักกอล์ฟทีมชาติไทยทั้งชายและหญิงในการพัฒนาการเล่นจนนำไปสู่อาชีพ / ธุรกิจในอนาคต

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2533). *การวัดและประเมินผล*. กรุงเทพฯ:กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรมอนามัย. (2547). *ผลการสำรวจสถานการณ์การออกกำลังกายของคนไทย ภายหลังมหกรรมรวมพลังสร้างสุขภาพ ครั้งที่ 1*. กองออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. สืบค้นเมื่อ 11 สิงหาคม 2548. จาก <http://dopah.anamai.moph.go.th>.
- กันธิกา ทวีรอด และตรีทิพย์ อนงค์ทอง. (2550:33). *ความรู้และการปฏิบัติตนของผู้ป่วยโรคเบาหวาน ที่มารับบริการที่คลินิกโรคเบาหวาน*. ศูนย์สุขภาพชุมชน สถานีอนามัยหัวโพ ตำบลหัวโพ อำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2544). *แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (2545-2549)*. กรุงเทพฯ: ไทยมิตรการพิมพ์.
- กุลยา ตันติผวาชีวะ. (2540 มกราคม-ธันวาคม). *การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ*. วารสารชมรมศิษย์เก่าพลศึกษา สุขศึกษาและนันทนาการ. หน้า 31 – 32.
- กำโชค เผือกสุวรรณ (2544). *ธุรกิจนันทนาการ*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินิพนธ์การพิมพ์.
- กฤษดา ปัทมเลขา.(2542).*พฤติกรรมผู้ใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟในเขตรามอินทรา และสุขาภิบาล*. ปรินิพนธ์ บธ.ม.(สาขาการตลาด) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย.
- กฤษดา มณีขาว.(2551).*ความพึงพอใจของผู้เล่นกอล์ฟที่มีต่อสนามฝึกซ้อมกอล์ฟในเขตกรุงเทพมหานคร*.ปรินิพนธ์ วทม(การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
- จันทร์ ผ่องศรี. (2530). *นันทนาการในโรงเรียน*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- จรรยาลักษณ์ สุขแจ่ม. (2541). *การสร้างแรงจูงใจเพื่อส่งเสริมการออกกำลังกายในพยาบาลโรงพยาบาลวชิรพยาบาล กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ วท.ม(สาธารณสุขศาสตร์) กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เจก ธนะศิริ. (2540). *การเพิ่มประสิทธิภาพของชีวิต*. พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ป.สัมพันธ์พาณิชย์.
- เฉลิมกิติ จักรพันธ์. (2534).*กอล์ฟเบสิค*.กรุงเทพฯ: ดวงกลมสมัย.
- ไชยา อังศุสุนทรกุล. (2543).*พฤติกรรมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนในวิทยาลัยพลศึกษาเขตภาคเหนือ*. ปรินิพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา).กรุงเทพฯ.
- ดำรง สาธิต.(2543:45). *ธุรกิจบริการ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญศรี.

นิภา มนูญนิจ.(2538:16-17). การวิจัยทางสุขศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.

บริษัท มีเดีย มีเดีย เน็ตเวิร์ค อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล (ประเทศไทย) จำกัด. (2549). Thailand golf course directory 2006. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ : บริษัท เนชั่น มัลติมีเดีย กรุ๊ป จำกัด (มหาชน).

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ . (2540). ปทานุกรมการวิจัย. กรุงเทพฯ: ภาควิชาศึกษาศาสตร์คณะ
สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2532). การสอนสุขศึกษาทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ; และสวิง สุวรรณ. (2534). พฤติกรรมศาสตร์,พฤติกรรมสุขภาพและสุขศึกษา.
กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประทีป จินนี. (2540). การวิเคราะห์พฤติกรรมและการปรับพฤติกรรม. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัย
พฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ประวิตร เจนวรรณะกุล. (2547,กุมภาพันธ์). บัญญัติ 10 ประการของการออกกำลังกาย. Health
Today Thailand. 3(3):80-83.

ปริญญา ดาสา. (2544). พฤติกรรมการออกกำลังกายและการรับรู้อุปสรรคต่อการออกกำลังกายของ
อาจารย์สตรี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ พย.ม.(วิชาการพยาบาลสตรี)กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

ประพนธ์ วุฒิสภาพกร.(2542). พฤติกรรมผู้บริโภคกับการกลับมาใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ.
สารนิพนธ์ บธ.ม.(สาขาการตลาด). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
ถ่ายเอกสาร.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์.(2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบ
ทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 8 กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์.

พินิต วัชรุฒิ. (2540).ความต้องการในการออกกำลังกายของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นใน
จังหวัดอุดรธานี.ถ่ายเอกสาร.

พิบูลย์ ทีปะปาล. (2534). พฤติกรรมผู้บริโภค.กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มิตรสัมพันธ์กราฟฟิคอาร์ต.

ไพบุลย์ เทวรักษ์. (2537). จิตวิทยา: ศึกษาพฤติกรรมภายนอกและภายใน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ:
เอส ดี เพรส.

ไพศาล หวังพานิช. (2537). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ:ไทยวัฒนาพานิช.

ราชบัณฑิตยสถาน.(2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุค
พับลิเคชั่น.

- ราชา มหากันธา,เพิ่มพร ฤทธิธรรมกิจ,สมชาย เลี้ยงโรคาธาร.(2542). ปัจจัยในการตัดสินใจใช้บริการ
สนามกอล์ฟ.โครงการวิจัย. บธ.ม.(สาขาการตลาด) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.ถ่ายเอกสาร.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538).ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมาย : เรื่องง่ายๆที่บางครั้งก็พลาดได้. ข่าวสารการ
วิจัยการศึกษา.18(3):8-11: กุมภาพันธ์-มีนาคม 2538.
- วลีรัตน์ เตรตุลาการ. (2541).การประยุกต์ทฤษฎีความสามารถตนเองร่วมกับกระบวนการเรียนรู้อย่าง
มีส่วนร่วมในการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่1 วิทยาลัย
พยาบาลบรมราชชนนีนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช. วท.ม.(สุขศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- วัฒนา สุทธิพันธ์. (2548).การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของประชาชนใน
สวนสาธารณะ และสนามกีฬาในกรุงเทพมหานคร. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: ภาควิชา
พลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วรรณนิภา เกตุสมใจ. (2545).ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมาใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ ใน
เขตกรุงเทพฯ. สารนิพนธ์.บธ.ม.(สาขาการตลาด).กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- สมจิตต์ สุพรรณทัศน์.(2532 :97). พฤติกรรมการเปลี่ยนแปลง. (เอกสารประกอบการสอน) วิชาสุข
ศึกษา หน่วยที่ 1-7. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร: สาขาวิชาสุขศึกษา มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมวิราช. อัดสำเนา.
- สมนึก ภัททิยธนี.(2544 :50). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ : ประสานการพิมพ์.
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2544). นันทนาการและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2536 : 2-3). ทฤษฎีและเทคนิคการปรับปรุงพฤติกรรม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สัตยพร พรธณลักษณ์ (ไม่ระบุปีที่แต่ง). ตำรากอล์ฟ.
- สมาคมกอล์ฟแห่งประเทศไทย. (2549). รายงานสรุปจำนวนสนามกอล์ฟไทย ปี 2549. กรุงเทพฯ : โรง
พิมพ์บัณฑิตสัมพันธ์.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2529). การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิตการพิมพ์.
- สร้อยรัตน์ พลอินทร์. (2543). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล การรับรู้ความสามารถของตนเอง
ในการออกกำลังกาย การรับรู้ประโยชน์ของการออกกำลังกาย และสภาพแวดล้อมของ
วิทยาลัย กับพฤติกรรมการออกกำลังกาย. วารสารเพื่อนสุขภาพ. 12(2):44-45.

- สิวานี เข้ม. (2542). *การศึกษาพฤติกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.*
- สุชา จันทรเฒ. (2536). *จิตวิทยาพัฒนาการ. (พิมพ์ครั้งที่ 3) กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.*
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธ์. (2534). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.*
- สมชาย ลีทองอิน. (2543). *คู่มือส่งเสริมการออกกำลังกายสำหรับเจ้าหน้าที่สาธารณสุข. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.*
- อารี พันธุ์มี. (2538). *จิตวิทยาการเรียนรู้การสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: เลิฟแอนด์ดีฟพลัส*
- Brown, SA. (2005). Measuring Perceived Benefits and Perceived Barriers for Physical Activity. *American Journal of Health Behavior.* 29 (2): 107-116.
- Christopher, L. (1997, June). An Evaluation of the Effectiveness of Three Intervenes in Promoting Physical Activity in a Secondary Population. *Health Education Journal.* 56 : 154 – 165 .
- Conn V.S. (1998, May – June). Older Adults and Exercise. *Nursing Research.* 47: 180-188.
- Cronbranch.L.J.(1970). *Essential of psychological.* 3rd ed New york : Harper and Row
- Hilgard emest Ropiequet .(1966). *theories of learning* 3rd ed New york : Appleton Century Crofts.
- Krejcie Robert V.; Morqan Daryle M. (1970, October). Determining Sample Size for Research. *Activities Educational & Psychological Measurement.* 30(3) : 608.
- Yan, J. (1999). *Perceived benefits of and barriers to exercise and physical activity among female undergraduate students. Master of nursing science in maternal and child nursing Graduate school Chiangmai University, Chiangmai*

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยพฤติกรรมของนักกอล์ฟที่ใช้บริการสนามกอล์ฟ

ศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง พฤติกรรมของนักกอล์ฟที่ใช้บริการสนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบกกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักกอล์ฟที่ใช้บริการสนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษามหาบัณฑิตสาขาวิชาการจัดการนันทนาการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จึงขอความร่วมมือจากท่านได้โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง เพราะคำตอบของท่านมีความสำคัญยิ่งต่อผลของการวิจัยและจะนำไปประมวลผลในภาพรวมเท่านั้นไม่มีผลกระทบใดๆต่อตัวท่านทั้งทางตรงและทางอ้อม และท่านไม่ต้องระบุชื่อลงในแบบสอบถามจึงมั่นใจได้ว่าคำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาย่างแท้จริง

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมการเล่นกอล์ฟของนักกอล์ฟด้านความรู้มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ 3 ตัวเลือก คือ ใช่ ไม่แน่ใจ และไม่ใช้

ตอนที่ 3 แบบสอบถามพฤติกรรมการเล่นกอล์ฟของนักกอล์ฟด้านเจตคติมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scales) 3 ระดับ คือ เห็นด้วย ไม่แน่ใจ และไม่เห็นด้วย

ตอนที่ 4 แบบสอบถามพฤติกรรมการเล่นกอล์ฟของนักกอล์ฟด้านการปฏิบัติ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 3 ระดับ คือ ปฏิบัติเป็นประจำ ปฏิบัติเป็นบางครั้ง และไม่เคยปฏิบัติ

ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นายดล วรทอง

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถาม

เรื่อง

พฤติกรรมของนักกอล์ฟที่ใช้บริการสนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบกกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้มีความประสงค์จะศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเล่นกอล์ฟของนักกอล์ฟที่ใช้บริการสนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร ดังนั้นจึงขอความกรุณาจากท่านในการกรอกแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริง

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่อง () ที่ตรงกับสถานภาพของท่าน

1. อายุ

- () น้อยกว่า 30 ปี () 30-60 ปี
() มากกว่า 60 ปี

2. อาชีพ

- () รับราชการ หรือ รัฐวิสาหกิจ () พนักงานบริษัทเอกชน
() ธุรกิจส่วนตัว () อื่นๆ โปรดระบุ.....

3. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

- () น้อยกว่า 20,000 บาท () 20,000-30,000 บาท
() 30,001-50,000 บาท () มากกว่า 50,000 บาท

4. ประสบการณ์ในการเล่นกอล์ฟ

- () น้อยกว่า 1 ปี () 1-4 ปี
() มากกว่า 4 ปี

ตอนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมด้านความรู้เกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟของนักกอล์ฟที่ใช้
บริการสนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่าน

ข้อความ	ใช่	ไม่แน่ใจ	ไม่ใช่
1. การไปเล่นกอล์ฟที่สนามแต่ละครั้งต้องจองเวลาการ ออกรอบ			
2. คอลโฮล (Call Hole) หมายถึงการเรียกให้ผู้เล่นกลุ่ม หลังตีได้เลย			
3. การฝึกซ้อมลูกสั้นมากๆ จะช่วยลดสกอร์			
4. กีฬากอล์ฟเป็นกีฬาที่ต้องใช้สมาธิในการเล่นมาก			
5. มารยาทของนักกอล์ฟที่ดีต้องไม่รบกวนผู้เล่นอื่นๆ ขณะเล่น			
6. โฟร์ (Fore) เป็นคำที่ใช้เตือนให้คนข้างหน้าระวังลูก กอล์ฟ			
7. การเล่นลูกบนกรีนต้องใช้พัตเตอร์เท่านั้น			
8. การเล่นพาร์3 ไม่ควรเกิน 13 นาที พาร์4 ไม่ควรเกิน 15 นาที พาร์5 ไม่ควรเกิน 18 นาที			
9. การเล่นลูกบนกรีนกับลูกข้างกรีนต้องให้ลูกข้างกรีน เล่นก่อน			
10. การเดินบนกรีนต้องระวังเหยียบเส้นทางการเล่นของ ผู้อื่น			

พฤติกรรมด้านความรู้เกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ อื่นๆ

.....

.....

ตอนที่ 3 แบบสอบถามพฤติกรรมด้านเจตคติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟของนักกอล์ฟที่ใช้
บริการศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่าน

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย
1. การเล่นกอล์ฟเป็นการออกกำลังกายและนันทนาการที่เหมาะสมกับทุกเพศทุกวัย			
2. ทุกครั้งที่ออกรอบต้องอบอุ่นร่างกาย,ยืดกล้ามเนื้อก่อนการเล่น			
3. สนามกอล์ฟที่ได้มาตรฐานเท่านั้นที่จะทำให้ให้นักกอล์ฟสนใจเข้ามาใช้บริการ			
4. แคมป์มืออาชีพเป็นเหตุผลหนึ่งที่นักกอล์ฟจะเข้ามาใช้บริการ			
5. ค่ากรีนฟีที่สูงเกินไปทำให้นักกอล์ฟไม่สนใจเข้าไปใช้บริการ			
6. สนามกอล์ฟที่มีการบริการครบวงจร เช่น ร้านอาหาร ร้านโปรซื้อป ร้านนวดเพื่อสุขภาพ ทำให้นักกอล์ฟสนใจที่จะเข้าไปใช้บริการ			
7. การเล่นกอล์ฟทุกครั้งต้องมีเดิมน้ำพอสวมควรเพื่อการพัฒนาฝีมือ			
8. กีฬากอล์ฟช่วยสร้างมิตรภาพ ความซื่อสัตย์ การเคารพกฎ กติกา มารยาท			
9. การออกรอบต้องรู้เรื่องกฎสนาม			
10. กอล์ฟเป็นกีฬาที่ทำทลายความสามารถที่มีหลากหลายลักษณะการเล่น จึงทำให้ผู้เล่นต้องการจะเล่นซ้ำอีก			

พฤติกรรมด้านเจตคติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ อื่นๆ

.....

ตอนที่ 4 แบบสอบถามพฤติกรรมด้านการปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟของนักกอล์ฟที่ใช้บริการ
สนามกอล์ฟศูนย์พัฒนากีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร

ข้อความ	ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติ
1.การเล่นกอล์ฟทุกครั้งจะเล่นเฉพาะเวลาว่างเท่านั้น			
2.การเล่นกอล์ฟจะชอบเล่นคนเดียวมากกว่าเล่นเป็นก๊วน			
3.การเล่นกอล์ฟทุกครั้งต้องตีเครื่องตีแอลกอฮอล์			
4.การพูดจาในขณะทีออกกรอบมักจะกล่าวคำหยาบคายเสมอๆ			
5.จะแสดงอาการไม่พอใจกับแคดดี้ที่ไม่รู้ระยะ ไม่รู้ทิศทางกอล์ฟ			
6. การเล่นบนแท่นต๊องทีทุกครั้งจะเล่นเรียงลำดับให้เกียรติตามความสามารถ			
7.ทุกครั้งทีเข้าร่วมการแข่งขันชมรม สโมสร สมาคม การกุศล จะต้องไปซ้อมที่สนามจริงก่อน			
8.การเล่นที่เป็นก๊วนจะเล่นกับนักกอล์ฟที่มีความสามารถต่ำกว่า			
9.การเล่นทุกครั้งจะปฏิบัติตามกฎข้อบังคับกอล์ฟ กฎสนาม			
10.การนั่งรับประทานอาหาร เครื่องดื่ม ตามซุ้มจะต้องให้อยู่ในเวลารการเล่น			

พฤติกรรมด้านการปฏิบัติเกี่ยวกับการเล่นกอล์ฟ อื่นๆ

.....

.....

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายดล วรทอง
วันเดือนปีเกิด	11 มีนาคม พ.ศ.2528
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลรามาริบัติ กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	403 ลาดพร้าว 94 วังทองหลาง กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	พนักงานปฏิบัติการ ระดับ 4
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	ธนาคารออมสิน สาขาสามย่าน

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2539	ประถมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
พ.ศ. 2545	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนบดินทร์เดชา (สิงห์ สิงหเสนี)
พ.ศ. 2551	บริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ) สาขาวิชาการบริหารจัดการกอล์ฟ จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ.2554	วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (วท.ม.)สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ